

การผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวโรแมนติก
เรื่อง "ภาพประกอบ"

นางสาว ชลิตา - หมุคสุวรรณ

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาภาพยนตร์และวีดิทัศน์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

๔ ๕
ปีการศึกษา 2555 - 2556

การผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวโรแมนติก เรื่อง “ภาพประกอบ”
PRODUCTION OF ROMANTIC SHORT FILM TITLE
“ INVISIBLE IMAGE”

นางสาวชลิตา หมุดสุวรรณ
CHALITA MUDSUWAN

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....
วัน,เดือน,ปี.....

b. 12642150
i.

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาภาพยนตร์และวิดีโอ

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2555

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานี้เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวโรแมนติก เรื่อง “ภาพประกอบ” PRODUCTION OF SHORT FILM TITLE “INVISIBLE IMAGE”
ชื่อ	ชลิตา หมุดสุวรรณ
สาขาวิชา	ภาพยนตร์และวิดีโอ
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2555
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์กิตติ ศรีมณี

บทคัดย่อ

ภาพยนตร์เรื่อง “ภาพประกอบ” เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับการแอบรักเพื่อนสมัยเรียน โดยนำเสนอผ่านเรื่องราวของสาวนักวาดภาพประกอบที่ได้มีโอกาสกลับมาทำงานกับเพื่อนหนุ่มสมัยเรียนที่เคยชอบ การได้ใกล้ชิดกันมากขึ้นทำให้ความรู้สึกชอบเริ่มกลับมา แต่สุดท้ายเธอก็พบว่า เขามีคนรักอยู่แล้ว เธอจึงปล่อยเขาไปโดยที่ไม่รู้เลยว่าจริงๆ แล้วเขาก็แอบมีใจให้เธอเช่นกัน

โดยมีแนวคิดมาจากประสบการณ์ที่เคยแอบรักเพื่อนสนิททำให้รู้ว่า “การจากลาที่ดีที่สุดคือการจบความสัมพันธ์ด้วยคำว่า เพื่อน” โดยสะท้อนให้เห็นถึงแง่มุมของความรักที่ว่า “การทำให้คนที่เรารักมีความสุข เราก็จะมีความสุข” ผ่านเรื่องราวของหญิงสาวที่ต้องมาร่วมงานกับชายหนุ่มที่เธอเคยแอบชอบในอดีต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
สารบัญ.....	ข
สารบัญภาพประกอบ	จ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญของ โครงการ	1
วัตถุประสงค์ของ โครงการ	1
ขอบเขตของโครงการ	1
ลักษณะของโครงการ	2
แนวทางการบรรลุเป้าหมาย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
2 การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล	4
บทสัมภาษณ์ เอส คมกฤษ ตรีวิมล แสดงให้เห็นมุมมองความรัก.....	4
วิเคราะห์ข้อมูลและการนำไปใช้.....	8
ภาพยนตร์เรื่อง “เพื่อนสนิท”	9
บุคลิกภาพของตัวละครในเรื่อง.....	9
วิเคราะห์ข้อมูลและการนำไปใช้.....	11
ข้อมูลอาชีพนักเขียนวาดภาพประกอบ.....	12
บทสัมภาษณ์อาจารย์พรณศรี ชูอารยะประทีป	12
บทสัมภาษณ์นายสิทธิพันธ์ ต่ายทรัพย์ (Anthony Taysub).....	12
บทความเล่าประสบการณ์นักวาดภาพประกอบ	13
วิเคราะห์ข้อมูลและการนำไปใช้	14

เอกสารนี้ 3 ปี การเขียนบทภาพยนตร์ และใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่น การค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	ประเด็นเรื่อง.....	15
	เนื้อเรื่องย่อ	15
	โครงเรื่องยาว.....	15
	บทภาพยนตร์ การพัฒนาบทภาพยนตร์ครั้งที่ 1	16
	การพัฒนาบทภาพยนตร์ครั้งที่ 2	39
	การพัฒนาบทภาพยนตร์ครั้งที่ 3	39
	บทภาพยนตร์เรื่อง ภาพประกอบ	40
	บทภาพยนตร์สำหรับการถ่ายทำ	60
4	ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์.....	70
	บุคลิกภาพของตัวละครหลัก	70
	นิต์ สวานักวาดภาพประกอบฟรีแลนซ์	70
	ขั้นตอนในการหานักแสดง	71
	Casting sheet.....	74
	การสำรวจสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์.....	78
	ตัวอย่างขนาดภาพและมุมกล้อง	82
	การจัดเตรียมอุปกรณ์ในการถ่ายทำ.....	85
	ตัวอย่างเอกสารการแยกย่อยบท (Script Breakdown Sheet).....	88
	ตัวอย่างเอกสารเรียกตัวนักแสดง (Call sheet).....	95
5	ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์.....	98
6	ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์.....	102
	ขั้นตอนของการข้อมสิทธิ์ภาพยนตร์	103
	ขั้นตอนของการตัดต่อเสียง	104
	เพลงประกอบภาพยนตร์	105
	การตัดต่อหยาบ	106
	การตัดต่อลำดับภาพแบบละเอียด (FINE CUT).....	110
7	บทสรุปและข้อเสนอแนะ	114
	ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์	114
	ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์.....	114
	ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์.....	116

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่สามารถนำเอกสารนี้ไปใช้ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น

บรรณานุกรม	117
ภาคผนวก.....	118
ภาคผนวก ก รูปภาพเบื้องหลังการถ่ายทำ.....	119
ประวัติผู้เขียน	122

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

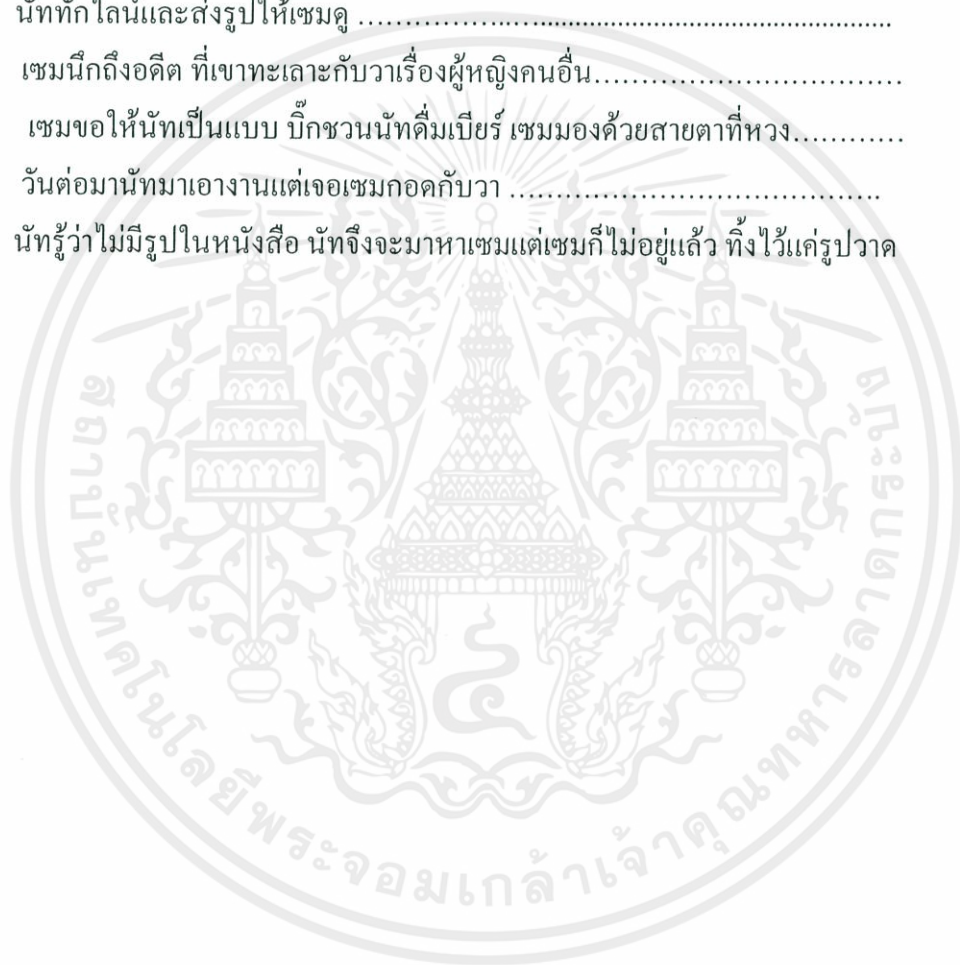
ภาพที่		หน้า
1	คมกฤษ ตรีวิมล	3
2	ไข้อย ดากานดา น้อย.....	10
3	ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง เพื่อนสนิท.....	11
4	ญารินดา บุญนาค.....	70
5	ญารินดา บุญนาค.....	71
6	นางสาวพรรณรัตน์ หารารักษ์.....	72
7	นายดีนี่ ตันติเวชกุล	72
8	ภาพการสำรวจบรรยากาศการทำงานของศิลปินในแกลลอรี่	78
9	ตัวอย่าง Production design ของฉากในภาพยนตร์	79
10	ห้องตัวอย่างของอพาร์ทเมนต์ Richfull Resident ลาดพร้าว 71	80
11	ภาพตัวอย่างในภาพยนตร์ของฉากห้องพักของนัท	81
12	ภาพตัวอย่างในภาพยนตร์ของฉากห้องพักของนัท	81
13	ภาพในห้องเพนท์จากเรื่อง ตึกต่าหมี.....	82
14	ภาพในฉากที่ นัทมาบอกเซมเรื่องเลื่อนส่งงาน.....	83
15	ฉากเพื่อนๆคุยกันก่อนจากกัน.....	84
16	ภาพในฉากที่ เซมมาขอโทษนัท.....	84
17	กล้อง Sony NEX-FS100.....	86
18	Zoom recorder.....	87
19	การจัดแสงในฉากและ Blocking ของนักแสดง.....	98
20	ภาพตัวอย่างของฉากที่ 4 จากภาพยนตร์.....	99
21	ภาพตัวอย่างของฉากที่ 4 จากภาพยนตร์.....	99
22	การจัดแสงในฉากและ Blocking ของนักแสดง.....	100
23	ภาพตัวอย่างของฉากที่ 28 จากภาพยนตร์.....	101
24	ภาพตัวอย่างของฉากที่ 28 จากภาพยนตร์.....	101
25	ภาพการใช้ Premiere Pro ในการตัดต่อภาพและเสียง.....	102
26	ภาพการใช้โปรแกรม Magic Bullets ในการข้อมสีภาพยนตร์.....	103

27	ภาพการตัดต่อเสียง.....	104
28	วงโมเดิร์นด็อก(Modern Dog).....	105
29	นัทเศร้าที่ในหนังสือภาพประกอบไม่มีรูปเธอ แล้วเธอก็เดินไปที่แกลลอรี่.....	106
30	พี่เสือนัดนัทมาคุยงานจ้างวาดภาพประกอบ แล้วนัทก็รู้ว่าเซมทำงานนี้ด้วย.....	106
31	นัทมาหาเซมที่แกลลอรี่ตามคำบอกของพี่เสือ เซมทักนัทว่าสวยขึ้นนั่นทำให้นัทจิน	106
32	นัทไปหาลูกค้า วันต่อมานัทคิดว่าเซมจะโทรหาเธอ.....	107
33	นัทอ่านหนังสืออยู่ห้อง ตกคึกเซมโทรมายืมหนังสือ นัทบอกจะเอาไปให้พรุ่งนี้....	107
34	นัทเอานั่งสมาธิให้เซม นัทนั่งคิดงานแต่ก็คิดไม่ออก เซมชวนเธอทำงานต่อที่นี่.....	107
35	นัทกับเซมต่างคนต่างทำงาน จนหลายวันผ่านมาพี่เสือโทรมาเลื่อนวันส่งงาน.....	107
36	นัทมาบอกเซมเลื่อนวันส่งงาน มาถึงก็ยังเห็นเซมวาดรูปอยู่ เซมปฏิเสธความหวังคึกของนัท.....	108
37	นัทไปเองานมาทำ เซมชวนนัทไปกินข้าว นัทงอนเซมเธอจึงไม่ไปกิน.....	108
38	เซมกลับมาเห็นงานที่นัทวาดให้เขา.....	108
39	เซมขอโทษนัทและเซมก็บอกกับนัทว่าเพิ่งเลิกกับวา นัทเฉยใจและบอกว่าเธอยังโสดอยู่.....	108
40	วันต่อมานัทส่งรูปงานเซมดู.....	109
41	เซมให้นัทเป็นแบบวาดรูปให้ แล้วก็ไปดื่มเหล้ากับเพื่อนบ๊ิกชวนนัทดื่ม เซมรู้สึกห่วงและหวงนัท.....	109
42	นัทมาเองานบังเอิญเจอเซมกับวากอดกัน นัทรีบพูดแล้วกลับไป วารู้ว่าเซมชอบนัท	109
43	นัทรู้ว่าไม่มีรูปตัวเองในหนังสือจึงไปหาเซมไปถึงแต่พอไปถึงก็พบแค่รูปที่เซมวาดให้	109
44	นัทมาหาเซมแต่ในห้องเหลือแค่รูปวาดที่เซมวาดให้นัท.....	110
45	นัทมาคุยงานจ้างวาดภาพประกอบกับพี่เสือและรู้ว่าเซมมากรุงเทพฯ.....	110
46	นัทแวะมาหาเซมที่แกลลอรี่ เจอเซมบอกว่าสวยขึ้นนัทเลยเงินจริงๆเซมแกล้งนัท	110
47	นัทนั่งคุยงานอยู่ที่ห้อง มองปฏิทินเห็นวันเกิดของเซม	111
48	เซมโทรศัพท์มายืมหนังสือ แต่นัทอาสาเอาไปให้พรุ่งนี้.....	111

49 นัททำงาน เซมทำงานแต่ก็คิดไม่ออก อีกวันพี่เสือโทรมาเลื่อนวันส่งงาน.....

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่		หน้า
50	นักพยายามโทรหาเซม เมื่อนัทมาถึงก็เห็นเซมยังวาดรูปอยู่ เขาไม่สนใจงานนัท	111
51	นัทนั่งทำงานให้เซมที่ห้อง จนเซมชวนไปกินข้าวนัทก็ยอมไม่ไป.....	112
52	เซมกลับมาเจอรูปที่นัทวาดให้เขา.....	112
53	เซมขอโทษเรื่องเมื่อวาน และบอกว่าเพิ่งเลิกกับวา นัทเลยปอบใจ.....	112
54	นัททักไลน์และส่งรูปให้เซมดู	112
55	เซมนึกถึงอดีต ที่เขาทะเลาะกับวาเรื่องผู้หญิงคนอื่น.....	113
56	เซมขอให้นัทเป็นแบบ บิ๊กชวonnัทดื่มเบียร์ เซมมองด้วยสายตาที่หวง.....	113
57	วันต่อมา นัทมาเองงานแต่เจอเซมกอดกับวา	113
58	นัทรู้ว่าไม่มีรูปในหนังสือ นัทจึงจะมาหาเซมแต่เซมก็ไม่อยู่แล้ว ทิ้งไว้แค่รูปวาด	113

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ความรู้สึก “แอบชอบ” เป็นสิ่งที่ทุกคนต้องเคยผ่านมาในอดีตหรือแม้กระทั่งอาจจะยังมีใครบางคนที่ยังแอบชอบคนๆ นั้นมาตลอดไม่เปลี่ยนถึงแม้กาลเวลาจะผ่านไปนานแต่ความรู้สึกนั้นยังคงอยู่ ก็เหมือนกับตัวข้าพเจ้าที่เคยผ่านความรู้สึกนั้นมา แต่จนถึงตอนนี้ความรู้สึกนั้นยังคงอยู่

จากประสบการณ์ที่ผ่านมาตอนนั้นถึงแม้ข้าพเจ้าจะยังอยู่ในวัยเยาว์แต่สิ่งหนึ่งที่รับรู้ได้ก็คือเมื่อเราได้สูญเสียคนที่เรารักแต่มันก็ไม่จำเป็นที่เราจะต้องทำให้เขาชุ่นเคืองใจกับเรา การจากลาที่ดีที่สุดคือ จบด้วยความสัมพันธ์แบบเพื่อน

ทำให้ข้าพเจ้าเขียนบทภาพยนตร์เรื่องนี้โดยผ่านความคิดและความรู้สึกจากตัวข้าพเจ้าออกมาเป็นตัวละครที่ชื่อ นัท

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาการผลิตภาพยนตร์แนวโรแมนติก
2. เพื่อให้ผู้ชมได้รู้ว่าการแอบรักเพื่อน ไม่จำเป็นที่จะต้องหวังให้เพื่อนมาเป็นแฟน

ขอบเขตของโครงการ

ภาพยนตร์ขนาดสั้น ผลิตด้วยกล้อง Sony Nex -FS100 รูปแบบ HD 16:9

ความยาว 20 นาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะโครงการ

การผลิตภาพยนตร์แนวโรแมนติค ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์ที่นำเสนอผ่านมุมมองของผู้หญิงที่ชื่อ “นัท” นักวาดภาพประกอบที่ได้มีโอกาสพบกับ “ชม” เพื่อนสมัยเรียนที่เธอเคยชอบอีกครั้ง นัทจึงใช้โอกาสนี้พยายามเข้าหาชมและคอยช่วยเหลือเขา จนสุดท้ายเธอก็ได้พบกับ “พีว้า” แฟนของชม ทำให้นัทเลือกที่จะออกห่างจากชีวิตชม

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1. ศึกษาจากภาพยนตร์เรื่อง เพื่อนสนิท ผลงานกำกับของ คมกฤษ ตรีวิมล โดยวิเคราะห์ตัวละครและเนื้อเรื่องเพื่อนำมาเป็นแรงบันดาลใจในการเขียนบทภาพยนตร์และกำกับการแสดง
2. ตั้งประเด็นของเรื่องและหาคำนิยามของความรักในแบบฉบับของเรื่อง
3. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับ อาชีพ นักเขียนภาพประกอบ ในลักษณะการทำงานแบบอิสระ (Freelance)
4. สรุปข้อมูลเพื่อนำไปเขียนบทภาพยนตร์
5. เตรียมงานก่อนถ่ายทำภาพยนตร์(Pre-Production)
 - 5.1 คัดเลือกนักแสดง (Casting) และหาสถานที่ถ่ายทำ (Location)
 - 5.2 กำหนดวันที่ต้องถ่ายและความสะดวกของนักแสดง ทีมงาน
 - 5.3 ศึกษาการออกแบบภาพยนตร์เพื่อเป็นตัวอย่างในการถ่ายทำและอุปกรณ์ที่ต้องใช้ในการถ่ายทำ
 - 5.4 จัดตารางการถ่ายทำให้เหมาะสม (Breakdown) และเตรียมใบเรียกนักแสดงและทีมงาน(Callsheet)
 - 5.5 เตรียมเสื้อผ้าอุปกรณ์ประกอบฉาก
6. ถ่ายทำภาพยนตร์ตามตารางการถ่ายทำ (Production)
7. เข้าสู่กระบวนการตัดต่อภาพและเสียง (Editing)
8. แก้ไขภาพยนตร์ด้วยโปรแกรม Magic bullets

เอกสารนี้เป็นเอกสารตัวอย่าง 9. ตรวจสอบความเรียบร้อยของผลงานที่ออกมาเสร็จสมบูรณ์แล้ว(Final cut) อนุญาตให้นำไปใช้
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เข้าใจการผลิตภาพยนตร์แนวโรแมนติก
2. ผู้ชมเข้าใจและยอมรับว่าความสัมพันธ์นั้นดีที่สุดใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

ภาพยนตร์เรื่อง ภาพประกอบ เป็นภาพยนตร์ที่อิงจากเรื่องจริงของข้าพเจ้าในวัยหนึ่งของข้าพเจ้า และด้วยความที่ข้าพเจ้าชื่นชอบภาพยนตร์เรื่อง “เพื่อนสนิท” ข้าพเจ้าจึงนำภาพยนตร์เรื่องนี้ เป็นแรงบันดาลใจ(Inspiration) ในการออกแบบลักษณะนิสัยของตัวละคร (Character) และการนำเสนอการบังเหตุการณ์ในภาพยนตร์มาอิงในบทภาพยนตร์ของข้าพเจ้า

1. การค้นคว้าข้อมูล

1.1 บทสัมภาษณ์ เอส คมกฤษ ตรีวิมล แสดงให้เห็นมุมมองความรัก

ภาพที่ 1 คมกฤษ ตรีวิมล

ที่มา : Holyboydthai. Ost.ดนตรีประกอบภาพยนตร์ เพื่อนสนิท [ออนไลน์]. สืบค้น 10 พฤษภาคม 2556.เข้าถึงได้จาก<http://www.hugmagazine.com/%E0%B9%80%E0%B8%9>.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้นแบ่งบางๆ ระหว่างความรู้สึก ‘เพื่อนรัก’ และ ‘รักเพื่อน’ เป็นเรื่องอธิบายได้ยากยิ่ง โดยเฉพาะเมื่อเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้น โดยที่เราเองก็ไม่ว่ามันจะเกิด จั่วหัวมาซะขนาดนี้ ‘ฮัก แม็กกาซีน’ จึงเสาะแสวงหาบุคคลที่จะมาเป็น ‘แขกรับเชิญ’ ของเราเป็นการด่วน เพื่อไขข้อข้องใจให้กับ ‘นักรักเพื่อน’ ทุกคนที่มีอาการเหล่านี้แอบแฝงอยู่ในใจ

‘เพื่อนสนิท’ ใน ‘ชีวิตจริง’ ของเอส

ภาพยนตร์ทุกเรื่อง มักจะมีเค้าโครงมาจาก ‘เรื่องจริง’ หรือ ‘ชีวิตจริง’ ที่พบเห็นได้ในปัจจุบัน ‘เพื่อนสนิท’ ก็เช่นกัน ที่นำความรู้สึกระหว่างเพื่อนมาสร้างขึ้น จนเป็นภาพยนตร์ที่โดนใจคนแอบรักเพื่อนทั้งหลาย และบางฉากในภาพยนตร์นั้น ส่วนหนึ่งมาจากชีวิตจริงของคนเขียนบท อีกส่วนหนึ่งมาจากฉากชีวิตจริงของผู้กำกับเอสเองด้วย ซึ่งเป็นฉากที่ทำให้ผู้ชมสะเทือนใจมาก และบ่งบอกถึงอาการของคนที่ผิดหวังจากความรักได้ดีที่สุด

“ความรักแบบ ‘เพื่อนสนิท’ นี้ ผมมีตอน ม.5ก็ชอบเขามาเรื่อยๆ จนกระทั่งเขาเอ็นท์ติดก่อนที่เกิ้ลซ จูฬาฯ แต่ผมเอ็นท์ไม่ติด วันหนึ่งเขาก็นัดผมเข้าไปคุยที่ตึกจุฬาฯ ครับ เขาบอกผมว่า ‘เราเป็นเพื่อนกันดีกว่า อย่ามาคิดอะไรแบบนี้เลย’ แล้วผมก็เดินออกมาจากตึกจุฬาฯ ในจุฬาฯ เดินมาจนกระทั่งถึงถนนพญาไท เดินเหมือนไม่มีใครอยู่รอบๆ ตัวเหมือนอยู่คนเดียว ไม่มีใครอยู่ข้างๆ ผมจริงๆ นะ (หัวเราะ) นี่คือการประสพการณ์จริงของผม คือเดินมาแล้วมีดอกจามจรีร่วงหล่นอยู่ข้างๆ เหมือนในภาพยนตร์ ‘เพื่อนสนิท’ เลย โดยที่มันไม่ได้ไกลมาก แต่ผมรู้สึกว่าการเวลานั้นมันยาวนานมาก โดยที่จริงๆ แล้ว ผมมานึกทบทวนตอนนี้ มันก็เป็นเรื่องเล็กๆ น้อยๆ นะ ผมจำได้เลย พอผมทำ ‘แฟนฉัน’ เสร็จ วันนั้นผมนั่งรถกลับบ้านที่อยู่ชานเมือง แล้วเพื่อนคนนี้โทรศัพท์มาหาผม ผมก็ไม่ว่าเบอร์ โทร.มาก็บอกว่า เขาชื่อปู้ก จำได้มั๊ย ที่เรียนบดินทร์ฯ ด้วยกัน ผมจำได้แล้วก็ตกใจ เขาบอกว่า พาไปดูแฟนฉันแล้วลูกชอบมาก ผมรู้สึกดีใจมากที่เขาจำผมได้และหาเบอร์ผมจนเจอ แล้วก็ดีใจมากที่ลูกเขาชอบหนังของผม เขาบอกว่าลูกร้อง โอ้...เย โอ้...ย ตลอดเลย ถ้าความรักที่จริงจังสุดก็เป็นคนนี้แหละ”

จะเป็นอย่างไร ถ้าใจคิดเกินเพื่อน

ความรู้สึกกลืนไม่เข้า คายไม่ออกอย่าง ‘เพื่อนสนิทคิดเกินเพื่อน’ นี้ ถือเป็นเรื่องน่าหนักอกหนักใจ เพราะจะบอกก็ไม่ได้ หรือบอกแล้วพาลจะโกรธกันหรือเปล่า ก็ไม่ทราบได้ ซึ่งผลลัพธ์หรือคำตอบของการพูดออกไป อาจก่อให้เกิดผลดีหรือผลเสียตามมา เราจึงอยากทราบความคิดของเอส หากใครสักคนคิดเกินขั้นของคำว่า ‘เพื่อน’ ไปแล้ว

“สมมติว่าทั้งคู่ชอบกันแล้วนะ ผมว่าความรักที่เกิดมาจากความเป็นเพื่อน มันจะสบายตัวกว่า คือสบายตัวมากกว่าการที่เราไปชอบผู้หญิงคนหนึ่ง แล้วพยายามจะไปจีบเขา คือเราจะรู้มุมของเขาเพียงมุมเดียว มุมเดียวที่เราเห็นแล้วไปชอบเขา แต่พอเราเข้าไปใกล้มาก ๆ หรือเป็นแฟนกันจริง ๆ เราถึงจะรู้มุมอื่น ๆ ของเขา แต่เพื่อนมันรู้จักกันมานานแบบรู้อิสระทุกอย่างหมดแล้ว ถ้าสมมติว่าเพื่อนต้องรับผิดชอบเพื่อน แล้วเขาชอบเราด้วย ก็แสดงว่าต่างคนต่างน่าจะชอบในความเป็นตัวตนที่แท้จริงของกันและกัน ไม่ต้องมีอะไรปิดบัง ซ่อนเร้น หรือแอบแสดงว่า มึงชอบกูที่กูเป็นแบบนี้”

ดังนั้น ถ้าจะให้เปรียบเทียบ ‘ความรักของเพื่อน’ ก็เหมือนกับ ‘ดาบสองคม’ หากความรักเกิดจากความเข้าใจในตัวตนของกันและกันก็ดีไป แต่ถ้ามันไม่ใช่ละ

“ถ้าเป็นคนที่มาชอบกัน มาจีบกันสักระยะหนึ่ง แล้วเรารู้ว่าเขามีมุมอื่นที่เราอาจจะรับไม่ได้ ที่แย่สุดก็คืออยากให้เราเปลี่ยนสิ่งที่เขาเป็น ตรงนี้มันจะเริ่มแย่ละ ยังไงก็ตาม คนเราคบกันแล้ว อีกฝ่ายหนึ่งอยากให้เราเปลี่ยน ผมว่ามันก็เริ่มเป็นความสัมพันธ์ที่แย่”

‘ความสัมพันธ์’ สิ่งสำคัญที่เปราะบาง

เราถามเอสว่า จากการทำภาพยนตร์เรื่อง ‘เพื่อนสนิท’ เห็นมุมมองความรักในนั้นอย่างไร เอสตอบอย่างไม่ลังเลเลยว่า สิ่งสำคัญของความรักแบบ ‘เพื่อนสนิท’ ก็คือ ‘ความสัมพันธ์’ ไม่ว่าจะมีความสัมพันธ์แบบเพื่อนรักกัน หรือความสัมพันธ์แบบรักเพื่อนก็ตาม

“ผมรู้สึกที่ ‘ความสัมพันธ์’ เป็นเรื่องที่สำคัญครับ ไม่ว่ามันจะเป็นความสำคัญประเภทไหนก็ตาม เพื่อน คนรัก หรือกับครอบครัว เพราะ ‘ความสัมพันธ์’ ถือเป็นเรื่องสำคัญและเปราะบางอย่างไข้อยู่กับดากานดาเอง ความสัมพันธ์ที่เขามีต่อกัน มันค่อนข้างสวยงามและลึกซึ้ง เรา รู้สึกว่าการที่ผู้ชายไม่ได้เรื่อง ไม่กล้าตัดสินใจเป็นผู้ชายที่ปล่อยชีวิตให้ไหลไปตามกระแส เขาก็พยายามที่จะรักษาความสัมพันธ์ที่คืนนี้ไว้แน่ แต่เขาก็รู้สึกถึงสิ่งที่อยู่ในใจเขา บางทีมันก็ไม่สามารถจะตัดทอนได้เหมือนกัน ผมรู้สึกว่าสิ่งที่ผมได้จากมัน คือ เราควรจะรักษาความสัมพันธ์หลายๆอย่างในชีวิตของเราให้ดีเพราะเมื่อไหร่ก็ตามที่เราปล่อยปละละเลยมันไป หรือคิดว่ามันไม่สำคัญ คิดว่ามันอยู่ได้ บางทีมันก็อาจจะไม่ดีหรือเลวร้ายลงไปกว่านี้ก็เป็นได้ โดยที่เราไม่รู้ตัว”

‘ความรู้สึก’ เป็นสิ่งที่ห้ามไม่ได้ ‘ความสัมพันธ์’ ก็เช่นเดียวกัน เอสบอกว่าเมื่อเราคิดที่จะสานสัมพันธ์กับใคร เราควรคิด คิดให้มาก และเผื่อช่องว่างระหว่างความสัมพันธ์นั้นไว้ อย่ำให้มาก และน้อยจนเกินไป

“การที่เราจะมีความสัมพันธ์กับใครสักคน เราควรจะคิดก่อนทำ และควรมีระยะห่าง ระยะไกล ระยะไกล ที่ไม่เหมือนกัน แต่ที่สำคัญที่สุดคือถ้าเรารู้ว่าเขาสำคัญกับเรา แล้วเราสำคัญกับเขา เราควรจะรักษาความสัมพันธ์ของเรา

กับคนอื่นให้ดี เราควรจะทำอะไรบางอย่างให้มันอยู่ได้แล้วมีความสุข และเป็นการกระชับความสัมพันธ์กันระหว่างเรากับเขา จนกระทั่งมันหายไปหรือยังอยู่ที่ตามที่ ซึ่งตรงนี้เราห้ามมันไม่ได้แล้ว ก็ปล่อยให้มันเป็นไปตามทางของมัน”

‘เพื่อนรัก’ หรือ ‘รักเพื่อน’ เอสเลือกอะไร

มาถึงจุดที่สุดท้าย ที่เราปล่อยหมัดหนักให้ผู้กำกับเพื่อนสนิทอย่าง ‘เอส-คมกฤษ’ ต้องเลือกว่า ระหว่างความสัมพันธ์นี้เพื่อนรัก กับความสัมพันธ์แบบรัก (มากกว่า) เพื่อน อย่างไหนดีกว่ากัน เอสครุ่นคิดอยู่นาน ก่อนจะ

ตอบออกมาว่า...

“ผมยังเชื่อในความเป็นเพื่อนมากกว่านะ เพราะว่าการเป็นคนรักกันมันต้องใช้อะไรเยอะ บางทีมันก็มีเงื่อนใจเยอะมาก เงื่อนใจในการทำนู่นได้ ทำนี่ไม่ได้ รูปธรรมก็คือต้องโทรหา ต้องบอกว่าอยู่ไหน ทำอะไร ทำไมต้องทำอย่างนั้น ทำไมต้องทำอย่างนี้ คำถามมันมากกว่าเยอะ แต่ความเป็นเพื่อนนี่คำถามมันน้อยมากนะ มันมีแต่จะทำอะไร ก็ทำไป เจอกันมัย ไม่เจอก็ไม่เป็นไร ความเป็นเพื่อนมันสบายตัวกว่า แล้วยังเรามีเพื่อนรักนะ คือเพื่อนที่หมายความว่า จะมาหาเราอยู่กับเราในวันที่เราทุกข์ที่สุด ผมมีเพื่อนอย่างนี้อยู่ 2-3 คน ไม่ว่าจะทำอะไรก็ตาม ปกติจะง่วงไม่ออกจากบ้าน แต่พอโทรไปบอกวันนี้ต้องการจริง ๆ วะ ก็จะมา หรือเพื่อนผู้หญิงบางคนก็จะเป็นแบบนี้ ผมรู้สึกว่าย่ำเรียกว่าการเป็นเพื่อนดีกว่าหรือไม่ดีกว่าเลย สำหรับผมการเป็นเพื่อนมันสบายตัวกว่าการเป็นแฟนหรือเป็นคนรัก เพราะการเป็นแฟนมันต้องปรับตัวเยอะเหมือนกัน”¹

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

¹Holyboydthai. Ost.คนตรีประกอบภาพยนตร์ เพื่อนสนิท [ออนไลน์]. สืบค้น 10 พฤษภาคม 2556.
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดเบสลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงชื่อของเอกสารที่เรากำลังใช้
เข้าถึงได้จาก<http://www.hugmagazine.com/%E0%B9%80%E0%B8%9>.

วิเคราะห์ข้อมูลและการนำไปใช้

จากที่ได้อ่านบทสัมภาษณ์ด้านทัศนคติเกี่ยวกับความรักระหว่างเพื่อนของคุณคมกฤษ ตรีวิมล อย่างแรกคือ ข้าพเจ้ารู้สึกเช่นเดียวกันกับเขา อาจเพราะเคยเป็นคนหนึ่งที่เคยเจอกับประสบการณ์ แอบรักเขาข้างเดียว บางคนอาจมีทัศนคติว่า “ความรักคือสิ่งที่สำคัญที่สุดในชีวิต” แต่สำหรับ ข้าพเจ้า “มิตรภาพ” จะยังอยู่ติดตัวทุกคน ไปตลอดชีวิต ซึ่งต่างกับ “ความรัก” หากวันหนึ่งเขาหมดรัก แล้วสิ่งที่เหลือคืออะไร นอกเสียจากต่างฝ่ายต่างยอมรับว่า “การเป็นเพื่อน” นั่นคือสิ่งที่ดีที่สุด ข้าพเจ้าจึง ได้แรงบันดาลใจที่จะนำทัศนคติของข้าพเจ้าที่คิดว่า “การทำให้คนที่เรารักมีความสุขเราก็จะมีความสุข” ไปเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพภายในของนัก

1 Holyboydthai. Ost.คนตรีประกอบภาพยนตร์ เพื่อนสนิท [ออนไลน์]. สืบค้น 10 พฤษภาคม 2556.
ไม่ว่ากรณีใดๆ เข้าถึงได้จาก <http://www.hugmagazine.com/%E0%B9%80%E0%B8%9>.

1.2 ภาพยนตร์เรื่อง “เพื่อนสนิท”

1.2.1 บุคลิกภาพของตัวละครในเรื่อง

หมู หรือ ไช้ย้อย (ชนันท์ สุวรรณเมธานนท์)หนุ่มขี้อายจากกรุงเทพ ผู้ฝากคำว่ารักไว้กับเพื่อนสนิทอย่างดากานดาที่เชียงใหม่ ก่อนจะหนีรักมาเกาะพิน บุคลิกเป็นคนชอบห่วงความรู้สึกคนรอบข้าง จนไม่กล้าที่พูด และนั่นคือชนวนให้เกิดความรักต่างสถานที่ของเขา ตลอดเวลาที่เขาอยู่ที่พะงัน เขาก็ยังไม่มีความมั่นใจที่จะลืมดากานดาจนนุ้ยทำให้หมูรู้ว่า เธอคงไม่ใช่แค่เพื่อนกับเขาแล้ว ทำให้หมูต้องตัดสินใจเลือกกระหว่าง คนที่เขารัก หรือ คนที่รักเขา

ดากานดา (นุ่น ศิริพันธ์ วัฒนจินดา) เพื่อนสาวที่หมูหลงรักตั้งแต่แรกเห็น เป็นคนลุยๆ ออกแนวห่ามๆ ด้วยซ้ำ แต่เพราะความธรรมดาที่ไม่ธรรมดาที่แหละ ทำให้หมูเผลอใจเข้าไปในภายในเรื่องไม่ค่อยเห็นภาพที่บรรยายความรู้สึกของดากานดาสักเท่าไร มีเพียงบางการกระทำของดากานดาที่ทำให้คนดูคิดว่าเธอคิดอะไรหรือรู้สึกอะไรเท่านั้น

นุ้ย (เอ๋ มณีรัตน์ คำอ้วน) พยาบาลสาวที่มีพร้อมทั้งความสวย จิตใจดี น่ารักตามสไตล์สาวได้ยิ้มง่าย พูดเก่ง นุ้ยมีโลกส่วนตัวเช่นเดียวกับหมู เธอมักจะชอบอ่านหนังสือ หนังสือที่นุ้ยโปรดปรานมากที่สุดก็คือเรื่อง “เจ้าชายน้อย” (เช่นเดียวกับ ดากานดา) นุ้ยมีทัศนคติที่ดีต่อความรักของเธอ และเธอก็เข้าใจความรักในแบบฉบับของเธอ เพียงแต่เธอรอโอกาสที่หมูจะเลือกเธอ ในเรื่องนี้หากคิดดีๆ นุ้ยเป็นเหมือนหมู เพียงแต่เป็นความรู้สึกของผู้หญิงที่แอบชอบเพื่อนเช่นกัน²

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

² Movie reviews. ภาพยนตร์ เพื่อนสนิท [ออนไลน์]. สืบค้น 10 พฤษภาคม 2556. เข้าถึงได้จาก

<http://www.xn--72cizu3grbj4c9h.com/2013/02/dear-dakanda-2005.html>.

ภาพที่ 2 ไช้ย้อย คากานดา นุ้ย

ที่มา : Gulife. คุณเคยแอบชอบเพื่อนของคุณมั๊ย? [ออนไลน์]. สืบค้น 10 พฤษภาคม 2556.

เข้าถึงได้จาก <http://t8nnc.gulife.com/dairy/?date=2005-10-01%2000:00:00&page2>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์ข้อมูลและการนำไปใช้

จากที่ได้วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับบุคลิกภาพของตัวละครจากเรื่อง เพื่อนสนิท ทำให้ทราบว่า โดยความจริงแล้วบุคลิกภาพของทั้ง 3 คน ก็เป็นเพียง คนปกติ สิ่งที่ทำให้เกิดปัญหา (Conflict) ภายในเรื่องมาจากลักษณะนิสัยและทัศนคติด้านความรักที่แตกต่างกัน

ในเรื่อง เพื่อนสนิทมีตัวละครอย่าง “ไข้อย” ที่เป็นคนแสดงออกไม่เก่ง นิ่งๆ แต่ก็แอบมีมุมเล็กที่เป็นคนตลกถึงแม้จะตลกเพื่อนก็ตาม เมื่อเขาผิดหวังจากความรัก เขาหนีความรู้สึกของตนเอง เพื่อให้ไกลจากตากานมากที่สุด นั่นเป็นสาเหตุทำให้ได้พบกับ “นุ้ย” พยาบาลที่เป็นคนที่แสดงออกไม่เก่ง เช่นกัน แต่นุ้ยก็มีวิธีแสดงความรักก็คือ เธอพยายามดูแลไข้อยเป็นอย่างดี จนเธอรู้ว่าเธอไม่ได้รู้สึกกับเขาแค่เพื่อน ส่วนไข้อยที่ได้ใกล้ชิดกับนุ้ยก็เริ่มรู้สึกแปลกๆกับเธอแต่ทุกวันของเขาก็ยังไม่เคยลืมตากานดา เพื่อนสนิทของเขา ลักษณะนิสัยของไข้อยและนุ้ยทำให้ข้าพเจ้าสนใจนำไปเป็นตัวอย่างลักษณะนิสัยของนัทและเซม เพราะบุคลิกภาพของทั้งสองคนมีความใกล้เคียงกับลักษณะนิสัยของนัทที่เป็นคนแสดงออกไม่เก่ง แต่วิธีการแสดงความรักของนัทก็คือการได้ดูแลเซมและคอยเคียงข้างเซมเสมอ เมื่อนัทเจอปัญหาเรื่องของเซมกับแฟน นัทจึงเลือกที่จะปล่อยเขาไปเพื่อรักษามิตรภาพระหว่างเธอกับเซม ในส่วนของเซม ข้าพเจ้านำทัศนคติของไข้อยในตอนที่ได้คิดหวัง โดยการหนีความรู้สึกของตัวเองมาเป็นตัวอย่างในการออกแบบลักษณะนิสัยของเซม

นอกจากนี้ภาพยนตร์เรื่อง เพื่อนสนิท ก็ทำให้เกิดแรงบันดาลใจที่จะนำบรรยากาศของภาพยนตร์ (Mood and Tone) ที่เป็นความรักข้างเดียวของไข้อยที่ค่อยๆก่อตัวขึ้นเรื่อยๆ จากรู้สึกเป็นมิตรภาพ กลายเป็น ความรู้สึกอย่างคนรัก ซึ่งลักษณะของบรรยากาศของภาพยนตร์มีส่วนคล้ายคลึงกับภาพยนตร์เรื่อง ภาพประกอบ

ภาพตัวอย่างบรรยากาศในภาพยนตร์ (Mood and Tone)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ชมเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ภาพที่ 3 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง เพื่อนสนิท
ไม่ว่าคุณมีใจที่รักใคร่ สิ่งที่ทำขึ้นก็ให้ดูแปลกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ที่มา : คมกฤษ ตรีวิมล. เพื่อนสนิท [CD].Thailand.GTH.254

2.3 ข้อมูลอาชีพ นักเขียนวาดภาพประกอบ

2.3.1 บทสัมภาษณ์อาจารย์ พรรณศรี ชูอารยะประทีป อาจารย์ประจำ

สาขาวิชา นิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คำถาม : อาจารย์คะ พอดีทำศิลปนิพนธ์เกี่ยวกับ นักวาดภาพประกอบคะ เลยอยากรู้ว่า นักวาดภาพประกอบเขาทำงานกันยังไงบ้างคะ

ตอบ : รู้จักแต่พี่มิก ถามเขาก็น่าจะได้ Anthony Taysub ว่าชีวิตเป็นไง ส่วนใหญ่เขาก็จะให้หนังสือมาอ่าน หรือคุยกับนักเขียน หรือบอกเรื่องมาคร่าวๆ แต่อย่างพี่จิน ที่เขียนให้แจ่มใสอะไรพวกนี้บางทีก็เล่าเรื่องให้ฟังเลยก็มี (Jinda Kittitavornkul (じん)) แต่บ่นๆ แต่ไปไหนไม่รอดนะ เพราะมันอิสระต้นกั้โมงกั้ได้แต่ต้องพยายามปรับปรุงตัวเสมอ น่าจะมีอะไรเกี่ยวกับงานบ้างนะ³

2.3.2 บทสัมภาษณ์นายสิทธิพันธ์ ต่ายทรัพย์ (Anthony Taysub)

นักวาดภาพประกอบอิสระ

คำถาม : เวลาที่ได้หัวข้องานมา พี่ต้องหาข้อมูล (Research) ก่อนหรือเปล่าคะ แล้วใช้เวลาทำภาพประกอบนานไหมคะ

นายสิทธิพันธ์ ต่ายทรัพย์ : ก็แล้วแต่งาน บางงานที่เราไม่เข้าใจก็ต้องค้นหาข้อมูล (Research) ก่อน บางงานที่ไม่ต้องใช้ความเข้าใจอะไรก็ทำเลย

คำถาม : เช่นงานอะไรบ้างคะ ที่พี่เคยได้ทำ

นายสิทธิพันธ์ ต่ายทรัพย์ : อย่าง ได้สัมภาษณ์มาบทหนึ่งเกี่ยวกับดาราคณนิงค์ก็จะส่งบทสัมภาษณ์มาพร้อมแนบรูปดารามาหนึ่งใบ ที่เป็นคนดูทีวีน้อยบางคนก็ไม่วู้จกั้ก็ต้องไปหาข้อมูลว่าคนๆนี้เป็นใครทำอะไรมาบ้าง บุคลิกเป็นยังไงเวลาเอามาวาดจะได้ดูเป็นเค้ามากที่สุด⁴

³บทสัมภาษณ์ อาจารย์ พรรณศรี ชูอารยะประทีป , อาจารย์ประจำ สาขาวิชา นิเทศศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, 5 ตุลาคม 2555.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับใช้ในวงการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

⁴บทสัมภาษณ์นายสิทธิพันธ์ ต่ายทรัพย์ (Anthony Taysub) ,นักวาดภาพประกอบอิสระ , 21

พฤศจิกายน 2555.

2.3.3 บทความเล่าประสบการณ์ของนักวาดภาพประกอบ

ข้อดีของนักวาดภาพประกอบฟรีแลนซ์

1. ทำให้คุณมีอิสระด้านเวลา ด้านการทำงาน อยากทำงานเมื่อไรก็ได้
อยากหยุดงานเมื่อไรก็หยุดได้ ไม่ต้องขออนุญาตใครค่ะ
2. ได้ใช้ศักยภาพของคุณอย่างเต็มที่ ทำมากได้มาก ทำน้อยได้น้อย
3. ได้เป็นนายตัวเอง

บางคนอาจจะบอกว่า อาชีพนักวาดภาพประกอบฟรีแลนซ์นั้นไม่มั่นคง
แต่จริงๆแล้ว พนักงานบริษัท

ที่ทุกคนเห็นว่ามั่นคงนั้นก็อาจจะไม่ได้มั่นคงอย่างที่คิด
เนื่องจาก พอเราอายุมากขึ้น

บริษัท ก็สามารถหาพนักงานที่เด็กกว่า ราคาจ้างถูกกว่า
มาแทนได้เสมอค่ะ แล้วอาจจะ โคนปลด หรือ โคนเลย์ออฟ ได้ด้วย
อายุ 30 ขึ้นไปก็เริ่มหางานยากแล้ว

4. ถึงจุดหนึ่งแล้วเราจะมึนงานเข้ามาเรื่อยๆ เมื่อสะสมเนตเวิร์คของเรา

5. สามารถเลือกงานได้ว่าจะทำงานนี้ หรือ ไม่ทำ

ข้อเสียของนักวาดภาพประกอบฟรีแลนซ์

1. ควรมีเป้าหมายในชีวิตที่ชัดเจน

ว่าเราไม่อย่างทำงานเป็นลูกน้องไปตลอด

เราอยากมีอิสระ อยากทำงานของตนเอง

เมื่อมีเป้าหมายแล้ว หนทางสู่เป้าหมายก็จะตามมา

2. เริ่มจากการทำงานตั้งแต่เรียนหรือทำงานประจำก่อน

โดยหาให้ได้ว่าเรามีความถนัดเป็นพิเศษทางวาดภาพประกอบแนวไหน

3. บางคนนั้น อาจจะไม่มีงานเข้ามาเลยในช่วงแรกๆ เราอาจจะไม่มีโอกาสในการเลือกงานได้มากนัก
ก็อดทนทำไปก่อนจนเรามีพอร์ตในระดับนึงแล้ว

เราก็จะสามารถเลือกงานได้⁵

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับครู ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่าก็ตาม ⁵Jitti studio. Page นักวาดภาพประกอบ [ออนไลน์]. สืบค้น 15 กุมภาพันธ์ 2556. เข้าถึงได้จาก

<https://www.facebook.com/6859682372&set=o.198391536841533&type=1>.

วิเคราะห์ข้อมูลและการนำไปใช้

จากที่ได้วิเคราะห์อาชีพนักวาดภาพประกอบ อาชีพนี้เป็นอาชีพที่ใกล้เคียงกับการเป็นศิลปิน เพียงแต่ต่างกันตรงที่นักวาดภาพประกอบทำงานตามเอกลักษณ์(Style)ของตัวเอง ผ่านคำสั่งของลูกค้าที่อยากให้เป็นตามหัวข้อของงาน แต่ศิลปินเป็นอาชีพที่ทำงานตามอารมณ์และความต้องการของตัวเอง ข้าพเจ้าจึงนำลักษณะการทำงานของนักวาดภาพประกอบมาตีความให้เป็นบุคลิกและลักษณะนิสัยของนัก ด้วยลักษณะการทำงานทำให้เธอเป็นคนที่มีความรับผิดชอบสูง ขยันทำมาหากิน ซึ่งต่างจากบุคลิกของศิลปินที่เป็นอาชีพหลักของเซมที่ใช้อารมณ์ทำงานมากกว่า ใช้เหตุผลทำงาน ทั้งสองบุคลิกที่มีความแตกต่างทำให้ข้าพเจ้าสนใจที่จะนำไปเสริมบุคลิกภาพภายในเรื่องที่จะกลายเป็นปัญหา(Conflict)ของตัวละครของคนที่มีชีวิตที่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การเขียนบทภาพยนตร์

ประเด็นเรื่อง(Theme)

ความรักคือการเสียสละ

เนื้อเรื่องย่อ(Plot)

นัทได้มีโอกาสได้พบกับเซม เพื่อนที่เธอเคยชอบ นัทพยายามช่วยเซมทำงาน จนสุดท้ายนัทรู้ว่าเซมมีแฟนและมีที่ทำงานจะกลับไปคบกัน นัทจึงเป็นคนห่างจากเขาไปและเขาก็ทิ้งภาวาดของนัทไว้ให้เธอ

โครงเรื่องยาว(Treatment)

นัท นักวาดภาพประกอบสาวที่เพิ่งจะได้รับข่าวดีจากรุ่นพี่อย่างพี่เสื่อ จะให้เธอได้มีส่วนร่วมในการเขียนหนังสือภาพประกอบ นัทไปหาพี่เสื่อตามที่นัดไว้ ทั้งคู่คุยตกลงงานกันจนสุดท้ายพี่เสื่อก็บอกกับนัท ว่ายังมีเซมอีกคน ที่ทำงานนี้ นัทตัดสินใจไปหาเซมที่แกลลอรี่ นัทแอบเกร็งๆที่เธอได้เจอเซมอีกครั้ง เซมก็เช่นเดียวกัน นัทที่คุยกับเซมอยู่ๆเสียงโทรศัพท์ของนัทก็ดังขึ้น นัทต้องรีบไปธุระเธอจึงอำลาเซม ต่อมาเซมก็โทรศัพท์มาหานัทเพื่อที่จะยืมหนังสือ ในใจ... โกลกว่าสายตาของจิมมีเหลือว เขาไปเป็นตัวอย่างทำงานให้พี่เสื่อ เซมจะมาเอาหนังสือในคืนนั้น แต่แล้ววันที่ปฏิเสชเซม นัทอ้างตัวว่า ไม่ว่าง เธอจึงอาสาเอาหนังสือไปให้เซมในวันพรุ่งนี้ นัทเอาหนังสือมาให้เซมที่แกลลอรี่ เมื่อเธอมาถึงเซมก็กำลังวาดรูปผู้หญิงคนหนึ่ง นัทถามเซมเรื่องรสนิยมการทำงานของเขา เธอที่ยังไม่ออกไปไหน เธอจึงนั่งคิดงานของเธออยู่ที่โซฟาต่อ นัทคิดงานไปเรื่อย เซมก็วาดรูปนั้นไปเรื่อย เวลาผ่านไป นัทเริ่มคิดงานไม่ออก เธอจึงขอตัวกลับบ้าน เซมที่เห็นว่านัทกำลังจะกลับ เขาจึงหยอกนัทเรื่องนัทหนุ่ม นัทก็รีบปฏิเสธทันควัน และแซวเซมว่าเขาเหงาหรอ เซมจึงบอกปิดให้เธอกลับไปเสียดึกว่า นัทที่สนุกกับการแซวไปแซวมากับเซมก็เดินออกจากแกลลอรี่หน้าละรีรี นัทกับเซมต่างคนต่างทำงาน นัทก็นั่งทำงานภาพประกอบที่หอ ส่วนเซมก็พยายามวาด

เอกสารูปภาพประกอบนั้น แต่เขาก็คิดไม่ออกเสียที เขาจึงละเลยในหน้าที่ที่เขาต้องทำนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วันหนึ่งพี่เสือโทรมาบอกเลื่อนวันส่งกับนัทและเขาก็ให้ว๊านให้นัทมาบอกแซมเพราะเขาโทรหาแซมไม่ติด นัทจึงตัดสินใจไปบอกแซมที่เกตลอรี่ เมื่อเธอไปถึงเธอก็เห็นแซมยังวาดรูปนั้นอยู่ เธอบอกกับเขาเรื่องงานที่เลื่อนส่ง แต่แซมกลับมีท่าทีที่ไม่สนใจ ทำให้นัทรู้สึกหงุดหงิดขึ้น ขึ้นเสียงใส่เขา แล้วแซมก็ตอบนัทแบบเย็นชาใส่เธอว่าเดี๋ยวเขาก็ทำงานเอง ทำให้นัททนไม่ไหวเดินออกจากเกตลอรี่ทันที นัทที่รู้สึกแค้นกับพฤติกรรมของเขาเธอก็ขงมาทำงานให้แซมถึงที่เกตลอรี่ เมื่อเธอมาถึงเธอก็นั่งทำงานของเธอไป แซมที่ยังวาดรูปนั้นอยู่ รู้สึกหิวขึ้นมา เขาพยายามชวนนัทไปกินข้าวแต่นัทกลับปฏิเสธเขา นัทกำลังนอนเขาอยู่เรื่องที่เขายื่นชาใส่เธอ แซมถามด้วยความเป็นห่วง แล้วเขาก็ออกไปกินข้าว เวลาผ่านไปนัทหลับอยู่บน โซฟา แซมที่เพิ่งจะกลับมาเห็นรูปที่เธovacซึ่งคล้ายกับในหนังสือในใจไกลกว่าสายตา แซมจึงรู้สึกประทับใจที่นัททำงานให้เขา

เช้าวันต่อมา นัทที่เซงๆเดินมาขึ้นที่ระเบียงทางเดิน นัทกำลังคิดถึงเรื่องเมื่อวานอยู่ แซมก็เดินเข้ามาหาเธอและขอโทษเธอที่เย็นชาใส่เธอ นัทจึงถามไถ่ว่าเขาเป็นอะไร แซมบอกนัทว่าเขาเพิ่งจะเลิกกับพี่วา รูนพี่ของเธอ คำตอบนั้นทำให้นัทรู้สึกแค้นนัทก็ไม่สามารถแสดงสีหน้าอะไรออกมาได้ นัทจึงบอกแซมว่าเธอยังว่างแต่เธอก็พูดเล่นมากกว่า วันต่อมาแซมออกไปทำธุระข้างนอกเมื่อเขากลับมาก็พบว่านัทอยู่ในห้องของเขา เขาเอะใจเล็กน้อย แต่เขาก็ไม่ได้ทำอะไร แซมที่กำลังเครียดเรื่องงานเขาจึงขอให้นัทเป็นแบบให้วาดรูป นัทที่กำลังเป็นแบบอยู่ก็ได้รับข้อความจากเพื่อนๆว่าจะมาตั้งสรรค์ที่เกตลอรี่ของแซม ในระหว่างที่ทุกคนกำลังพูดคุยกันสนุกๆบิกก็เพื่อนในกลุ่มก็ชวนให้นัทดื่ม นัทพยายามปฏิเสธแต่บิกก็ขยี้นคะขอให้นัทดื่ม นัทจึงดื่มตามคำขอ แซมมองนัทด้วยสายตาที่ห่วงและหวง เวลาผ่านไปนัททำงานทุกวันจนไม่มีเวลาไปหาแซม แซมที่นั่งวาดรูปนัทอยู่เมื่อเข้าได้ขึ้นเสียง คนเดินมาเขาหันไปมองก็พบว่า วามาหาเขา แซมที่วาดรูปนัทอยู่ก็รีบวางรูปและยืนบังรูปนั้นไว้ แซมพูดอะไรไม่ออก เขาถามว่าเธอให้อภัยเขาแล้วหรือ วาย้มแล้วสวมกอดเขา ระหว่างที่ทั้งคู่กอดกัน นัทที่มาหาแซม ก็จ้องทั้งคู่ในอาการที่อึ้งไปชั่วครู่ ว่าทักทายนัท รูนน้องที่เธอเคยรู้จัก นัทพยายามตอบให้เป็นปกติที่สุด ระหว่างที่นัทพูดคุยกับวา นัทเหมือนจะมีน้ำตาคลอที่ตา เมื่อนัทเริ่มรู้สึกวุ่นวายเธอทนไม่ไหว เธอก็รีบกล่าวอำลาทั้งคู่แล้วเดินจากไป วาซึกใช้แซมเรื่องนัท ทำให้แซมต้องเผยความจริงที่เขาเลว เขาบอกกับวาว่าเขารับนัท แต่เขาไม่สามารถเลือกใครได้ เขาจึงเลือกที่จะไปจากที่นี่ทิ้งไว้เพียงรูปที่เขาวาดให้นัท

สองวันต่อมา นัทก็กลับมายังเกตลอรี่ของแซม เมื่อเธอมาถึงก็ประหลาดใจที่ของทุกอย่างในห้องนั้นหายไปหมด นัทมองห้องนั้นแล้วเธอก็รู้สึกเสียใจ เธอมองไปทั่วห้องเธอก็พบว่า มีรูปวาดของเธอวางอยู่บน โต๊ะ นัทมองรูปนั้นด้วยสายตาอ้ำอึ้ง

เอกส... ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์

การพัฒนาบทภาพยนตร์ครั้งที่ 1

Scene 1 เสร้า

ภายนอก/กลางวัน/ป้ายรถเมล์

นัทนั่งฟังอยู่ที่มุมสุดของป้ายรถเมล์ เธอกำลังเคี้ยวหมากฝรั่งอย่างช้าๆ เธอกำลังครุ่นคิดบางอย่าง แต่นัยน์ตากลับแสดงความเศร้าออกมา เธอกำลังคิดถึงเรื่องภาพของเธอที่ไม่ได้อยู่ในหนังสือเล่มนั้น รถเมล์ผ่านไปคันแล้วคันเล่า ผู้คนเริ่มเดินกันพลุกพล่าน เธอที่กำลังเศร้ากับความคิด จู่ๆเธอก็คิดอะไรบางอย่างออก เธอตัดสินใจเดินไปยังเส้นทางที่เธอคุ้นเคย ตรงไปยัง Art gallery

Scene 2 เริ่มเล่าสิ่งที่ผ่านมา

ภายใน/กลางวัน/ออฟฟิศ

นัทพากระดาษเป่าเป่าไว้ที่ไหล่ข้างเดียว เธอเดินเคี้ยวหมากฝรั่งเสียงจู้บจู้บ เดินผ่านอาคารพาณิชย์หน้าปากซอย เมื่อนัทเดินไปถึงประตูเข้าออฟฟิศ เธอก็รีบเดินบึ่งไปยังโต๊ะทำงาน / เมื่อถึงโต๊ะเธอก็เปิดคอมแล้วเหล่สายตาไปมอง เธอเห็นพี้นี่หัวหน้างานเดินถือนิยายสารจับของต้นเดือนนี้เดินมาแต่ไกล เธอรีบเบนสายตากลับมาที่คอมพิวเตอร์และถอนหายใจเบาๆ / เธอหยิบซองจดหมายสีฟ้าซองที่วางอยู่บน โต๊ะขึ้นมาดูแต่ละอัน เธอเห็นแม่บ้านเธोजิงถามหล่อน ด้วยน้ำเสียงที่ห้วน

นัท

“มีแค่นี้หรือคะ...ป้า”

ป้าแม่บ้าน

“เท่าที่เห็นก็มีแค่นั้นนะจ๊ะ”

เธอทำหน้าที่จ้อย ขณะที่เธอเหลียวสายตาเธอก็หันไปมองปฏิทินที่วางอยู่บน โต๊ะทำงานที่บอกเวลาตอนนี้ผ่านเวลาไปครึ่งเดือนแล้ว นัทถือปฏิทินขึ้นและขีดฆ่าวันที่ที่ผ่านมา เธอเห็น Remark ที่เขียนว่า “วันเกิดเซม” นัทมองที่วันเกิดนั้นและยิ้มขึ้นมาอย่างมีความหวัง แล้วจู่ๆเสียงแมสเสจผ่านโทรศัพท์ก็ดังขึ้นมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

แมสเสจจาก สำนักพิมพ์

ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตามมิให้จัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำไปใช้

“สวัสดีคะ พอดีบก.สนใจสไตลงานและผลงานที่ผ่านมา จึงอยากจะขอเชิญคุณมาร่วมทำหนังสือ

ภาพประกอบ ถ้าคุณสนใจรีบติดต่อกลับมาที่ บก. 080xxxxxxx ค่ะ”

นักยิ้มดีใจที่มีโอกาสเข้ามาหาเธอ เธอกดโทรศัพท์โทรหาบก.ทันที

นัท

“สวัสดีคะ ใ้บก. A word รีเพล่า..คะ”

เสียงรอบข้างของอีกฝั่ง เต็มไปด้วยผู้คน

บก. A Word

“ครับ”

นัท

“นี่ นัทคะ เจ้าของเพจ ที่คุณติดต่อมา”

บก. A Word

“เออ..ตอนนี้ผมติดธุระครับ เอ็งี่คุณนัท...มาพบผมที่เกตลอรี่ V64 วันเสาร์สิบโมงได้ไหม ??”
พีอินส์ หัวหน้า Art director ส่งเสียงกระแอมใส่เธอ และเดินจากเธอไปพร้อมกับสายหัว

นัท

“อ้อๆ ค่ะ”

นัทตอบบก.ด้วยเสียงที่แผ่วเบาและวางสาย

Scene3 เยี่ยมเยียนแม่เพื่อน

ภายนอก/เย็น/บ้านแม่แซม

นัทถือถุงส้ม และอีกสองถุงที่มีไวน์สเมอร์โน่ฟอยู่ในนั้นเดินชวนแซมยังบ้านหลังนี้ เธอมองเข้าไปในบ้านที่เปิดไฟอยู่ เธอยื่นมือไปเพื่อที่จะกดกริ่ง แล้วเธอก็ชะงักมือไว้หยุดคิดอยู่แป๊บหนึ่ง ลายนิ้วของเธอแตะไปที่กริ่ง เมื่อเธอกดกริ่งก็มีสาววัยกลางคนเดินออกมาจากในบ้านด้วยสีหน้าที่ยิ้มแย้ม

ป้าหญิง

“อ้าว!! หนูนัท”

ป้ายิ้มดีใจที่นัทมา นัทยกมือไหว้ป้าแบบเก๋ๆกั๊งๆ

นัท

“สวัสดีคะ ป้า”

ป้าหญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับก “เป็นไงบ้างลูก ไม่เจอกันเลย” ไม่นอญาดาให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา นัท อั่งอั่งอั่งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“ก็วุ่นๆอะคะ เลยไม่ค่อยได้กลับบ้าน”

นัทกำลังจะพูดเอาของฝากให้แต่ป้าหญิงก็พูดแทรกด้วยน้ำเสียงที่เศร้าและอ่อนแรงลง

ป้าหญิง

“หืม.....หนูนี่ขยันนะ ไม่เหมือน ไอเซมป่านี่ ไม่รู้จะเป็นยังไงบ้าง”

นัทยิ้มให้ป้าหญิงและยื่นถุงส้มให้กับป้าหญิง

นัท

“นี่ละ”

ป้าหญิง

“หืม...ขอบใจอะ มาๆ มากินข้าวเป็นเพื่อนป้าก่อนกลับบ้าน”

ป้าหญิงจูงแขนนัทเข้าไปในบ้าน

Scene4 งานอดิเรกที่รัก

ภายใน/กลางคืน/ห้องนอนที่บ้าน

นัทเดินถือขวดไวน์สเมอร์รโนฟไปเปิดและเดินยกขวดไวน์ทั้งขวดมานั่งที่เตียง เธอนั่งขวดไวน์ไปวาดภาพไป ภาพที่เธอลายเป็นภาพของผู้หญิงเดินไปทางซ้าย ส่วนผู้ชายเดินมาทางขวา

Scene5 ผู้หญิงชวนผู้ชายชวนขวา

ภายนอก/กลางวัน/ทางไป V64

จากภาพวาดกลายเป็นภาพจริงที่มีผู้หญิงกับผู้ชายสองคนเดินสวนทางกันคนละทิศ นัทเดินผ่านบ้านที่มีกำแพงปกคลุมไปด้วยเถาวัลย์ เธอเดินมองแผนที่ตามโทรศัพท์ของเธอ เมื่อเธอถึงที่เกลดอรี เธอพยายามค้นหา บก.แต่ก็ไม่พบจึงโทรศัพท์หาบก.

บก. A word

“ฮัลโหล ครับ”

นัท

“เออ...บก.อยู่ตรงไหนคะ ฉันมาถึงแล้วคะ”

บก. A word

“คุณเดินเข้ามาทางประตูสามพันห้าครั้งรับเดินตรงมา ก็จะเจอพอดี”

นัทเดินไปตามทางและนับประตูตามที่บก.บอกเมื่อเธอเดินเข้าไปประตูที่ สาม ก็มองเห็น บก. ผ่านเอกสารซึ่งกำแพงแนวยาว เขากำลังมองงานศิลปะที่ติดอยู่บนผนังนั้น ไม่นานเขาหันหน้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา นัท อึ้งอึ้งอึ้งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“หวัดดีคะ”

นัทก็ม้วนหัวลงคำนับ ทักทายเขา

บก. A word

“ครับ”

นัทยิ้มให้เขา ทั้งคู่มองหน้ากันอยู่สักพัก นัทเลิกหัวให้เค้าและรอให้ บก.เป็นคนพูด

บก. A word

“อ้อ.....เรื่องรายละเอียดหนังสือ ผมอยากให้คุณเขียนในตอน ความสุขกับเวลา”

นัทมองหน้าเขาตาไม่กระพริบ ปากของเธออ้าค้าง

นัท

“ตอน...คือฉันทำแค่ตอนเดียวของหนังสือหรือคะ”

บก. A word

“ครับ เป็นหนังสือที่รวบรวมภาพประกอบและเรื่องราวผ่านนักวาดภาพอิสระครับ”

นัท

“อ้อ...คะ?”

นัทมีสีหน้าที่ผิดหวังเล็กน้อย แต่เธอก็ฝืนยิ้มรับเพื่อเป็นการไม่เสียมารยาท

บก. A word

“ทุกอย่างจะต้องส่งเข้าโรงพิมพ์ภายในวันที่ 3 ธันวาคมครับ

ถ้าเป็นไปได้คุณก็จะส่งโครงเรื่องและสเกตช์ต่างๆให้ผมภายใน วันศุกร์นี้ได้มั๊ยครับ”

นัท

“..เอ่อ.....”

นัทตกใจเล็กน้อยและแสดงมีสีหน้าที่กำลังงัดสติใจทำบางอย่าง ระหว่างที่เธอคุยอยู่นั้นก็มีชายคนนึงเดินถือภาพๆหนึ่งที่ห่อด้วยพลาสติกเข้ามา

บก. A word

“อ้าว!”

นัทหันหลังไปมองตามบก. เมื่อเธอเห็นเซม สายตาของเธอเบิกโพลง

เซม

“โทษทีที่ช้าครับ เห้ย!!! ไอนัท”

เอกสาเซมมองหน้านัท ด้วยสีหน้าที่ตกตะลึง ส่วนนัทก็มองเซมตาไม่กระพริบ ตอนนีสีหน้าของเธอมันนิ่งจนการกระทำไม่เหมือนเธอ ไม่ได้รู้สึกอะไรแต่จริงๆแล้วเธอคิดที่ได้เจอเขาเพียงแต่เธอพูดไม่ออก

บก. สงสัยในความสัมพันธ์ของทั้งสองเขาจึงถาม

บก. A word

“เอ่อ..คุณสองคนรู้จักกัน..แล้ว ดีครับ ดีๆมีอะไรจะช่วยให้คุณครับ”
 นัทส่งสายตาไปให้บก.ด้วยสายตาที่สงสัย

นัท

“หืม....”

บก. A word

“ก็คุณเขมก็เป็นศิลปินอีกคนครับ ที่ต้องเขียนภาพประกอบ”
 เมื่อนัทรู้คำตอบก็รู้สึกตื่นตัน ดีใจ แล้วโทรศัพท์ของบก.ก็ดังขึ้น เมื่อเขารับสายเรื่องด่วนในสายต้อง
 ทำให้เขาต้องรีบไปทันที

บก. A word

“เอ่อ...ฉันไปก่อนนะครับ ไว้คุยกันอีกทีนะคุณนัท”
 เขมยื่นเฟรมกรอบนี้ให้บก.

นัท

“กะ”

เธอยืมให้เขา และเขาก็เดินออกจากห้องนี้ไป นัทถามเขมด้วยความเป็นห่วงแต่น้ำเสียงของเธอฟังดู
 กวนประสาทเสียมากกว่า

นัท

“กลับมาตอนไหนวะ.....ทำไมไม่รู้เรื่องเลยอะ”

เขม

“ก็.....จริงๆแล้ว ก็ไม่มีใครรู้หรอก มีแต่มีงอะแหละ”

นัทแอบดีใจนิดนึงแต่เธอก็รู้สึกได้ว่าเขมควรจะต้องนึกถึงแม่ก่อน เธอจึงพูดออกมาด้วยน้ำเสียงที่
 อ่อนลง

นัท

“แม่แต่...แม่มีงอะนะ”

เขม

“อืม”

นัทถอนหายใจและมองเขมด้วยสายตาสว่างด้วยความเอือมระอา กับนิสัยของเขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 6 พุดคุย

ภายใน/กลางวัน/ห้องแต่งงานของเซมที่ยังไม่เสร็จ

เซมพาน้ำเตาเดินมาห้องของเขา ที่มีเพียง โต๊ะกับเตียงอะลูมิเนียมสองชั้น ภายในห้องมีเฟรมหลายอันวางอยู่ระเกระกะ นักกวาดสายตามองไปทั่วห้องพร้อมกับถอนหายใจและหันหน้าไปหาเซมด้วยหางตา เซมเดินไปเก็บของที่ระเกระกะที่โต๊ะทำงานทันที

เซม

“ก็กูเพิ่งย้ายมาไม่กี่วัน”

นัท

“เออๆ”

เมื่อเธอพูดเสร็จ เธอนั่งของๆหยิบเศษกระดาษที่ถูกขยำอยู่มุมห้อง เซมรีบเดินมาเก็บเศษกระดาษนั้นทันที

เซม

“มีงอยู่เฉยๆเหอะ เดี่ยวกูทำเอง”

นัท

“เฮ้อ! ไรวะ”

นัทที่นั่งของๆอยู่ก็เขยิบไปเก็บอีกด้าน พยายามจะเก็บเศษกระดาษที่อยู่ตรงพื้นเช่นเดิม แต่เซมก็จับมือเธอและหยิบกระดาษนั้นออกจากมือ นัทมองหน้าเซมค้างอยู่สักพักนิ่ง เธอแอบสะบัดมือเล็กน้อยแล้วเธอเดินออกมาหน้าห้องตรงกำแพงอิฐ เธอนั่งนิ่งๆแล้วแอบเหลียวมองเซมและหยิบบุหรี่ขึ้นมาสูบ เซมที่เอาเศษกระดาษใส่ถุงอยู่ก็ทักเธอ

เซม

“เดี๋ยวนี้...มีงดูบุหรี่แล้วหรวนะ คุณมากไม่คืนะเว้ย”

นัทที่ยืนสูบบุหรี่อยู่ไม่พูดอะไร เธอปล่อยคว้นบุหรี่ปอกมาเป็นขโมง

เซม

“เฮ้อ.....กินข้าวยัง”

นัทที่ยืนสูบบุหรี่อยู่ ถึงกับสะดุดหูกับประโยคนี้ เธอคิดใจที่เขาชวนเธอ เธอปล่อยคว้นบุหรี่ปอกมาแล้วพูด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อ **นัท** ศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา “**ยัง**” อย่างเป็นทางการหรือแจ้งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชม

“มึงอยากกินไรอะ”

นัท

“อืม...ไม่รู้ดิ”

นัทมองผ่านช่องกำแพงเห็นเชมกำลังเก็บของเมื่อเชมเก็บของเสร็จ นัทก็เหยียบบุนหรีให้มอด
เชมที่เก็บของเสร็จก็เดินมาหานัท

เชม

“จูนตามมา มาๆ”

เมื่อเชมเดินนำหน้าไปจนถึงประตูออกแต่ยังไม่ได้เดินมาสักที เขาจึงเรียกเธอ นัทเดินตามเขาไป

Scene 7 นึกถึงอดีต

ภายนอก/เย็น/ทางเดินไปร้าน

นัทเดินตามหลังเชม นัทเห็นจู้รูปรวงผึ้งที่สร้อยข้อมือของเชม

นัท

“หะ! มึงยังเก็บซีเปียไว้อีกหรอวะ...เจ็งวะ”

เชมที่เดินอยู่หล่มองแขนตัวเอง เขาเปล่งเสียงในลำคอเบาๆและยิ้มรับ

เชม

“อืม”

นัท

“นึกถึงมิตติ้งเลยอะ.....มึงแม่งเมมาแล้วถอดกางเกงวิ่งทั่ววิธิสอร์ท หน้าด้านฉิบหาย 555555+”

นัทนั่งขำเชมเสียงดังเกินงาม เชมที่ฟังเรื่องเล่าในอดีตมันทำให้เขาเริ่มรู้สึกอาย เชมได้ที่กีฬาเรื่องมา
เล่าเช่นกัน

เชม

“มึงก็เหมือนกันนะแหละ คนหะไรนอนเลื้อยอยู่ใต้ต้นไม้คิดว่าตัวเองเป็นนางไม้เง”

นัท

“เฮ้ย! ก็แม่ง...ใครบ้าเอาๆไปไว้ตรงนั้นวะ ... คนเมมาจะรู้สึกตัวไฉนวะ”

เชมหัวเราะเยาะเย้ยนัทเพราะตอนนี้เขาจมนมม เถียงไม่ออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อ **เชม** ศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิ “อ้าว! ก็นี่กว่าจะ มึงน่าจะคลานกลับบ้านได้” ออกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นัท

“พุดจี้....มึงใช้มะ ที่พาถูกไปทิ้งใต้ต้นไม้”

เซมทำหน้าที่ไม่รู้ไม่ชี้ เขาพยายามกลั่นขำและหุบยิ้ม เขาเดินเร็วขึ้น นัทรู้สึกตัวเริ่มร้อนผ่าวเพราะเธออายเซมมากๆ แล้วโทรศัพท์ก็ดังขึ้น

พีอินส์

“นัทส่งไฟล์ Layout ให้พีหน่อย คอมเพ็งส่งไป Format มา”

นัท

“กะๆเดียวจะรีบส่งนะพี นัทอยู่ข้างนอก”

เมื่อเธอวางสายโทรศัพท์ เธอก็บอกลาเซม

นัท

“เซม ฎไปก่อนนะ เดียวฎต้องไปส่งงานให้พีอะ”

เซมค่อยๆเดินช้าลงและนัทเดินมาคู่ขนานกับเขา

เซม

“ให้ไปส่งเปล่า”

นัท

“ไม่เป็นไร ฎไปเองได้”

เซม

“อืมๆ งั้นเดี๋ยววันหลังค่อยไปกินข้าวด้วยกัน”

นัท

“เออๆ บาย”

นัทดีใจมาก เธอยิ้มให้เซมด้วยสีหน้าที่ปลื้มปิติ เซมที่นึกขึ้นได้

เซม

“เห้ย...เอาเบอร์มาดิ”

นัทบอกเบอร์โทรศัพท์ของเธอ ส่วนเซมก็เมมเบอร์ใส่โทรศัพท์และยิงเข้าโทรศัพท์เธอ

เซม

“โอเค....ไว้โทรหา”

เอกสาเซมยิ้มให้นัท นัทแทบจะละลายลงไปกองตรงพื้นทั้งเงิน ทั้งดีใจมากแต่ก็ต้องเก็บอาการไว้แต่มีสิ่ง
ไม่ว่าคนเดียวที่ห้ามไม่ได้ก็คือสายตาของเธอที่มันบอกว่าเธอกำลังมีความสุขมาก จนพอเธอรู้สึกตัวเธอก็รีบ
หุบยิ้มแต่ก็กลั่นไม่ค่อยอยู่ เธอจึงโบกมือลาเขา นัทเดินไปด้วยท่าทางที่อึดอัดใจ

Scene 8 โศครจะสุข

ภายใน/เข้า/ห้องนอนที่บ้านนางเอก

นัทนั่งฟังอยู่ที่เตียงแสงที่ส่องจากหน้าต่างบานเกล็ด ตกกระทบมาที่นัท เธอกำลังวาดภาพผู้ชายคนนึงใส่แต่กางเกงบอกรูปร่างอยู่ในทุ่งหญ้าสีเขียวเหลืองแห้งและในภาพมีผู้หญิงอีกคนที่นอนอยู่ใต้ต้นไม้ เธอนั่งวาดภาพไปสักพักก็ทำให้เธอนึกถึงเซมเธอจึงส่งข้อความผ่าน Line

นัท

“ทำไรวะ”

เซม

“จัดห้องอยู่”

นัท

“แล้วงานภาพประกอบ..ทำถึงไหนแล้ว”

เซม

“ยังร่างๆอยู่เลย”

เมื่อนัทเห็นคำตอบของเซมก็ทำให้เธอรู้สึกเป็นห่วงเขา เธอพยายามจะพิมพ์ค่าเขาและเธอก็ลบข้อความเหล่านั้นทิ้ง เธอจึงถ่ายรูปที่เธอวาดพร้อมกับส่งข้อความไป ด้วยสีหน้าที่เคร่งเครียด

นัท

“อย่าช้านะเว้ย กูเซงมึงแล้ว ;P”

Scene 9 ภาพอีกฝั่ง

ภายใน/เข้า/ห้องพักของเซม

เซมที่กำลังจัดข้าวของอยู่ที่ห้อง ภายในห้องตอนนี้คือเป็นสัดส่วนมากกว่าตอนที่เขามาตอนแรกเสียอีก จัดของอยู่ที่โต๊ะทำงาน มองเห็นภาพที่เขาร่างไว้ เขาหยิบกล่องลูกก็ขึ้นมา เมื่อเขาเปิดข้างในมีภาพถ่ายปิกนึ่งที่นัทส่งให้เขา เขานำภาพพวกนี้ไปมาประดับตามมุมห้องของเขา ระหว่างที่เขากำลังตกแต่งห้องอยู่ ก็มีแอมสเสงจาก Line ส่งมาให้เขา

นัท

“ทำไรวะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาใดๆอย่างถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เซม

“จัดห้องอยู่”

นัท

“แล้วงานอะ..ทำถึงไหนแล้ว”

เชม

“ยังร่างๆอยู่เลย”

เชมมีสีหน้าที่ตึงเครียดขึ้นมานิดหน่อย เขานั่งอยู่ที่โซฟาที่เดินไปหยิบกล่องลังที่ข้างในมีกล่องกระดาษ เชมเปิดออกดูก็เห็นภาพที่เขาถ่ายกับผู้หญิงคนนึงเขาจะเอารูปนั้นออกมาวางแต่ก็เขาก็รู้สึกได้ว่าไม่จำเป็น จึงเก็บรูปนั้นไว้แล้วข้อความของนัทก็ถูกส่งมา

นัท

“อย่าช้านะเว้ย กูแข่งมึงแล้ว ;P”

เมื่อเขาอ่านข้อความเสร็จเขาก็เปิดดูรูปที่นัทส่งมา เมื่อเขาเห็นหน้าवादเขาลงในภาพ เขาก็เริ่มมีรอยยิ้มขึ้นมาทันตา

Scene 10 อู่งาน

ภายใน/กลางวัน/ออฟฟิศ

นาฬิกาบอกเวลาบ่ายสอง โมง นัทนั่งอยู่ที่โต๊ะทำงานแต่เธอกลับนั่งวาดรูปมือสองมือกำลังจะจับมือกัน เธอนั่งวาดภาพนั้นไป ยิ้มไป สายตาของเธอก็บังเอิญเหลือไปเจอพีชที่กำลังเดินมาทางนี้ เธอจึงรีบเก็บสมุดสเกตไว้ได้โต๊ะทันที

Scene 11 วาดเรื่อยๆ

ภายใน/กลางคืน/ V64 ห้องแกลลอรี่

นาฬิกาบอกเวลาตีสอง เชมนั่งวาดรูปอยู่ที่โซฟา ภาพที่เขาวาดเป็นภาพของชายหนุ่มเดินถือเฟรมภาพอยู่บนถนนที่ไม่มีแม่แต่นัก ท้องฟ้าเป็นสีเข้มดูแล้วว่าหวิว เมื่อเขาวาดรูปนั้นเสร็จ เขาพยายามจะวาดแผ่นต่อไป เขาวาดลงกระดาษแล้วเขาก็ลบมันออก เขาทำแบบนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าจนกระดาษเรื่องอยู่ เขาเลิกคิดและเลิกทำ เขาเอนตัวบนโซฟาและหลับตาลงพักผ่อน

Scene 12 ตั้งหน้าตั้งตามีความสุข

ภายใน/กลางคืน/ห้องที่คอนโด

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของ บริษัท สยามอินเตอร์คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน) การนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย

นาฬิกาบอกเวลาตีสี่ นัทนั่งฟังขอมเตียง โดยมีหมอนรองไว้ เธอนั่งสเกตภาพของผู้ชายที่เดินอยู่ริมถนน เธอนั่งวาดอยู่บนเตียงแบบนั้นจนเธอเมื่อยเธอบิดขี้เกียจและบิดคอไปมา เมื่อเธาวาดไปได้สักพัก เธอก็หยิบโน้ตบุ๊คขึ้นมาทำงานของออฟฟิศ เธอนั่งทำงานไปเรื่อยๆ จนถึงตีห้า

Scene 13 ทำงานสาย

ภายใน/สาย/ห้องที่คอนโด

นัทที่นอนพิงหัวเตียงอยู่นั้น ก็สะดุ้งตื่นจากความฝัน เมื่อเธอมองเห็นเวลาบนนาฬิกาเป็นเวลา 8 โมงแล้ว นัทแทบบ้าคั่งรีบวิ่งไปหยิบเสื้อผ้าและเปลี่ยนชุดไปออฟฟิศทันที

Scene 14 ทำงานสาย

ภายใน/สาย/ออฟฟิศ

นัทเดินเข้ามาในออฟฟิศก็เห็น พี่นัสยืนคุยกับลูกค้าอยู่ พี่นัสเห็นลูกค้ามองนัทเดินมาด้วยสภาพหัวกระเซิง และดูโทรมด้วยสายตาเหยียดๆ พี่นัสจึงทำท่าเดินไปส่งสอนนัท เขาเดินไปหานัท

พี่นัส

“มาสายขนาดนี้ ไม่อายลูกค้ามั่งไง”

นัท

“ขอโทษคะพี่ เมื่อคืนนัทนั่งแก้เลย์เอาท์อยู่อะพี่ เลยมาสาย”

พี่นัส

“ไปๆเสียวเครดิทหมด”

Scene 15 เผลอหลับ

ภายใน/กลางวัน/ออฟฟิศ

นัทกำลังนั่งวาดปกอยู่น้ำคอมพิวเตอร์ เธอวาดไปก็จะหลับไป เธอไม่ทันเห็นพี่นัสเดินมา

พี่นัสเดินมาตบ โຕ้ะ นัทสะดุ้งและตกใจที่เห็นพี่นัสยืนอยู่ข้างๆ

นัท

“ขอโทษคะพี่”

นัทรีบวาดรูปต่อทันที พี่นัสแอบเหลียวหลังไปเชคนัทว่ายังนั่งทำงานอยู่ดี นัทจ้องแต่จอคอมที่เธอกำลังทำงานอยู่ๆ โทรศัพท์ของนัทดั่งขึ้น เธอรีบรับทันทีด้วยน้ำเสียงที่แข็งและไม่ได้สนใจว่าใครโทรมา เธอเหน็บโทรศัพท์ไว้ที่ใหญ่ เธอเอี้ยวคอคุยโทรศัพท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อ **นัท** ศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา **นัท** อย่างองถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“ฮัลโหล!!”

เลขาบก. A Word

“นั่นใช่คุณนัทใช่ไหม คิฉันเป็นเลขาบก.คะ”

นัท

“เออ... ใช่ๆคะ”

เลขาบก. A Word

“บก. ให้โทรมาบอกนะคะว่าพรุ่งนี้เจอกันที่ร้าน True 11 โมงนะคะ”

นัท

“คะ”

นัทอยู่ที่ที่เอี้ยวคอคุยโทรศัพท์จนสายตัดไป

Scene 16 แวะมาหา

ภายใน/เย็น/ V64 ห้องแกลดอรี

นัทเดินเข้ามาในห้องของเซมพร้อมกับวางถุงที่มีเบียร์อยู่หลายกระป๋อง เซมหันหน้ามา
ทักทายเธอ

เซม

“มานี่มีไรวะ”

เธอหยิบเบียร์ขึ้นมาเปิดและกระดกซดเต็มที

นัท

“กูมาได้สิ”

เซม

“กวนตีนละ”

นัท

“กูก็แค่มาว่าคุณศิลปิน ทำงานถึงไหนแล้ว”

เซม

“ไอเหี้ยนี้ ทำตัวเป็นเจ้านายกูเลย เออเบียร์มากระป๋องดิ”

นัทยื่นเบียร์ให้เซม นัทแอบมองภาพวาดของเซม เซมขยับงานหนี

นัท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ “ถึงไหนแล้วอะ” เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เซม

“ยังไม่ถึงไหน”

นัท ได้ยินดังนั้นก็เริ่มฉุนเฉียวแต่ก็เป็นห่วง

นัท

“เหี้ย!! เหี้ย พรงนี้ส่งแล้วนะเว้ย”

เซมนั่งวาดไปเรื่อยๆไม่สนใจคำพูดของนัท นัทชดเชิยร์เข้าไปอีกใหญ่หลายอีก เซมที่กำลังเซ็งคิดงานไม่ออกเพราะเรื่องแฟนเก่า เขาตะคอกใส่นัท

เซม

“เออ!!”

นัท

“เออ...มึงตอบกูแค่นี้เนี่ยนะ”

นัทมีสีหน้าที่แสดงว่าเธอกำลังเซงเซมมากๆ เซมที่กำลังนั่งวาดอยู่เห็นนัทชดเชิยร์ใหญ่เลย เขาจึงห่วงนัทและไล่ให้เธอกลับ

เซม

“มึงกลับไปหอะ กูรับผิดชอบตัวเองได้”

นัทมองหน้าเซม เธอแสดงทีท่าว่าโกรธเคืองเซม

นัท

“เออ !! เก่งนิ !! ทำไปเลย !! กูจะไม่ห่วงมึงแระแม่ง”

นัทหยิบกระเป๋าเดินออกไปด้วยอารมณ์ที่ฉุนเฉียว

Scene 17 ใครบอกไม่ห่วง

ภายใน/สาย/ร้านกาแฟ

นัทเดินเข้ามาในร้านด้วยสภาพหัวที่กระเซิง เธอมองหาบก. เธอรีบเดินเข้าไปนั่งที่โต๊ะทันที

บก.A Word

“อ้าว..แล้วคุณเซมละครับ”

เมื่อนัทได้ยินประโยคนี้ทำให้เธอรู้สึกเซงขึ้นมา แต่เธอก็ไม่สามารถแสดงอารมณ์นั้นออกมาได้โดยตรง

นัท

“ไม่รู้เหมือนกันคะ เดี่ยวก็คงจะมามั้งคะ”

เอกสา นัทยืนสมุดสเกดให้บก. บก. ที่เห็นผลงานอยู่เบื้องหน้าก็ดูมีความสุขและแสดงสีหน้าตามอารมณ์ด้านการค้าไม่ว่าของตัวละครระหว่างนั้น นัทที่พยายามจะไม่ห่วงเซมเธอกลับนั่งมองนาฬิกาที่ข้อมืออยู่ทุกๆ ห้านาที และสอดส่องสายตาไปด้านนอกร้านแต่เซมก็ไม่มาเสียที เมื่อบก. ผลงานเสร็จเขาก็ยื่นงานให้เธอกลับ

บก. A Word

“ดีมากเลยครับ คุณจัดการลงสีให้ละเอียดกว่านี้ก็เข้าโรงพิมพ์ได้แล้วครับ”
 นัทยิ้มร่าดีใจ ที่บก.ชอบเรื่องของเธอ

นัท

“ขอบคุณค่ะ”

เวลาผ่านไปสองชั่วโมง นาฬิกาบอกเวลาเที่ยง เขมก็ยังไม่มาถึงสักที บก.เริ่มจูนเขมขึ้นมา เขาพยายามโทรหาเขมแต่เขมก็ไม่รับสาย เขาให้นัทโทรหาเขมก็ไม่รับสายเช่นกัน จนบก.ทนไม่ไหว

บก. A Word

“ผมฝากบอก คุณเขมด้วยนะครับ ว่าถ้าไม่ส่งเรื่องผมจะตัดเขาออกจากหนังสือเล่มนี้เลยนะครับ”

นัทที่ได้ยินดังนั้นก็แอบใจเสีย

นัท

“ค่ะๆ เดียวนัทบอกให้คะ แต่บก.นัทขอร้องนะคะ อย่าเพิ่งตัดเขมออกจากหนังสือเลย นัทว่าเขาคงมี

ธุระด่วน”

บก.พยักหน้ารับราวกับเข้าใจความรู้สึกของเขมแต่เขาก็ไม่สามารถเก็บอารมณ์นั้นเอาไว้ได้ บก.เดินออกจากร้านกาแฟไป

Scene 18 ตามมาดู

ภายใน/บ่าย/ V64 ห้องแกลลอรี่

นัทเดินเข้ามาด้วยอารมณ์จูนเมื่อมาถึงก็พบว่าเขมกำลังนอนหลับอย่างสบายใจอยู่บนเตียง นัทดึงหมอนออกจากหัวเขม เขมตื่นขึ้นมา เขาลืมตาด้วยสีหน้าที่สะทิมสะทือ และแยงหมอนคืนจากนัท

เขม

“ไรของมึงเนี่ย”

นัท

“มึงตื่นเดี๋ยวนี้เลยนะ ลูกขึ้นมาทำให้เสร็จ”

เขมพยายามไม่สนใจ เขางอแงจะนอนต่อ

เขม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งาน “อย่ามายุ่ง” ขาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่า นัทเริ่มโมโหมากขึ้น ยิ่งนัท โม โห น้ำตาของนัทก็ยิ่งคลอเบา เธอตะคอกใส่เขม น้ำตาของเธอก็ไหลไปใช้

ไหลออกมา นัทหายใจพืดพืด

นัท

“ไอเหี้ยเซม ถ้ามึงไม่รีบทำส่ง บก.เค้าจะเลิกจ้างมึง เข้าใจยัง!”

เซมตกใจที่นัทร้องไห้ นัทเองก็ตกใจที่เธอน้ำตาไหลออกมา เธอรีบปิดน้ำตาออกทันที เซมมองหน้านัท

Scene 19 ปลอบใจ

ภายใน/บ่าย/ V64 ห้องแกลลอรี่

เซมเดินถือขันน้ำที่มีเปรงสีฟัน สบู่และสวมนชูดใหม่เดินเข้ามาในห้อง นัทที่กำลังครุ่นคิดกับสิ่งที่เกิดขึ้น

เซมเดินมานั่งข้างๆนัท เขากล่าวขอโทษนัทด้วยน้ำเสียงที่ทุ้มต่ำ เซมมองหน้านัท

เซม

“นัทกูขอโทษ”

นัทหันมามองเซม เธอที่เริ่มใจเย็นลงแล้วก็ให้อภัยเขา

นัท

“อืม”

ทั้งคู่ต่างก็เงียบใส่กัน

นัท

“เซม มึงบอกกูมาว่ามึงเป็นอะไร”

เซมตั้งเลที่จะบอกนัทเรื่องที่เขาเลิกกับแฟน แต่สุดท้ายเขาก็เลือกที่จะบอกปัญหาของเขา

เซม

“กูเพิ่งเลิกกับแฟนมา”

นัทอึ้งอยู่เงียบๆ เธอเงียบอยู่สักพักแล้วเธอก็ปลดปล่อยโลมใจ

นัท

“ถึงแม้ผู้หญิงคนนั้นจะไม่รักมึงแล้ว แต่เพื่อนมึงคนนี้ยังรักมึงเสมอนะเว้ย”

เซมได้ยินคำตอบของนัท ก็ทำให้เขาสบายใจขึ้นมา เซมโอบไหล่มากอด หัวใจของนัทมันเต้นแรงมากแต่เธอไม่สามารถแสดงความรักออกมาได้มากกว่านี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 20 ยอมเพื่อให้งานเสร็จ

ภายใน/เย็น/V64 ห้องแกดลอรี่

นัทนั่งสเกตงานตัวเองอยู่ที่โซฟาส่วนเขมก็นั่งคิดงานอยู่เรื่อยๆ เขมเหลือบสายตาไปมองนัท ทำให้เขาคิดอะไรบางอย่างออก

เขม

“นัท”

นัท

“หึ!”

เขม

“มึงเป็นแบบให้หน่อยดิ”

นัท

“กูเนี่ยนะ!!”

เขม

“เออ...หรือมึงไม่อยากจะให้กูทำงานเสร็จ”

นัท

“เออ...ก็ได้วะ”

นัทจำยอมเป็นแบบให้เขมวาด

Scene 21 พาเขมไปส่งงาน

ภายใน/สาย/ร้านกาแฟ

นัทยืนมองเขมอยู่ที่นอกร้าน มองเห็นเขมยื่นงานให้บก.คู สีหน้าของบก.คูพอใจมาก เมื่อเขมเดินออกมาจากร้านแล้ว นัทก็รีบเดินไปหา

นัท

“เป็นไงมั่งวะ”

เขม

“โอเคเลยวะ บก.ทำต่อได้”

นัทมองดูนาฬิกาของตัวเองก็รีบบอกลาและรีบไปออฟฟิศทันที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 22 ไปสายอีกแล้ว

ภายใน/บ่าย/ออฟฟิศ

นักรับวิ่งเข้ามาที่โต๊ะทำงานทันที เธอรีบเคลียงานที่สุมกองอยู่บน โต๊ะที่ต้องรีบส่งทันที เมื่อ พี่นัสเดินผ่านมา เขาก็มองค้อนนัท นัทยิ้มให้เขาด้วยสีหน้าที่ไม่ค่อยสู้ดีนัก

Scene 23 ชวนไปสังสรรค์

ภายใน/เย็น/โต๊ะทำงาน

นัทที่กำลังปั่นงานอยู่ ระหว่างนั้น เขาก็โทรหาเธอ เธอถึงเลที่จะรับสายแล้วเธอก็กดรับ

เขม

“ฮัลโหล ไอ้นัททำอะไร”

นัท

“งานเว้ย”

เขม

“บระ ขยันสัส สู้ๆนะจ๊ะ”

นัทรู้สึกดีใจน้ำตาแทบจะไหล เธอรู้สึกมีกำลังใจขึ้นมาทันที

นัท

“แล้วมึงจะทำอะไร”

เขม

“ก็นั่งลงสืออยู่เฉยแหละ เอ้อๆ มึงยังไม่เห็นโปสเตอร์งานเลี้ยงที่ไอเบียร์มันจัดที่บ้านมันไซ่มะ”

นัท

“หึ...ยังวะ มีวัน ไหน”

เขม

“คืนนี้ ไปป่าว”

นัทตอบแบบไม่คิดเลย และตอบเร็วมาก

นัท

“หึ้ย ไปดิ งานนี้ไม่คลานไม่กลับ ฮ่าๆๆๆ”

เขม

“เฮอ ไอเก่ง กูฉนั้นจะจับมึง ไปไว้ได้ตั้ง ไหมอีก”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อ **นัท** ศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ **นัท** เผยแพร่เอกสารนี้แก่บุคคลอื่น **นัท** เจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“ไอห่าเขม เออเดี๋ยวไว้เจอกันที่งาน.....”

นัทแสดงสีหน้าที่เงินเขาออกมามาตรงๆ ทำให้เพื่อนร่วมงานที่เดินแอบมองกิริยาของเธอ

Scene 24 เกมส้วกใจของเซม

ภายนอก/กลางคืน/บ้านเบียร์

นัทเดินกลับมา นั่งในสภาพที่เริ่มเสียวสมดุกลการทรงตัว นัทเอียง ไปพิงเซม เซมจับตัวนัทให้นั่งดีๆ นัทยกแก้วขึ้นมาดื่มแล้วจ้วงหว่าที่เธอกระดกจนหมด ดันหนุ่มหล่อประจำกลุ่มเดินมาชนแก้วกับเธอ

ตัน

“เห้ย นัทชนสักแก้วดิ”

นัท

“ได้ๆ จักรับๆ”

นัทพยายามรวบรวมสติขงเหล่าให้ตัวเองร่อยที่สุด นัทชนแก้วกับตันและก๊ฮันแก้วไปหาเซม เธอยกแก้วให้เซมดื่มแทนเธอ เซมกระดกแก้วนั้นแทนเธอ เหล้าที่รสชาติขมบาดคอ ทำให้เซมต้องดื่มน้ำเปล่าดับทันที

หนู

“เห้ย ภูมิเรื่องสนุกให้ทำ”

หนูเพื่อนสาวที่สนิทนางสูญเสียบไปเกินครึ่งยกขวดเปล่าขึ้นมาวางที่โต๊ะ เพื่อนทุกคนที่เดินกันกระจัดกระจายต่างก็มาสูมตรง โต๊ะ เว้นแต่เซมที่เอ่ยปากเลยว่า

เซม

“กูไม่เล่นนะ!”

เซมถูกทุกคนเบียดจน ไปอยู่หลังวง เมื่กทุกคนมากันครบหนูก็เริ่มอธิบาย

หนู

“กติกาต้องพูดความจริง และที่สำคัญมันก็แค่เกม...”

ทุกคนที่มานั่งตรง โต๊ะนี้เริ่มตื่นตื้นกับกิจกรรมที่อยู่ข้างหน้า เกมนี้เป็นเกมที่ทำให้ทุกคนเปิดใจกับเพื่อน เพื่อนที่ได้ฟังอาจจะจำไม่ได้ก็ได้ เพราะแต่ละคนเมาปลิ้นกันหมด เกมหมุนขวดเริ่มมาเรื่อยๆ ทูกรอบเริ่มคุเดือดขึ้น จนถึงตานั้นที่มาโดนนัท หนูหมุนขวดไปโดนตันและถูกสั่งว่า “ให้ตันจูบปากกับคนที่เปดนับจากซ้ายมือ” ทุกคนช่วยกันนับ

เพื่อนทุกคน

“1 2 3 4 5 6 7 8”

เอกสา ลำดับมาตกที่นัท นัทแก้งเสียวปากแสดงตนว่าพร้อมมากเพราะสาว ๆ ทุกคนต้องอิจฉานนัทแน่ๆ ไม่ว่างตันเดินมาห้านัทและช่วงจ้วงหว่าที่ตันกำลังจะจูบนัท เซมที่นั้งมองอยู่เริ่มรู้สึกใจหายนิดๆ ใจมันเริ่มเต้นเร็วขึ้นเหมือนกำลังลุ้นอะไรบางอย่าง เซมที่รู้สึกว่ามันไม่ไหวแล้วจึงแก้งตะ โคน

เชม

“เหยี่ยๆๆ”

หนู

“อะไรอีเชม”

หันไปค่าเชมแต่สาวแท้สาวเทียมต่างก็มีที่ท่าที่สบายใจ

เชม

“ดูหน้าไอนัทคิ เหมือนมันจะอ้วกเลยอะ”

ต้นรีบพะงะออกทันทีและเชมก็รีบคว้าตัวนัทออกมาและเสริมว่า นัทจะอ้วกจริงๆ

เชม

“นัท ใจเย็นเว้ย อย่าเพิ่งไหลออกมา”

หนู

“กูว่ามึงเอามันกลับเลย ไม่ไหวแล้วมั้ง”

เชมพุงตัวนัทเดินออกจากบ้านเบียร์

Scene 25 รู้ลึกนึกคิด

ภายใน/กลางวัน/เกลดอร์

เชมนั่งมองปฏิทินที่วางอยู่บนโต๊ะทำงาน เขาหยิบภาพวาดสีน้ำแผ่นหนึ่งออกจากกรอบใส่งาน เขาหันไปมองสมุดที่มีภาพวาดของนัท ที่กำลังจะเพนท์เสร็จอยู่ตรงหน้า / ภาพที่นั่นดึงดูดใจเขา/ภาพที่นั่นทึ่งให้ ภาพที่นั่นขี้มให้เขาสะดุ้งขึ้นมา มือที่ถือภาพนั้นเริ่มสั่นเชมมองภาพของเขา ทำให้เขานึกถึงอดีตของเขาและวา / ภาพตอนที่นัทกำลังจะจูบกับต้นก็สะดุ้งขึ้นมาซ้ำเติมอดีตเขา

Scene 26 อดีตที่เจ็บ

ภายใน/กลางวัน/คอนโด

เสียงของอดีตดังก้องขึ้นมาในหัวของเชม

เชม

“วา.....!!! ฝ้ายก็เป็นแค่เพื่อนที่ทำงานนะ”

วา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ “เพื่อนที่ให้น้ำมันจูบกันอะเชม” ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่า เชมอึ้งเงี้ยว วาขื่นมือถือให้เขา ภาพที่เห็นเป็นเพียงเกมอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชม

“ใช่ เชมกับฝ่ายจับกันแต่นั้นมันเกม วาใจเย็นก่อนได้ปะ”

วา

“ไม่!! ทำไมวาจะต้องมาแคะแค้นด้วย เชมยังไม่แคะวาเลย วาให้เกียรติชมตลอดอะ....

แล้วชมอะ ทำอะไรคิดบ้างมัย”

ชมเงียบกริบ ความตึงเครียดเข้ามาสู่มหัวของเขา วาที่พูดไปก็น้ำตาคลอเข้าไ

ชม

“วา ชมขอโทษ ชมจะเลิกทุกอย่างเลิกหล้าเลิกบุหรี เพื่อวา แต่วอย่าเป็นแบบนี้เลยนะ”

วา

“ชมพูดแบบนี้มา สามรอบแล้ว แล้วชมก็ทำไม่ได้สักที พอหอะชม”

วาเดินออกจากห้องไปพร้อมกับกระเป๋าเสื้อผ้าสองใบ

Scene 27 เซอร์ไพรส์

ภายใน/เย็น/ร้านเบเกอรี่

นัทยืนรอเค้กวันเกิดของชมอย่างใจจดใจจ่อ เธอจึงลองเชคว่าชมอยู่ที่ไหน เธอส่งLine ไปถามเขา

นัท

“ไอชมอยู่ไหน”

ชม

“แกลลอรี่”

เมื่อเธอได้เค้กเธอก็รีบเดินออกจากร้านไปที่แกลลอรี่ทันที

Scene28 ตัดสินความรู้สึก

ภายใน/เย็น/แกลลอรี่

วาที่มาถึง V64 studio เธอก็เดินตามหาชม พอมาถึงเธอก็เห็นชมกำลังนั่งวาดรูป ชมที่วาดรูปอยู่ได้ ยืนเสียวรอนงทำสั่นสูงก็คิดว่าป็นนัท เขาหันหน้าไปก็พบว่า นั่นคือ วา ชมลุกจากโซฟา

วาเดินเข้าไปหาชมและชมก็ค่อยๆเดินมาหาวา ชมรู้สึกดีใจที่วากลับมาแต่ในใจเขากลับเจ็บแปล็บ

เอกสารยื่นมาเอกสารที่ส่งวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา วาต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“เป็นไงบ้างชม”

บรรยากาศนิ่งเงียบ ไม่มีเสียงใด เขมเอามือไปลูบศีรษะของวาและดึงตัววามากอด

เขม

“เขมขอโทษนะ”

จู่ๆ ไฟในห้องก็ดับลง เสียงร้องเพลง วันเกิดค่อยๆ ดังขึ้น นัทเดินเข้ามาพร้อมกับเค้กที่ปักเต็มไปด้วยเทียน

นัท

“แฮปปี้เบิร์ดเดย์ ทูยูว์ แฮปปี้เบิร์ดเดย์ ทูยูว์”

แสงเทียนทำให้นัทมองเห็นวากอดแขนเขมไว้ นัทเริ่มตะหงิดๆ แต่เธอก็ยังร้องเพลงต่อไป

นัท

“แฮปปี้เบิร์ดเดย์ แฮปปี้เบิร์ดเดย์ แฮปปี้เบิร์ด.....เดย์ ทู.....ยูว์”

นัทยื่นเค้กให้เขมเป่าเทียน วาที่ไม่รู้อิโหนอิเหน่ ก็แสดงอาการออกมาไม่ถูก เธอหันหน้าไปมองเขมด้วยสายตาที่จิก เขมสบตากับวา

วา

“นี่มันอะไรเขม.....เวลาที่วาให้เขมพิสูจน์ตัวเอง แต่เขมกลับมีผู้หญิงคนนี้...หรือ”

เขม

“วาคือ เขม...เขมยังรักวานะ”

ไฟในเกลลอรีก็เปิดขึ้น เขมกับนัทได้สบตากัน นัทที่ได้ยินประโยคนั้นก็ทำให้เธอรู้สึกวาทะเป็นคนบ้าและโง่ที่รักเขมมาตลอด เธอพยายามบังคับไม่ให้ น้ำตาไหล ตอนนี้ในหัวนัทมันหายสับสน และรู้ว่าเธอควรทำอย่างไรเพื่อจบเหตุการณ์ตรงนี้ นัทรีบพูดโพล่งขึ้นมา

นัท

“เราเป็นแค่เพื่อนเก่าของเขมอะ วันนี้วันเกิดเขม เราก็แค่มาอวยพร ”

เขมรู้สึกเจ็บและไม่เข้าใจว่าทำไมรู้สึกงงๆ

เขม

“นัท..กูรักมึง”

วาทที่ฟังคนสองคนเดียวกัน ก็ทำให้สับสนว่าใครกันแน่ที่รักและใครกันที่เป็นเพื่อน นัทที่เริ่มรู้สึกตัวว่าตนเป็นคนผิดหากเธอไม่มาเจอเขา หากเธอเลิกล้มความคิดเดิมๆ เลิกชอบเขม เรื่องพรรคนี้อาจจะไม่เกิดขึ้น เป็นเอกสารที่ส่งงานไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา นัทห้องข้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“เขมเรื่องระหว่างกูกับมึง ขอให้มันจบตรง คำว่าเพื่อน เอะ”

เมื่อนัทพูดเสร็จเธอก็เดินออกจากที่นั่น เมื่อนัทหันหลังเดินนัทก็ปล่อยให้น้ำตานันไหลออกมา เพราะมันอัดอั้นมานาน วารู้สึกโกรธแค้นมากที่เป็นคนสองใจ วาไม่โทษนัทเพราะเธอก็เข้าใจ ความรู้สึกของผู้หญิงด้วยกัน เธอเห็นพู่กันสองอันที่วางอยู่ข้างเฟรมเปล่า เธอเดินไปด้วยสีหน้าที่เก็บ ความเศร้าเต็มไปด้วยความโกรธ เธอหยิบพู่กันสองอันขึ้นมา ถึงจึงพูดเปรียบ

วา

“วาให้เข็มเลือกใช้พู่กันระหว่างเบอร์ 12 กับเบอร์ 10 ถ้าเข็มเลือกไม่ได้ ก็อย่าเลือก...”

Scene 29 เสรี

ภายนอก/กลางวัน/ป้ายรถเมล์

นัทนั่งฟังอยู่ที่มุมสุดของป้ายรถเมล์ เธอกำลังเคี้ยวหมากฝรั่งอย่างช้าๆ เธอกำลังครุ่นคิด บางอย่าง แต่นัยน์ตากลับแสดงความเศร้าออกมา เธอกำลังคิดถึงเรื่องภาพของเธอที่ไม่ได้อยู่ใน หนังสือเล่มที่เธอถืออยู่ รถเมล์ผ่านไปคันแล้วคันเล่า ผู้คนเริ่มเดินกันพลุกพล่าน เธอที่กำลังเศร้ากับความคิด จู่ๆเธอก็คิดอะไรบางอย่างออก เธอตัดสินใจเดินไปยังเส้นทางที่เธอคุ้นเคย ตรงไปยัง Art gallery

Scene 30 บทสรุป

ภายใน/ป้าย/V64 gallery

นัทวิ่งเข้ามาในห้องกลับไม่พบชมพบเพียงแต่รูปๆหนึ่งที่ถูกแขวนอยู่บนผนังห้องมันถูกคลุมด้วยผ้า เมื่อนัทจึงออกกลับเป็นรูปของเธอ นัทรู้สึกดีใจ แต่น้ำตาของนัทก็ไหลออกมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนาบทภาพยนตร์ครั้งที่ 2

หลังจากที่เขียนบทภาพยนตร์เสร็จ ด้วยบทสนทนา(Dialogue) ในฉากที่นักแสดงและเชมคุยกันที่ แกลลอรี่ของเชมใช้คำหยาบคายมากเกินไป จึงจำเป็นต้องเปลี่ยนเพื่อให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะของตัวละครซึ่งอายุประมาณ 27 ปี

ในฉากที่นักแสดงต้องแอบทำงานในเวลางานหรือแม้แต่ทำทางที่เกรงกลัวพี่เลี้ยงที่เป็นหัวหน้างานทำให้ขัดกับบุคลิกภาพตามวัยวุฒิที่กำหนดไว้มาก

การพัฒนาบทภาพยนตร์ครั้งที่ 3

เมื่อพิจารณาการเขียนบทภาพยนตร์ลักษณะนิสัยของนักแสดง เปลี่ยนไปเพราะจึงต้องปรับบทสนทนา(Dialogue) และกริยาที่นักแสดงออกต้องปรับให้นักแสดงสีหน้าอารมณ์น้อยกว่าเดิม เช่น ในฉากที่ นักแสดงต้องแสดงอารมณ์โกรธเชมแต่ต้องแสดงอารมณ์รู้สึกเพียงแค่งุ่นเคืองใจ

ด้วยลักษณะงานของนักแสดงที่ทำงานในบริษัททำให้พระเอกกับนางเอกมีโอกาสได้พบกันน้อยมากทำให้ข้าพเจ้าตัดสินใจเปลี่ยนการทำงานของนักแสดงให้เป็นนักวาดภาพประกอบอิสระ(Freelance)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์เรื่อง “ภาพประกอบ”

Scene 1 เสร้า

ภายนอก/กลางวัน/ป้ายรถเมล์

นัทนั่งฟังอยู่ที่มุมสุดของป้ายรถเมล์ เธอกำลังเคี้ยวหมากฝรั่งอย่างช้าๆ เธอกำลังครุ่นคิดบางอย่าง แต่นัยน์ตากลับแสดงความเศร้าออกมา เธอกำลังคิดถึงเรื่องภาพของเธอที่ไม่ได้อยู่ในหนังสือเล่มนั้น รถเมล์ผ่านไปคันแล้วคันเล่า ผู้คนเริ่มเดินกันพลุกพล่าน เธอที่กำลังเศร้ากับความคิดถึง จู่ๆเธอก็คิดอะไรบางอย่างออก เธอตัดสินใจเดินไปยังเส้นที่เธอคุ้นเคย ตรงไปยังตึกวิจิตร

Scene 2 เริ่มเล่าสิ่งที่ผ่านมา

ภายใน/กลางวัน/ห้องพัก

นัทเดินถือด้วยกาแฟเข้ามาที่โต๊ะทำงานที่เต็มไปด้วยหนังสือหลายเล่ม บนผนังตรงโต๊ะทำงานเห็นรูปภาพของเธอกับแซม เพื่อนสนิทของเธอ บางรูปเธอก็ถ่ายรูปกับครอบครัวของแซม แอมยังมีรูปของเด็กสองคนที่เดินเล่นอยู่ด้วยกัน นัทกำลังวุ่นกับการทำงาน แล้วก็มีคนโทรเข้ามาหาเธอ

บก.รุ่นพี่

“นัท ปะ”

นัทมีสีหน้าที่สงสัยน้ำเสียงของคนแปลกหน้า

นัท

“.....กะ นันไครอะ”

บก.รุ่นพี่

“ไอนี้ จำเสียงกันก็ไม่ได้”

นัทมีสีหน้าที่สงสัยหนักขึ้นกว่าเดิม คิ้วของเธอขมวดและพยายามคิด แล้วเธอก็ลองเดา

นัท

“พี่เสื้อหรือ???”

บก.รุ่นพี่

“เออ !! กว่าจะนึกออก”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

นัท

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา หรือทำซ้ำอย่างผิดเพี้ยนถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“ว่าไงพี่”

บก.รุ่นพี่

“ก็พอดีจะทำหนังสือภาพประกอบวะ เห็นงานแด้งๆอยู่”

นัท

“โหยพี่ ก็ไม่หอรอก”

บก.รุ่นพี่

“สนป่าว”

นัท

“สนดีพี่!”

บก.รุ่นพี่

“ดีๆ เออ แกอยู่แถวไหนอะ”

นัท

“แถวอ่อนนุชอะพี่”

เชม

“เออ วันศุกร์ว่างปะละพอดีเดี๋ยวพี่ไปทำธุระแถวๆอ่อนนุช 40”

นัท

“แปปน่ะ พี่”

นัทหยิบปฏิทินที่วางอยู่บนโต๊ะขึ้นมาเชควันวาง เธอกวาดสายตาไปมองวันศุกร์ที่ถูกเขียนเล็กน้อยว่า “บ่ายสาม ส่งภาพประกอบให้ Let's” และแอบไปเห็น Remark วันเกิดของเชม

นัท

“โอเคว่างฮะ”

เมื่อนัทวางสายโทรศัพท์ที่เธอก็รีบทำงานมองเห็นหนังสือของจิมมีเหลือเป็นรูปผู้หญิงฉวยผู้ชายวนขวาวางอยู่บนโต๊ะทำงาน

Scene3 คุยงาน

ภายนอก/เข้า/ร้านกาแฟ

สาวเสิร์ฟร้านกาแฟเข้ามาเสิร์ฟกาแฟที่สั่ง

พี่เสื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเท่านั้น ไม่เปิดเผยให้คนอื่นเห็นได้ หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นัท

“อืม!! แล้วพี่จะให้ นัท เขียนเรื่องเกี่ยวกับไรอะ”

พี่เสือ

“เรื่อง Past tense”

นัท

“หึ !! ประโยคที่ผ่านมาหรอ”

พี่เสือ

“เฮสส”

นัท

“ทอปปิก น่าสนใจดี”

พี่เสือ

“เพื่อนแกก็ทำนะ”

นัทมีสีหน้าที่ฉงน สงสัย กับสิ่งที่พี่เสือพูด

นัท

“ใครอะ?”

พี่เสือ

“ไอเซมมะ”

ตาของนัทบ่งบอกว่าเธอกำลังตกใจ

นัท

“หึหึ! พี่เซมมันบอกยังอยู่เชียงใหม่อยู่เลย”

พี่เสือ

“มันกลับมาแล้ว”

Scene 4 ตะลิ่งที่เจอเซม

ภายใน/สาย/มุมทำงานในห้องเพนท์

นัทเดินเข้ามาในห้องเพนท์ ที่มีเฟรมภาพที่ถูกจัดวางระเกะระกะ แต่ยังมีมุมทำงานที่อยู่ริมหน้าต่าง ยังพอมีสเปคทำงานอยู่ เธอเดินตรงไปตรงนั้น

นัท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานที่เซม! หมายความว่าครีเอทีฟทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา นัท อึ้งอึ้งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“มาอยู่นี่ตั้งแต่เมื่อไหร่วะ”

เซม

“สั๊กพักอะ / แล่วมานี้ได้ไง”

นัท

“พี่เสือบอกว่า แกอยู่นี่”

เซมที่ทำงานหันไปมองนัท พอดีนัทหยิบโทรศัพท์ที่ขึ้นมามอง เขาจึงทักเธอ

เซม

“รีบไปไหนปะเนี่ย”

นัท

“หิ (เป่ล่า)”

เซมนั่งวาดรูปสเกตไป หันมาคุยกับนัทไป

เซม

“ไม่เจอกันนาน สวยขึ้นนะเนี่ย”

นัท

“จิงอะ”

เซม

“เออ”

เซมนั่งวาดรูปสเกตไป หันมาคุยกับนัทไป

เซม

“ไม่เจอกันนาน สวยขึ้นนะเนี่ย”

นัท

“จิงอะ”

เซม

“เออ”

นัทพูดแกมงอนและเรียกร้องความสนใจ

นัท

“โกหกปะเนี่ย”

เอกสาเซมมีมองเห็นนัทที่แบบมองจ้องน่านๆกว้งดิน เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เซม

“มึงสวยขึ้นจริงๆสวยเหมือนตุ๊กกี้”

นัทถอดสีหน้าและเธอทำหน้าเซงๆ แล้วเธอก็ตีเซมที่ใหญ่

นัท

“อีเซม”

เซมอมยิ้ม และจำนัท

นัท

“ไปละบาย”

นัทหยิบกระเป๋าแล้วเธอก็เดินออกจากห้องไป

เซม

“ไปไหนอะ”

นัท

“ไปทำงานเว้ย”

Scene 5 สุขใจ

ภายใน/สาย/ร้านกาแฟ

นัทนั่งอยู่ที่โต๊ะมีคอมพิวเตอร์วางอยู่ด้านหน้าเธอ นัทนั่งเหม่อลอยคิดถึงตอนที่เธอได้เจอกับเซม แต่เธอก็สะดุ้งเมื่อคนที่ทำงานเธอยื่นกาแฟมาให้เธอ

คนทำงาน

“นี่คะ คุณนัท”

นัทรับกาแฟจากคนทำงาน คนทำงานดูงานที่ถูกปรับมาส่ง

คนทำงาน

“อืม... ฉันคิดว่าตรงนี้น่าจะรอปดองอีกหน่อยนะคะ”

นัท

“ตรงไหนคะ”

คนทำงานชี้ให้เธอเห็นส่วนตรงนั้น

นัท

“โอเคคะ”

Scene 6 อิมจะตาย

เอกสารภายใน/ป้ายแก่ๆ/ห้องพักรักษาตัว สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ นัทเดินเข้ามาในห้อง พร้อมกับเบียร์ เพื่อนสนิทวัยเรียนที่เดินตามเข้ามา เบียร์มองไปทั่วๆ

ห้องนอนของนัท บนผนังปะเต็มไปด้วยรูปภาพ โปสเตอร์ นัทตรงไปเปิดคอมพิวเตอร์ที่ตั้งอยู่

นัท

“โอย...ท้องจะแตก อิมเว่”

เบียร์ทิ้งตัวลงที่เตียง แล้วมองไปรอบๆ

เบียร์

“ห้องน่ายู่ดีวะ”

นัท

“มาอยู่กะกูปะละ”

เบียร์ส่ายหัว

เบียร์

“ไม่อะ กูอยู่กับแฟนอะดีเระ”

เธอมองรูปที่แปะอยู่บนผนัง แล้วเธอก็หันไปมองนัทด้วยสายตาที่เฉบ

เบียร์

“ไอ้นัท มึงชอบ ไอเซมไซเมะ”

นัทที่นั่งส่งงานให้พี่อยู่ก็สะดุ้งเฮือก นัทตอบออนซ์ด้วยน้ำเสียงที่แข็ง

นัท

“ชอบบ้าไร.....มึงก็รู้ว่ากูกะเซมเคยสนิทกันมาก่อน”

ออนซ์มองหน้านัท เธอจะจับพิรุณนัท

เบียร์

“หืม.....กูถามนิดเดียว ตอบยาวเชียว”

นัทมองหน้าออนซ์ และพยายามเก็บสีหน้าไม่ให้เผยความรู้สึกออกมา

เบียร์

“นัท กูขอเข้าห้องน้ำนะ”

ออนซ์เดินเข้าห้องน้ำไปแล้ว เสียงโทรศัพท์ของนัทก็ดังขึ้น

นัท

“ฮัลโหล”

เซม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อ **“นัทปี๋”** ยานเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่า นัทรู้สึกว่ เสียงนั้นคุ้นหูมากี่ๆ ก็แปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นัท

“เซม..หรือ”

เซม

“อืม... / กินข้าวยัง”

นัทหยุดคิดอยู่นานว่าควรตอบอย่างไร

นัท

“ยัง .. ไปกินไหนอะ”

เซมเงยไปแปะปิ้ง

เซม

“ไม่รู้วะ มานี่ก่อนดิ”

นัทตอบตกลงทันที เมื่อเธอวางสาย เธอก็รีบหยิบกระเป๋าแล้วตะโกนบอกเบียร์ที่อยู่ในห้องน้ำ

นัท

“เบียร์ผูกปากปิดห้องด้วยนะ ฎไปข้างนอกก่อน”

นัทรีบเดินออกไปโดยที่ไม่ได้ฟังเพื่อนพูดต่อเลย

เบียร์

“เห้ย ! แล้วฎจะออกไปอะ”

Scene 7 มากินข้าวด้วย

ภายใน/บ้ายเกือบจะเย็น/มุมทำงานในห้องเพนท์

นัทที่รีบเดินเข้ามาโดยไม่ได้อสนใจสิ่งที่กำลังจะออกไปข้างนอกเรียกเธอตรงทางเดิน เมื่อถึงห้องเพนท์นัทก็ค่อยๆเดินตามปกติ เมื่อเธอเดินไปตรงมุมทำงาน ก็เห็นเซมลงดีรูปและคาบบุหรีไปด้วย เซมที่รู้สึกว่ามีคนเดินเข้ามาก็หันไปทักทายนัท แต่มือก็ยังคงทำต่อไป

เซม

“ไฉ มาเร็ววะ”

นัท

“ก็จากนี่มาสตูดิโอไม่ไกลปะ”

เซม

“รู้อแปะปิ้ง”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเบื้องต้นเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าในรูปแบบใดก็ตาม ห้ามนำไปดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นัท

“ที่वादอยู่ นั่นพี่ว่าปะ”

เซมที่ลงสืออยู่ พอได้ยินนัททักเขาก็แอบตกใจเล็กน้อย เขาหยุดลงสือ เซมหยิบกระเป๋าดังค์และ
โทรศัพท์

เซม

“ปะ”

นัทและเซมเดินออกไป

Scene 8

ภายใน/ป้ายเกือบจะเย็น/หน้าตึกวิจิตร

เซมถือจานข้าวสองจานมานั่งที่โต๊ะกับนัท เซมตั้งหน้าตั้งตาคินข้าวที่สั่งมา แต่นัทที่กำลัง
พะอืดพะอม ได้แต่นั่งมองอาหารอยู่ตรงหน้า
เซมถามนัททุกอย่างที่ข้าวเต็มปาก

เซม

“ไม่กินอะ”

นัทแอบกินน้ำก่อนที่จะหยิบช้อนขึ้นมากินข้าว

Scene 9 คิดคำตอบ

ภายใน/กลางคืน/ห้องพัก

นัทนอนอ่านหนังสือไกลกว่าสายตาคือบนเตียง เธอคิดถึงเรื่องที่เซมวาดรูปพี่ว่า รุ่นพี่ที่เคยรู้จัก เธอ
มองไปที่รูปของเธอกับเซม สมัยเอื้อๆ

Scene 10 เซงๆ

ภายใน/กลางวัน/ห้องพัก

นัทนั่งวาดรูปอยู่ เธอนั่งวาดเรื่อยๆ นัทนั่งวาดรูปด้วยสีหน้าที่ไม่สดใสเอาซะเลย เธอแอบชำเลืองไป
มองโทรศัพท์หวังว่าจะมีสักคนโทรหาเธอ

Scene 11 ยืมหนังสือ

เอกสาภายใน/เย็น/ห้องพัก ได้ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ขอสงวนสิทธิ์ในสิ่งที่ปรากฏไว้
นัทนั่งนอนหลับอยู่บนเก้าอี้ดูสับท้ายก็มีโทรศัพท์โทรเข้าหาเธอ นัทหยิบโทรศัพท์มารับ เมื่อเธอเห็น
ในโทรศัพท์ว่าเซมโทรมาก็โอกระแอม และรับด้วยน้ำเสียงที่ดูตื่นแล้ว

นัท

“ว่าไง”

เชม

“แกมี หนังสือ ไกลกว่าสายตา ปะวะ “

นัท

“ของ จิมมีเหลียวปะ”

เชม

“เออ มีปะ”

นัท

“มี”

เชม

“เออ เดียวกูไปเอา”

นัท

“เอ๊ยๆ เดียวกูต้องออกไปข้างนอกวะ เดียวพุงนี้เอาไปให้ได้ปะ”

เชม

“อืมๆ”

Scene 12 เอาหนังสือมาให้

ภายใน/สายๆ/สตูดิโอ

เชมนั่งลงสิริปวาดที่อยู่ตรงหน้า แล้วนั่งที่เดินเข้ามาในห้องที่ถือถุงขนมมาวางไว้ที่โต๊ะด้านหลังเชม
เชมถามเธอขณะที่เขายังคงวาดรูปต่อไป

เชม

“จนไรมาอะอะวะ”

นัท

“ไม่ได้เอามาให้มึงกินหะะ!”

นัทหยิบหนังสือออกมาจากกระเป๋า แล้วก็วางหนังสือที่โต๊ะ

นัท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับคนที่มีงานที่ต้องใช้เอกสารนี้ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชม

“ป่าวหรอก พอดีกุดิจงานแล้วมีคนแนะนำหนังสือให้”

นัทหีบสมุดสเกตขึ้นมาสเกต นัทพยายามสเกต แต่ก็คิดไม่ออก เธอจึงเก็บสมุดและเมื่อเธอลุกขึ้น กำลังจะกลับอพาร์ทเมนต์ เขมที่นั่งวาดรูปอยู่ก็หันมาถามเธอ

เขม

“ไปไหน?”

นัท

“กลับบ้านดิ”

เขม

“รีบไปไหนวะ นัดหนุ่มไว้งะ”

นัท

“หนุ่มบ้าไร...!! ไม่มีเว้ย จะกลับไปทำงาน”

เขม

“ถ้าไม่มีหนุ่ม ก็นั่งทำงานห้องกูได้นะ”

นัทที่ได้ยินคำพูดของเขม ก็รู้สึกขุ่นใจขึ้นมาแต่ก็ไม่ได้แสดงอาการออกมา จึงถามเขมแบบกวนๆ

นัท

“ทำเม๊าะ(ทำไม) !! เปลี่ยวะ”

เขมที่รู้สึกอยากให้นัทอยู่ต่อ เจอนัทกวนเข้าไป เขมเลยแสร้งทำเหมือนว่า ไม่เป็นอะไร หากเขาอยู่คนเดียว

เขม

“เออๆงั้นกลับเหอะ”

พอนัทได้ยินแบบนี้ก็รู้สึกตึง นิดๆแต่ก็ไม่ได้รู้สึกเสียใจ เพียงแต่คิดว่า ไว้คราวหลังค่อยมา วันนี้ของก็อยู่ห้อง นัทจึงลาเขมกลับ

นัท

“เออๆๆ ไปละ ทำงานด้วย”

เขม

“อืมๆ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 13 โศครจะสุข

ภายใน/ป้าย/อพาร์ทเมนท์นัท

นัทนั่งทำงานที่โต๊ะทำงาน อยู่ที่ห้องแสงผ่านหน้าต่างตกระทอบมาที่นัท เธอกำลังวาดภาพ ผู้ชายคนนึงใส่แต่กางเกงบอกร่วงอยู่ในทุ่งหญ้าสีเขียวเหลืองแห้งและในภาพมีผู้หญิงอีกคนที่นอนอยู่ใต้ต้นไม้ เธอนั่งวาดภาพไปสักพักก็ทำให้เธอนึกถึงเซมเธอจึงส่งข้อความผ่าน Line

นัท

“ทำไรวะ”

เซม

“ทำงานจ้างอยู่”

นัท

“แล้วงานภาพประกอบ..ทำถึงไหนแล้ว”

เซม

“กำลังจะ”

เมื่อนัทเห็นคำตอบของเซมก็ทำให้เธอรู้สึกเป็นห่วงเขา เธอพยายามจะพิมพ์ค่าเขาและเธอก็ลบข้อความเหล่านั้นทิ้ง เธอจึงถ่ายรูปที่เธอวาดพร้อมกับส่งข้อความไป ด้วยสีหน้าที่เคร่งเครียด

นัท

“ทำเร็วๆดิ อยากรู้เห็นๆ”

Scene 14 ภาพอีกฝั่ง

ภายใน/เข้า/ห้องพักของเซม

เซมนั่งมองไลน์ที่เขาเคยส่งไปให้ว่า

เซม

“วา หายโกรธเซมยัง”

แล้วจู่ๆ ไลน์ที่นัทส่งมาก็แจ้งเตือนขึ้นมา

นัท

“ทำไรวะ”

เซม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งาน “จัดห้องอยู่” เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นัท

“แล้วงานอะ..ทำถึงไหนแล้ว”

ชม

“ยังร่างๆอยู่เลย”

ชมนั่งมองรูปของว่าจกเกือบลืมน่าคุยโทรศัพท์ของนัทอยู่ แล้วข้อความภาพส่งมาให้ชมก็แดงขึ้นในโทรศัพท์

นัท

“จิงๆอะ”

เมื่อเขาอ่านข้อความเสร็จเขาก็เปิดรูปที่นัทส่งมา เมื่อเขาเห็นนัทวาดเขาลงในภาพ เขาก็เริ่มมีรอยยิ้มขึ้นมาทันตา

Scene 15

ภายใน/เข้า/อพาร์ทเมนต์ของนัท

แสงยามเช้าส่องจากหน้าต่าง ตกกระทบเข้ามาที่นัทที่กำลังนอนหลับอยู่บนโซฟา นัทจ้องยังคงเปิดไว้ ปฏิทินที่ถูกกาถึงที่จวนจะถึงวันส่งงานหนังสือภาพประกอบ เสียงโทรศัพท์ของเธอทำให้เธอตื่นขึ้น นัทสะดุ้งตื่น เธอสูดหายใจเข้าลึกและขี้ตา นัทหยิบโทรศัพท์ที่วางอยู่ข้างเมาส์ปากกาขึ้นมารับ เมื่อเธอเห็นว่า พี่เสือโทรมา นัทรับโทรศัพท์ด้วยความเสียงที่สั่นๆว่าทำงานอยู่

นัท

“ว่าไงพี่”

พี่เสือ

“เฮ้ย! นัท ทำงานของพี่เสร็จยัง?”

นัท

“เสร็จแล้ว กำลังส่งให้พี่”

พี่เสือ

“โอเคๆ”

นัทที่กำลังจะพูดต่อ

นัท

“ใจ..(เย็นๆนะพี่)”

ชมกลับวางสายเธอไปแล้ว นัทมองโทรศัพท์ด้วยความสับสนแล้วก็วางโทรศัพท์ นัทเปิดหน้าเว็บส่งเอกสารให้พี่เสือ เธอที่ส่งงานไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 16

ภายใน/บ้ายสอง/อพาร์ทเมนต์ของนัท

นาฬิกาบน โต๊ะทำงานของนัทบอกเวลาบ่ายสอง โมง นัทนั่งลงสีรูป เด็กผู้หญิงนั่งขีมนั่งอยู่บนพระอาทิตย์ บน โต๊ะมีรูปภาพที่วาดเสร็จแล้วรอลงสี อยู่สองสามแผ่น

Scene 17

ภายใน/กลางคืน/ ห้องทำงานของเชม

นาฬิกาบอกเวลาตีสอง เชมนั่งวาดรูปถ่ายขาอยู่ที่โซฟา ภาพที่เขาวาดเป็นภาพของชายหนุ่มเดินถือเฟรมภาพอยู่บนถนนที่ไม่มีแม่แต่นก ท้องฟ้าเป็นสีเข้มดูแล้วว้าว เมื่อเขาวาดรูปนั้นเสร็จ เขาพยายามจะวาดแผ่นต่อไป เขาวาดลงกระดาษแล้วเขาก็ลบมันออก เขาทำแบบนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าจนกระดาษเรื่องอยู่ เขาเลิกคิดและเลิกทำ เขาเอนตัวบน โซฟาและหลับตาลงพักผ่อน

Scene 18 ตั้งหน้าตั้งตามีความสุข

ภายใน/กลางคืน/ห้องที่คอนโด

นาฬิกาบอกเวลาตีสี่ นัทยังนั่งทำงานอยู่ที่โต๊ะทำงาน เธอดื่มกาแฟที่วางอยู่บน โต๊ะ เธอนั่งลงสีรูปเด็กผู้หญิงขีมนั่งอยู่ท่ามกลาง ลูกโป่งที่ลอยอยู่หลายรูป เมื่อเธอวาดไปได้สักพักก็บิดขี้เกียจไปมา และตั้งหน้าตั้งตาวาดต่อไป

Scene 19

ภายใน/สาย/อพาร์ทเมนต์ของนัท

นัทนอนอยู่บนเตียง ให้ห้องเงียบสงัดจนโทรศัพท์ของเธอก็ดังขึ้น นัทที่ได้ยินเสียงโทรศัพท์ก็งอแง ขี้เกียจรับสาย เธอรำคาญเสียงนั้น จึงรับสายโทรศัพท์ด้วยเสียงที่แสดงว่ารำคาญ

นัท

“ฮัลโหล”

พี่เสื่อ

“ไอนัทยังไม่ตื่นหรือ”

เอกสานครูที่ ได้ยินเสียงพี่เสื่อก็สะดุ้งตื่นขึ้นมาทันที เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา นัท ห้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“เหอะๆ คับ”

บก. A word

“พี่เลื่อนวันส่งเป็นวันที่ 23 ได้ปะวะ ผাগบอกเซมด้วย ผมโทรหาไม่คิดเลย”

นัทตอบด้วยน้ำเสียงที่ไม่แน่ใจ

นัท

“ได้ค่ะ”

บก. A word

“ฝากด้วยนะครับ”

นัทวางสายโทรศัพท์แล้วก็ลุกออกจากเตียงไป

Scene 20

ภายใน/ป้าย/ห้องพักของเซม

เซมนั่งวาดรูปผู้หญิงรูปเดิมที่วาดจนใกล้เสร็จแล้ว นัทเดินมาถึงห้อง นัทมองภาพที่เซมกำลังวาด นัทเริ่มคิดว่าทำไมเซมถึงให้ความสำคัญกับภาพๆนี้นัก เซมกำลังจะใช้ฟูกันเบอร์ 12 ลงสี

นัท

“ไอเซม พี่เลื่อนวันส่งนะ”

เซมนั่งลงสีไปเรื่อย

เซม

“วันไหนอะ”

นัท

“23 นี้”

เซมหยุดลงสีและพยายามนึก เขาหันไปตอบนัท

เซม

“ก็อีกห้าวัน ไซ่มะ”

เซมหันหน้ากลับไปทำงานต่อ โดยไม่คิดเลยว่า งานภาพประกอบมันสำคัญแค่ไหน นัทเริ่มรู้สึกแ่กับพฤติกรรมของเซม เธอพูดด้วยน้ำเสียงหงุดหงิด

นัท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อ “เออดิ!” ยาท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าเซมหันมามองนัท เซมมองหน้าแล้วถอนหายใจ และต้องอึ้งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชม

“เออหนะ เดี่ยวทำเองละ”

นัทเซ็งเชมที่เป็นแบบนี้ นัทจึงเดินกลับอพาร์ทเมนต์ทันที เชมมองตามนัทไป

Scene 21

ภายใน/บ้าย/ห้องพักของเชม

เวลาผ่านไปไม่นาน นัทกลับมาพร้อมกับข้าวของ นัทนั่งวาดรูปให้เชม เวลาเริ่มผ่านไป เชมเริ่มรู้สึกหิวเชมเลิกวาดรูปเชมเรียกนัท

เชม

“นัท กินข้าวกัน”

แต่นัทกลับไม่ได้ยินแล้วเดินมาหาคุณัททำงาน นัทยังใส่หูฟังอยู่

เชม

“นัท ไปกินข้าวเปล่า?”

นัทหัน ไปมองหน้าเชม แล้วถอดหูฟังออก

นัท

“ว่าไงนะ”

เชม

“หิวมั้ย ไปกินข้าวกัน”

นัท

“ไม่หิวอะ”

เชม

“อืม มีคชอย่ามาหิวนะเว้ย”

นัทนั่งทำงานของตัวเองต่อ เชมเดินออกจากห้องไป

Scene 22

ภายใน/กลางคืน/ห้องทำงานของเชม

เอกสารนี้เป็นเชมเดินเข้ามาก็เห็นนัท นอนอยู่เชมเห็นรูปที่นัทวาด รูปพวกนั้นเป็นรูปที่เขาเคยสเกตไว้ได้ด้านการค้าไม่ว่า นัทวาดรูปพวกนั้นออกมาเป็นรูปร่างที่ชัดเจนมากขึ้นอย่างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 23 อดีต

ภายใน/---เย็น---/ห้องๆหนึ่ง

เซมลงสียงงานอยู่แต่จู่ๆ ก็มีผู้หญิงคนหนึ่งเดินเข้ามา เซมหันหน้าไปหาเธอ เซมยิ้มให้เธอ แต่เธอกลับไปส่งรอยยิ้มให้เซม แลมน้ำตาดังบั้งตึง เซมลุกขึ้นยืนและยื่นมือไปแตะไหล่ แล้วยิ้มให้เธอ เธอก็ยังไม่หันหน้ามายิ้มให้เขา

เซม

“วา เป็นอะไรป่าว”

วาไม่หันหน้าไปหาเซม วากับเซมเจียบไปสักพัก แล้วเธอก็ให้มือถือเซมดูรูป รูปนั้นเป็นรูปที่เซมกอดผู้หญิงคนหนึ่ง เดินจับมือกัน หอมแก้มกัน เซมเจียบเซมพูดไม่ออก เขาไม่ได้มองหน้าวา

วา

“วา ว่าเซมคงไม่ได้อยากจะอยู่กับวา”

วาก้าวเท้ากำลังจะเดินไป เซมกลับวิ่งแขนเธอเอาไว้

เซม

“วา!”

เขาพูดวนขอเธอ วามองหน้าเซมน้ำตาของเธอกำลังกลอเบา วาจับแขนเซมออกแล้วรีบเดินออกไป เซมหันหลังกลับมาที่เฟรมภาพ

Scene 24 ขอโทษ

ภายใน/บ้าย/ริมระเบียง

นัทที่กำลังครุ่นคิดกับสิ่งที่เกิดขึ้น

เซมเดินมานั่งข้างๆนัท เขากล่าวขอโทษนัทด้วยน้ำเสียงที่ทุ้มต่ำ เซมมองหน้านัท

เซม

“นัทขอโทษ”

นัทหันมามองเซม เธอที่เริ่มใจเย็นลงแล้วก็ให้อภัยเขา

นัท

“อืม”

ทั้งคู่ต่างก็เจียบใส่กัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อ **นัท** ศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัด “เซม มึงบอกกูมาคิดมึงเป็นอะไร” ของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ เซมถึงเลที่จะบอกนัทเรื่องที่เขาเลิกกับแฟน แต่สุดท้ายเขาก็เลือกที่จะบอกปัญหาของเขา

เชม

“วาบอกเลิกกู”

นัทต้องอยู่เงียบๆ เธอเงียบอยู่สักพักแล้วเธอก็ปลดบประโลมใจด้วยมุขตลก

นัท

“เห้ย... กูยังว่างนะ”

เชม

“ไอบ้า.....”

เชมได้ยื่นคำตอบของนัท เขาก็ขำออกมอย่างสบายใจ

Scene 25

ภายใน/เช้า/ห้องพักของเชม

นัทนั่งสเกตงานตัวเองอยู่ที่โซฟาส่วนเชมก็นั่งคิดงานอยู่เรื่อยๆ เชมเหลือบสายตาไปมองนัท ทำให้เขาคิดอะไรบางอย่างออก

เชม

“นัท.../เป็นแบบให้หน่อยดิ”

นัท

“คิดดีแล้วจะ!!”

เชม

“ไม่อยากให้กูทำงานเสร็จจะ”

นัทหยุกลงสีแล้วหยุดคิดชั่วครู่

นัท

“เออๆ ก็ได้วะ”

เชม

“ดีๆ”

เชมจัดแจงที่นั่งให้นัทนั่ง นัทที่นั่งอยู่ก็กดโทรศัพท์ที่เล่นไปเรื่อย

นัท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ “เชม” ไอ้เบียร์บอกอยากกินเบียร์วะ” อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชม

“เอาดิ”

Scene 26 ^{๕๕} เซมจ๊กก

ภายนอก/กลางคืน/บ้านเบียร์

เซมนั่งมองนัทเดินกลับมา นั่งในสภาพที่เริ่มเสียดสมดุกลการทรงตัว นัทเอียงไปพึ่งเซม เซมจับตัวนัทให้นั่งดีๆ นัทยกแก้วขึ้นมาดื่มแล้วจ้วงหว่าที่เธอกระดกจนหมด นัทกะลังจะลุกไปห้องน้ำ ตันหนุ่มหล่อประจำกลุ่มเดินมาชนแก้วกับเธอ

ตัน

“หมดแก้วนะ”

นัท

“ได้ๆ”

นัทพยายามรวบรวมสติรินเบียร์ นัทชนแก้วกับตัน และยกชดจนหมด นัทเซไปทางตัน เซมที่นั่งอยู่ไกลๆรีบลุกขึ้น เบียร์ที่เห็นทำไมไม่ค่อยดี

เบียร์

“มึงพาไอนัทกลับเหอะ”

เซมหัน ไปพยักหน้ารับและเซมก็รีบเข้าไปพุงต้วนัทกลับ

Scene 27

ภายใน/บ้าย/ห้องพักของเซม

นัทนั่งวาดรูปอยู่ข้างๆเซม

เซม

“นัท แกวาดรูปเรามั่งดิ”

นัท

“ป้า ไม่เอา คนจะทำงาน”

เซม

“โห่ไรวะ เราอุตสาหให้ เป็นแบบอะ”

นัท

“เฮ้อ! อันนั้นมันงานแก่ฉันทถึงยอมเว้ย”

เอกสาเซมทำหน้ามู๋ยใส่นัท นัทเห็นเซมทำหน้าแบบนั้นแล้วก็หัวเราะขึ้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา นัท อึ้งอึ้งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“อะๆ ก็ได้วะ”

เชม

“นั่งตรงไหนดีละ”

นัทชี้ไปที่เก้าอี้ตัวเดิมที่นัทเคยนั่ง นัทวาดเชม ไปก็อมยิ้มไป เชมแอบมองนัทตอนที่นัทยิ้ม

Scene 28

ภายใน/เย็น/สตูดิโอ

Insert : นัทส่งเอกสารที่ออฟฟิศ

นัทเดินจนใกล้จะถึงสตูดิโอ เธอพยายามโทรหาเชม แต่เชมกลับไม่รับสายเธอ วาเดินมาถึงเธอก็เห็นเชมกำลังนั่งวาดรูปผู้หญิงคนนึง เชมที่วาดรูปอยู่ได้ยินเสียงคนเดินก็คิดว่า เป็นนัท เขาหันหน้าไปก็พบว่า นั่นคือ วา วาเดินเข้าไปหาเชม เชมรู้สึกดีใจที่วากลับมาแต่ในใจเขากลับเจ็บแปลบขึ้นมา

วา

“เป็นไงบ้างเชม”

บรรยากาศนิ่งเงียบ ไม่มีเสียงใด

เชม

“สบายดี ยกโทษให้เชมแล้วหรือ”

ทั้งคู่มองหน้ากันแล้วสวมกอดกัน นัทที่รีบเดินเข้ามาอย่างรีบร้อน เธอแทบจะหยุดไฟเท้าไม่ทัน ก็เจอ วากับเชมกอดกันอยู่ พร้อมกับถือเฟรมภาพใบหนึ่งที่ถูกห่อไว้

วา

“นัท เป็นไงไม่เจอกันเลย”

นัท

“สบายดีคะ/พี่กับเชมคงมีธุระกัน งั้นนัทไปก่อนนะ”

นัทยิ้มให้วา เชมรู้สึกเจ็บและไม่เข้าใจว่าทำไมรู้สึกวูบๆ นัทที่เริ่มรู้สึกตัวว่าตนเป็นคนผิดหากเธอไม่มาเจอเขา หากเธอเลิกสืมความคิดเดิมๆเลิกชอบเชม เรื่องพรรคนี้อาจจะไม่เกิด / วาที่ชำเลืองไปเห็นมุมกระดาษเขียนว่า “ให้นัท” และเห็นรูปตัวเองอยู่ด้านหลังขาตั้ง วาจึงเอะใจ

วา

“เชมวาดรูปนี้ให้นัทหรือ”

เอกสารเชมพยักหน้ารับ วาหยิบสมุดเล่มนั้นขึ้นมาดูเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา วาต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“วาดทำไม”

เชม

“ก็วาดให้”

วา

“ทำไมถึงต้องวาดให้ !!!”

เชมเงียบ

วา

“วาดตาม !! ว่าทำไมเชมต้องวาดให้แน่ท”

วา

“เชมชอบนัทไหม้ยยย!!!! เชมตอบมาดิ!! ”

เชม

“ใช่ วาชอบเชม”

วา

“แล้วจะเลือกใคร”

เชม

“.....”

วา

“ถ้าเชมเลือกไม่ได้ ก็อย่าเลือก”

Scene 29 เสรี

ภายนอก/กลางวัน/ป้ายรถเมล์

นัทนั่งฟังอยู่ที่มุมสุดของป้ายรถเมล์ เธอกำลังเคี้ยวหมากฝรั่งอย่างซ้าๆ เธอกำลังครุ่นคิดบางอย่าง แต่นัยน์ตากลับแสดงความเสรีออกมา เธอกำลังคิดถึงเรื่องภาพของเธอที่ไม่ได้อยู่ในหนังสือเล่มที่เธอถืออยู่ รถเมล์ผ่านไปคันแล้วคันเล่า ผู้คนเริ่มเดินกันพลุกพล่าน เธอที่กำลังเสรีกับความคิด จู่ๆเธอก็คิดอะไรบางอย่างออก เธอตัดสินใจเดิน ไปยังเส้นทางที่เธอคุ้นเคย ตรงไปยัง Art gallery

Scene 30 บทสรุป

ภายใน/ป้าย/V64 gallery

นัทวิ่งเข้ามาในห้องกลับ ไม่พบเชมพบเพียงแต่รูปๆหนึ่งที่ถูกแขวนอยู่บนผนังห้องมันถูกคลุมด้วยผ้า เมื่อนัทดึงออกกลับเป็นรูปของเธอ นัทรู้สึกดีใจ แต่น้ำตาของนัทก็ไหลออกมา

บทภาพยนตร์สำหรับการถ่ายทำ (Shooting Script)

Scene 1 เสร้า

ภายนอก/กลางวัน/ป้ายรถเมล์

1. LS กล้องตั้งนิ่ง นักเดินเข้ามาจากทางซ้ายของเฟรม นั่งที่ป้ายรถเมล์ เมื่อนักเปิดดูหนังสือ เธอมีสีหน้าที่เศร้าแล้วเธอก็เดินออกไป CUT
2. MS Handheld นักเดินมานั่งที่ป้ายรถเมล์ กล้องเลี้ยงตาม Acting ไปจนถึงเธอหยุดคิด นักเหยียดหน้ากล้องไป CUT
3. CU นัทมองหนังสือ Tilt กล้อง ขึ้น ไปรับหน้าของนัทที่รู้สึกเศร้า CUT
4. CU แทนสายของนัท เห็นหน้าสุดท้ายของหนังสือ CUT

Scene 2 เริ่มเล่าสิ่งที่ผ่านมา

ภายใน/กลางวัน/ห้องพัก

5. MS นักเดินถือถ้วยกาแฟเข้ามา กล้อง Panตามนัท ไปจนนัทนั่งลงที่เก้าอี้ นัทนั่งลงสิรูปอยู่ ภูเขา โทรศัพท์ตั้งขึ้นนัทรับ โทรศัพท์ กล้องตั้งนิ่งจน นัดคุยโทรศัพท์กับพี่เสือเสร็จ CUT
6. MCU Handheld ตาม Acting นัทนั่งวาดรูป แล้วเสียบโทรศัพท์ของดั่งขึ้น นัทหยิบโทรศัพท์ขึ้นมารับ เห็นสีหน้าของนัทที่แปลกใจกับสายสนทนา นัทคุยธุระกับพี่เสือกล้องค่อยๆเคลื่อนตามนัทที่หันไปมองปฏิทิน แล้วกล้องก็ค่อยๆเคลื่อนกลับมาตามเดิม CUT
7. CU แทนสายตาของนัทที่มองปฏิทิน CUT

Scene3 คุยงาน

ภายนอก/เช้า/ร้านกาแฟ

8. 2 SHOT LS กล้องตั้งนิ่ง เด็กเสิร์ฟที่เพิ่งรับออเดอร์เดินผ่านหน้ากล้องไป เห็นนัทกับพี่เสือคุยกันเรื่องงาน CUT
9. MLS กล้องตั้งนิ่ง เด็กเสิร์ฟที่เพิ่งรับออเดอร์เดินผ่านหน้ากล้องไป เห็นนัทกับพี่เสือคุยกันเรื่องงาน CUT

10. MS ผ่านพี่เสือที่เป็น Foreground นัทที่นั่งคุยกับพี่เสือเรื่องงาน เมื่อพี่เสือบอกนัทว่า

“ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา พี่เสือ”

“มันชื่อ ไอเซม”

นักมีสีหน้าที่ตกใจ แต่เธอก็เบือนหน้าไปมองที่อื่น นักมีสีหน้าที่ครุ่นคิด CUT

11. MS ผ่านนักที่เป็น Foreground เห็นพี่เสือนั่งคุยเรื่องงานจ้างวาดภาพประกอบกับนัก CUT

Scene 4 ตะลิ่งที่เจอเซม

ภายใน/สาย/มุมทำงานในห้องเพนท์

12. LS แพนกล้องจากซ้ายไปขวาตามนักที่เดินเข้ามาในเฟรม เมื่อนักเดินมาใกล้เซม เซมหันมาทักทายเธอ กล้องหยุดนิ่ง

เซม

“มานี้ได้ใจวะ”

นัก

“พี่เสือบอกว่าแกอยู่ที่นี่”

นักเดินไปทางซ้ายเฟรมหนึ่งที่โซฟา ส่วนเซมก็นั่งที่เก้าอี้ที่อยู่ข้างๆ โซฟาทางด้านขวา CUT

13. 2 SHOT MLS กล้องตั้งนิ่งทางด้านหน้าเห็นโซฟาและเก้าอี้ที่วางอยู่

นัก

“พี่เสือบอกว่าแกอยู่ที่นี่”

นักพูดแล้วเดินมานั่งบนโซฟา แล้วเซมก็เดินมานั่งทั้งคู่พูดคุยทักทายกัน เซมแก้มขม้นหัวว่าสวยขึ้นแต่พอรู้ว่าเซมพูดเล่น นักก็ถีบเขา รูๆ โทรศัพท์ของนักก็ดังขึ้น นักต้องรีบไปทำงานต่อนักเดินตรงออกมาทางกล้องแล้วเดินเลียดทางซ้ายออกไป ส่วนเซมก็กลับไปทำงาน CUT

14. MS ผ่านไหล่เซมเห็นสีหน้าของนักที่เงินเซมที่เซมชม และเมื่อนักได้รับโทรศัพท์ที่เดินก็เดินออกไปทางซ้ายของเฟรม CUT

15. MS ผ่านไหล่นักเห็นสีหน้าตอนที่เซมแก้มขม้นนัก และเมื่อนักได้รับโทรศัพท์ที่นักก็เดินตัดหน้ากล้องไปแล้วเซมก็เดินออกไปทางขวาของเฟรมและเดินไปทำงานต่อ CUT

Scene 5 สุขใจ

ภายใน/สาย/ร้านกาแฟ

16. MS นัทนัทอยู่ด้านในของโต๊ะกำลังนั่งเหม่อและยิ้มอยู่คนเดียว มีลูกค้ำเป็น Foreground ที่กำลังดูงานที่นัทเอามาส่ง เมื่อลูกค้ำทักนัท นัทก็สะดุ้งตัวและหันกลับมาสนใจงานอย่างจริงจัง

เอกสารนี้เมื่อทั้งคู่คุยงานกันเสร็จก็มีลูกค้ำในร้านเดินตัดหน้ากล้องจากซ้ายไปขวา เห็นนำไปใช้ประโยชน์ในการค้า CUT

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 6 อิมจะตาย

ภายใน/ป้ายแก่ๆ/ห้องพัก

17. 2 SHOT LS มีโต๊ะทำงานนัทเป็น Foreground นัทเดินเข้ามานั่งที่โต๊ะคอมและนั่งนิ่งๆ จับท้องตัวเอง เบียร์ที่เดินตามมาก็ทิ้งตัวลงบนเตียงนอน นัทที่กำลังอิมมากๆ สูดหายใจเข้าและก็เปิดคอมพิวเตอร์ทำงานต่อ เบียร์ที่หยิบหนังสือมาอ่านก็เห็นรูปที่ตกลงมา

เบียร์

“ไอนัท มึงชอบไอเซมไซ่เเมะ”

นัทก็สะดุ้งเล็กน้อย มีสีหน้าที่เป็นพิรุณ

นัท

“ชอบบ้าไร.....มึงก็รู้ว่ากูกะเซมเคยสนิทกันมาก่อน”

แล้วเซมก็โทรมาชวนเธอไปกินข้าว นัทตอบตกลงและนัทก็เก็บข้าวของและบอกกับเบียร์ว่า

นัท

“กูต้องไปทำธุระข้างนอก

เบียร์จึงยอมกลับบ้าน นัทกับเบียร์เดินออกไปจากห้อง

CUT

18. MLS เจาะนัทที่โต๊ะทำงานที่นั่งทำงานจนคุยโทรศัพท์เสร็จ กล้อง Pan ไปทางขวาตาม Acting ของนักแสดงที่เดินไปทางขวา และหยุดตรงเตียงนอน นัทบอกเบียร์ว่ามีธุระ แล้วทั้งคู่ก็เดินออกจากเฟรมไปทางขวา

CUT

19. MS Handheld กล้องเดินตามหลังนัทที่เดินมาบอกเบียร์ที่เตียง กล้องหยุดตรงเตียง นัทกับเบียร์เดินออกไปทางขวาของเฟรม

CUT

Scene 7 มากินข้าวด้วย

ภายใน/ป้ายจะเย็น/มุมทำงานในห้องเพนท์

20. MLS Pan จากด้านขวา นัทเดินเข้ามาในเฟรมตามกล้องเข้ามาหยุดที่ข้างๆเฟรมที่เซมวาด นัทพักหายใจเซม เมื่อเซมทำงานเสร็จทั้งคู่ก็เดินออกจากเฟรมไปทางขวา

CUT

21. MS ผ่านไหล่เห็นเซมที่กำลังวาดรูปอยู่หันมาคุยกับเธอ เมื่อเซมทำงานเสร็จเขาก็เดินออกมาทางขวาของกล้อง

CUT

22. MS ผ่านไหล่เซมที่กำลังวาดรูปอยู่หันมาคุยกับเธอ เมื่อเซมทำงานเสร็จ เซมกับนัทก็เดิน

เอกสารนี้เป็้ออกไปจากเฟรมทางด้านขวา ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประกอบการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 8 กินข้าว

ภายใน/บ่ายเกือบจะเย็น/หน้าตึกวิจิตร

23. 2 SHOT MLS นัทกับเซมนั่งรอข้าวมาเสิร์ฟอยู่ที่โต๊ะม้าหินอ่อน เมื่อข้าวมาเซมตั้งหน้าตั้งตาคิน แต่นัทกลับกินไม่ลงเธอค่อยๆกินข้าวอย่างเอื่อยเฉื่อย CUT

Scene 9 คิดคำตอบ

ภายใน/กลางวัน/ห้องพัก

24. MS นัทนอนพิงหมอนกับผนังห้องอ่านหนังสือ ในใจ โกลกว่าสายตา CUT

Scene 10 เซงๆ

ภายใน/กลางวัน/ห้องพัก

25. MLS นัทลงสีน้ำงานภาพประกอบอยู่ที่โต๊ะทำงาน มี Foreground เป็นหนังสือที่วางอยู่บนโต๊ะ CUT

Scene 11 ยืมหนังสือ

ภายใน/เย็น/ห้องพัก

26. MS ด้านข้างมีโคมไฟเป็น Foreground นัทนอนอยู่บนเตียงแล้วจู่ๆเสียงโทรศัพท์ของเธอดังขึ้นเซมโทรศัพท์มายืมหนังสือ ในใจ ... โกลกว่าสายตา เซมกำลังจะมาเอาแต่นัทกลับบอกปิดไป ว่าเธอจะเอาไปให้เพราะเธอกำลังทำงาน เมื่อนัทวางสายเธอก็นอนหลับต่อ CUT

Scene 12 เอาหนังสือมาให้

ภายใน/สายๆ/สตูดิโอ

27. MS Handheld ตามหลังนัทที่เดินเข้ามานั่งที่โซฟา / Focus นัทที่เป็น Foreground นัทหยิบหนังสือออกมาจากกระเป๋าตัวเองแล้วเรียกเซม

นัท

“เอาหนังสือวางไว้ตรงนี้นะ”

นัทวางหนังสือไว้บนโต๊ะ เซมที่อยู่ด้านหลังหันหน้ามา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหามาใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
“เออ ขอบใจมาก”

แต่นัทก็หยิบสมุดสเกตมาคิดงานต่อ

CUT

28. 2 SHOT ด้านหน้า เห็นนัทที่นั่งอยู่บนโซฟาทางด้านซ้ายเฟรมและเชมนั่งวาดรูปอยู่ทางด้านขวาเฟรม นัทนั่งคิดงานไปสเกตงานไป นัททนมไม่ไหวเรื่องงานจึงเก็บสมุดสเกตใส่กระเป๋า ระหว่างนั้นเชมก็หันมาถามเธอ

เชม

“รีบไปไหนวะ นัคนุ่มไว้งะ”

นัท

“นุมนุ่มบ้าไร....!! ไม่มีเว้ย จะกลับไปทำงาน”

เชม

“ถ้าไม่มีนุมนุ่ม ก็นั่งทำงานห้องกูได้นะ”

นัทเอ๊ะใจคำพูดของเชม

นัท

“ทำเม๊าะ(ทำไม)!! เปลี่ยวะ”

เชมแสดงสีหน้าเมื่อนัทรู้ทันว่าเขาคิดอะไร เขาจึงบอกปิดเธอ

เชม

“เออจ๋นกลับหะอะ”

นัทกล่าวอำลาและเดินตรงออกมาเฉียดกล้องด้านซ้าย

CUT

29. MCU ด้านข้างเห็นด้านหลังของนัทที่กำลังเก็บกระเป๋าเมื่อเชมทักเธอ

เชม

“รีบไปไหนวะ นัคนุ่มไว้งะ”

นัทหันหน้ากลับมาและก็ตอบด้วยสีหน้ากวนๆเงินเชม เมื่อเชมบอกปิดให้เธอกลับ

เธอก็เดินออกไปทางด้านหลัง

CUT

30. MCU เห็นหนังของเชมที่กำลังทำงานอยู่เมื่อเขายินเสียงนัทเก็บของ เขาหันหน้ากลับมาทางกล้อง และพูดกับนัท โดยมี Eye contact เฉียดไปทางขวาและต่ำลงมองไปทางโซฟา เชมถามนัทด้วยน้ำเสียงกวนๆ เมื่อเขาตัดสินใจบอกปิดให้นัทกลับเขาก็หันกลับไปทำงานของเขาต่อ

CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 13 โศทรจะสุข**ภายใน/บ้าย/อพาร์ทเมนท์นัท**

32. MS นัทนั่งวาดรูปอยู่ที่โต๊ะด้วยอาการเซ็งๆ นัทคิดถึงชม เธอจึงหยิบโทรศัพท์ที่วางอยู่
ด้านซ้ายมือของเธอส่งไลน์ไปหาชม CUT
33. MCU ข้อความที่นัทพิมพ์ส่งไปให้ชม CUT
34. MCU ตามมือนัท ที่กดถ่ายรูปงานที่จอคอมและกดส่งรูปให้ชม CUT

Scene 14 ภาพอีกฝั่ง**ภายใน/เข้า/ห้องพักของชม**

35. MS ชมนั่งมองโทรศัพท์ที่แล้วจู่ๆชมก็ได้รับข้อความของนัท เขาตอบไลน์นัท เขานั่งยิ้มมี
ความสุข CUT
36. MCU ชมมองโทรศัพท์ด้วยสีหน้าเซ็งๆเมื่อนัททักไลน์เขามาสีหน้าของชมเริ่มดีขึ้น CUT
37. CU ข้อความในไลน์ของชมที่ส่งให้ว่าแล้วชมก็พิมพ์ข้อความในไลน์ส่งกลับไปให้นัท CUT

Scene 15**ภายใน/เข้า/อพาร์ทเมนท์ของนัท**

38. MS ด้านข้างมี Foreground เป็นปฏิทิน นัทนั่งทำงานอยู่ที่โต๊ะ CUT

Scene 16**ภายใน/บ้ายสอง/อพาร์ทเมนท์ของนัท**

39. MS นัทนั่งวาดรูปอยู่ที่โต๊ะ CUT
40. CU นาฬิกาที่กำลังเดิน CUT

Scene 17**ภายใน/กลางคืน/ ห้องทำงานของชม**

41. MCU ข้ามไหล่ชมนั่งวาดรูปอยู่ที่โซฟา CUT
42. CU ชมลบรูปนั้นแล้ววาดใหม่ CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าจะในรูปแบบใดก็ตาม หากมีข้อผิดพลาดประการใด ขออภัยเป็นอย่างสูง และต้องอภัยถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 18 ตั้งหน้าตั้งตามีความสุข**ภายใน/กลางคืน/ห้องที่คอนโด**

43. MLS เห็นด้านหลังของนัทนั่งวาดรูปเด็กนั่งบนพระจันทร์หน้าตามีความสุข CUT

44. MS ด้านข้างนั่งวาดรูปเด็กนั่งบนพระจันทร์หน้าตามีความสุข CUT

Scene 19

ภายใน/สาย/อพาร์ทเมนต์ของนัท

45. MS นัทนอนอยู่ที่เตียงแล้วพี่เสือกก็โทรมาบอกเลื่อนวันส่งงาน และฝากให้เธอไปบอกเชม CUT

Scene 20

ภายใน/บ้าน/ห้องพักของเชม

46. MLS Pan จากทางขวาเข้ามาตามนัทที่เดินเข้ามาหาเชมที่วาดรูปอยู่ CUT

47. MS มีเชมเป็น Foreground เห็นนัทที่คุยกับเชม เมื่อเชมตะคอกใส่ นัท เธอเดินออกไปทางขวาของเฟรม CUT

48. MS มีนัทเป็น Foreground เห็นวาดรูปและคุยกับนัท เมื่อนัททนมไม่ไหวที่เชมเฉยชา เธอเดินตัดหน้ากล้องออกไปซ้ายของเฟรม เชมหันมองนัท และกลับมาทำงานต่อ CUT

Scene 21

ภายใน/บ้าน/ห้องพักของเชม

49. LS Pan จากทางขวาของเฟรม นัทเดินเข้ามานั่งที่โซฟาแล้วนัทก็นั่งทำงานไม่สนใจเชม เห็นเชมทำงานอยู่ด้านหลัง เชมชวนนัทไปกินข้าว แต่นัทไม่ไป เมื่อเชมทำงานเสร็จเขาก็เดินออกไปทางขวาของเฟรม CUT

50. MS ด้านหลังเห็นเชมทำงานอยู่ แล้วเชมหันมาชวนนัทไปกินข้าวแต่นัทไม่ไป เมื่อเชมทำงานเสร็จเขาก็เดินออกไปทางขวาของเฟรม CUT

51. เปลี่ยนเป็น Lens Fix 15mm MS ด้านข้างเห็นนัทนั่งทำงานอยู่ ระยะ Foreground เห็นเชมเป็น Background CUT

52. MS อยู่ในระดับสายตาของเชม กล้องตั้งด้านข้างนัท นัทนั่งทำงานไม่สนใจเชมและเมื่อนัทปฏิเสธเชม เชมก็เดินตัดหน้ากล้องไปทางซ้าย นัทมองตามเชมไปแล้วเธอก็นั่งวาดรูปให้เชมต่อไป CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่า Scene 22 ขึ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภายใน/กลางคืน/ห้องทำงานของเชม

53. LS เชมเดินเข้ามาในห้อง เขาหยุดดูงานที่นั่นทวาด CUT
 54. MLS เชมเดินเข้ามาในห้อง เขาหยุดดูงานที่นั่นทวาด CUT
 55. CU งานที่นั่นทวาด CUT

Scene 23 อดีต

ภายใน/เย็น/ห้องๆหนึ่ง

59. MLS Pan จากขวาไปซ้ายวาดเดินเข้ามาหาเชมที่ยืนวาดรูปอยู่ CUT
 60. MS Handheld ตามตัวละคร ผ่านไหล่เชมที่คุยกับวา CUT
 61. MS Handheld ตามตัวละคร ผ่านไหล่วาที่คุยกับเชม CUT
 62. CU มือของเชมที่ถือโทรศัพท์เห็นรูปที่เขาถ่ายกับผู้หญิงคนอื่น CUT

Scene 24 ขอโทษ

ภายใน/บ่าย/ริมระเบียง

63. LS นัทยืนอยู่ทางขวาของเฟรมคนเดียวแล้วเชมก็เดินเข้ามาหาหน้าที่ยืนเหม่ออยู่ เชมขอโทษนักรื่องเมื่อวาน CUT
 64. MS นัทยู่เป็น Foreground เห็นเชมเดินเข้ามาจากทางซ้ายของเฟรม แล้วเชมก็ขอโทษเธอเรื่องเมื่อวาน CUT
 65. MS เชมเดินเข้ามาจากทางขวาของเฟรม ขึ้นเป็น Foreground เห็นนักร่ำลงยืนเหม่อแล้วเชมก็ขอโทษเธอเรื่องเมื่อวาน CUT

Scene 25

ภายใน/เช้า/ห้องพักของเชม

66. LS เชมเดินเข้ามาในห้อง เชมขอให้นักรเป็นแบบ CUT
 67. MS นักรที่นั่งวาดรูปอยู่ที่โซฟา แล้วเชมเดินเข้ามาในห้องแล้วเขาก็ขอให้นักรเป็นแบบ CUT
 68. MS เชมนั่งวาดรูปนักร Eye contact มองไปที่นักรที่นั่งอยู่ที่โซฟา CUT

Scene 26 เชมขี้กัก

เอกสา ภายนอก/กลางคืน/บ้านเบียร์ รับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

- ไม่ว่ากรณี 69. LS ทุกคนนั่งดื่มเหล้า ชนแก้วกันสนุกสนานอย่างถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ CUT
 70. MS นักรที่นั่งข้างเชมคุยกับบ๊ิก นักรที่เมาแล้วชนแก้วกับบ๊ิก เชมหันไปมอง CUT

71. MS เชม ผ่านนัทกับบิกเห็นเชม มีสีหน้าที่หวงนัท CUT
 72. MS Insert เพื่อนๆในวงเหล้า CUT

Scene 27

ภายใน/บ้าย/ห้องพักของเชม

73. LS Pan จากขวาไปซ้ายจนเห็นนัทกับเชมนั่งอยู่ที่โซฟาด้วยกัน นัทนั่งสเกตงานอยู่แต่เชมที่อ่านหนังสืออยู่ที่ขอให้นัทวาดรูปให้เขา CUT
 74. 2 SHOT MLS เอียง 45 องศาไปทางขวาของนัท เห็นนัทนั่งสเกตงานอยู่แต่เชมที่อ่านหนังสืออยู่ที่ขอให้นัทวาดรูปให้เขา CUT
 75. MCU ด้านหน้านัท นั่งสเกตงานอยู่แต่เชมที่อ่านหนังสืออยู่ที่ขอให้นัทวาดรูปให้เขา CUT
 76. MCU ด้านหน้าเชมที่อ่านหนังสืออยู่แล้วเขาก็ขอให้นัทที่นั่งอยู่ด้านขวาของตัวเอง วาดรูปให้เขาจนนัทไล่ให้เขาไปนั่งตรงเก้าอี้ปลายโซฟา เชมเดินออกไปทางขวาของเฟรม CUT

Scene 28

ภายใน/เย็น/สตูดิโอ

77. LS กล้อง Pan จากด้านขวาไปซ้ายเห็นวาเดินเข้ามาหาเชม ทั้งคู่กอดกันและนัทก็เดินเข้ามาเจอ

นัท
 “เออ”

- เชมและวาผงะตัวออก เมื่อนัทคุยธุระเสร็จเธอก็เดินออกจากเฟรมไปทางซ้าย CUT
 78. 2 SHOT MLS วากับเชมยืนคุยกันทั้งคู่กอดกันและนัทก็เดินเข้ามาเจอ เมื่อนัทคุยธุระเสร็จเธอก็เดินออกจากเฟรมไปทางซ้าย CUT
 79. MS นัทมีเชมและวาเป็น Foreground เมื่อนัทคุยเสร็จเธอก็เดินออกไปทางขวาของเฟรม CUT
 80. MS วายืนคุยกับเชม เมื่อวาคุยกับเชมจบ เธอก็เดินออกไปด้วยสีหน้าที่แย้ไปทางขวาของเฟรม CUT
 81. MS เชมเดินเข้ามาจากทางซ้ายของเฟรมเข้ามาคุยกับวา CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 29 เสรี**ภายนอก/กลางวัน/ป้ายรถเมล์**

82. LS กล้องตั้งนิ่ง นักเดินเข้ามาจากทางซ้ายของเฟรม นั่งที่ป้ายรถเมล์ นักเปิดหนังสือเธอมีสี
หน้าที่เสรีแล้วเธอก็เดินออกไป CUT
83. MS Handheld นักเดินมานั่งที่ป้ายรถเมล์ กล้องเลี้ยงตาม Acting ไปจนถึงเธอหยุดคิด นัก
เชียดหน้ากล้องไป CUT
84. CU นักมองหนังสือ Tilt กล้อง ขึ้นไปปรับหน้าของนักที่รู้สึกเสรี CUT
85. CU แทนสายของนัก เห็นหน้าสุดท้ายของหนังสือ CUT

Scene 30 บทสรุป**ภายใน/บ่าย/V64 gallery**

86. LS Dolly Pan จากซ้ายไปขวา นักเดินมาถึงเจอห้องที่ไม่มีใครอยู่
เธอเดินไปเจอรูปภาพ CUT
87. MS Handheld ตามนักที่เดินเข้ามาในห้อง จนเธอเดินมาเจอรูปภาพที่วางอยู่บนโต๊ะ CUT
88. MCU Handheld ตามนักที่เดินเข้ามาในห้อง จนเธอเดินมาเจอรูปภาพที่วางอยู่บนโต๊ะ CUT
89. Zoom out เห็นนักยืนมองรูปภาพอยู่ที่กลางห้องเป็นภาพกว้าง CUT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4
ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์
(Pre – Production)

1. ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ Pre – Production

ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่จะต้องจัดเตรียมนักแสดง สถานที่ถ่ายทำ เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ประกอบฉาก ไปจนถึงการวางแผนก่อนการถ่ายทำ

1.1 บุคลิกภาพของตัวละครหลัก

1.1.1 "นัท" สาวนักวาดภาพประกอบฟรีแลนซ์

นัทเป็นสาวนักวาดภาพประกอบอิสระ ด้วยลักษณะของ งานทำให้เธอต้องทำงานเยอะ นัทชอบที่จะแก้ไขปัญหาด้วยตัวเอง เธอจึงไม่ค่อยพบปัญหาของเธอกับใคร นัทชอบที่จะเก็บความรู้สึกนั้นไว้แล้วรอให้ปัญหาผ่านไป เช่นเดียวกับที่เธอแอบชอบ “เหม” เพื่อนสมัยเรียนมาตลอดแต่เธอก็ไม่กล้าบอกความรู้สึกกับเขาทำได้เพียงหน้าที่ของคนที่แอบชอบเขา

ตัวอย่างบุคลิกภาพของ นัท

ณารินดา บุนนาค ในบทบาทของ ฝ่าย ภาพยนตร์เรื่อง "ความจำสั้นแต่รักฉันยาว"

ภาพที่ 4 ณารินดา บุนนาค

ที่มา : Thai cinema.org . ความจำสั้นแต่รักฉันยาว [ออนไลน์]. สืบค้น 17 พฤษภาคม 2556. เข้าถึงได้เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า จาก <http://www.thaicinema.org/kits152bst2.php>
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5 ญารินดา บุญนาค

ที่มา : Thai cinema.org . ความจำสั้นแต่รักฉันยาว [ออนไลน์]. สืบค้น 17 พฤษภาคม 2556. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaicinema.org/kits152bst2.php>

1.1.2 "เซม" ศิลปินหนุ่มที่เพิ่งจะเลิกกับแฟนกลับมาทำงานที่กรุงเทพฯ

เซมเป็นคนที่เหลวไหลทำอะไรไม่ชัดเจนอยู่เสมอๆ ด้วยความที่เขาเป็นศิลปินเขามักจะทำอะไรตามอารมณ์ตามความรู้สึก มากกว่าตรรกะ ทำให้ไม่ค่อยมีใครเข้าใจในตัวเขา จนบางครั้งเขาก็ไม่เข้าใจตัวเอง

1.1.3 "วา" รุ่นพี่ที่เป็นแฟนของเซม

วาเป็นรุ่นพี่ที่มีมุมมองความรักที่เป็นผู้ใหญ่กว่าเซม เป็นคนที่ชัดเจนต่อความรัก วาเป็นคนที่ทำอะไรต้องมีเหตุผลเสมอทำให้เซมที่เหลวไหลเป็นคนผิดเสมอในสายตาเธอ

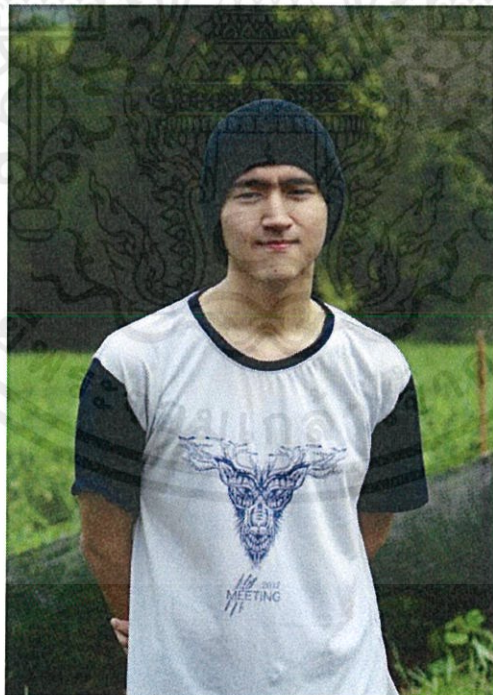
1.2 ขั้นตอนในการหานักแสดง

การตามหานักแสดงตามบุคลิกของนักที่มีความเซอร์ในตัวเอง หน้าตาดี ที่ๆ ใกล้เคียงตัวอย่างภาควิชา วิจารณ์ศิลป์มีสาวลักษณะนี้มาก ข้าพเจ้าจึงเลือกที่จะถามหาจากคนใกล้ตัว หรือมองคนใกล้ตัวว่าใครที่มีลักษณะตามอย่างที่ต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6 นางสาวพรรณรัตน์ หารารักษ์ นักศึกษาชั้นปีที่ 5 ภาควิชา สถาปัตยกรรมออกแบบภายใน

ภาพที่ 7 นายคินี่ ต้นติเวชกุล นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาควิชา นิเทศศิลป์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีข้อสงสัย กรุณาติดต่อฝ่ายประชาสัมพันธ์ โทร. 02-254-4000 หรือไปที่
นักแสดงรุ่นน้อง ทั้งคู่เล่นเข้ากันได้ดีแต่ด้วยบุคลิกภายนอกของผู้ชายดูเด็กเกินไป สำหรับบทบาท

ของเซม ทำให้ไม่ได้เลือกเขามาเล่น จากนั้นก็ได้พบกับเด็กวิจิตรศิลป์ทั้ง 3 คนที่มีบุคลิกภาพตรงกับ 3 บทบาทที่หา ก็คือ

นางสาวจิระประภา วิสุมา

นางสาวฐิตวันต์ แจ่มมั่งคั่ง

นายเจษฎา ปิ่นแก้ว

ในตอนแรกที่เรียกทั้งสามคนมา Casting ฝ่ายชายเป็นคนที่ไม่ว่างมาแคส เลยได้แคสผู้หญิง ทั้งสองคน ครั้งแรกที่แคสตั้งใจจะให้ฐิตวันต์เป็นนัทเพราะน้ำเสียงของเธอทุ่แท้และห้าวหาญดี ส่วนจิระประภาเป็นวาเพราะบุคลิกภาพภายนอกดูหวานซึ่งขัดกับลักษณะนิสัยของเธอที่ห้าว พุดจา โผงผาง แต่เมื่อได้นำ Video casting มาให้คณาจารย์ดูทุกคนต่างก็ชอบที่ให้จิระประภาเป็นนัท มากกว่าฐิตวันต์ อาจารย์ให้เหตุผลที่ว่าถ้าฐิตวันต์เป็นนางเอกบุคลิกแบบนี้ดูไม่น่ายอมคน สุดท้ายก็เลือกจิระประภาเป็นนางเอก

ส่วนบทบาทของ เซม หลังจากที่ได้นางเอกมาแล้วก็ได้มีโอกาส Casting เจษฎาครั้งแรกที่ พบเขารู้สึกได้เลยว่า คนนี้แหละเซม อาจเป็นเพราะบุคลิกภาพภายนอกของเขาที่ดูโต ทำให้รู้สึก มั่นใจว่าเขาสามารถจะเป็นเซมได้ การ Casting ครั้งนี้ เจษฎาถือว่าทำได้ไม่ค่อยดี และเมื่อกลับมาดู Video Casting ก็รู้สึกได้ว่าเขาเป็นคนที่เรียนรู้เรื่องการแสดงช้า แต่สุดท้ายก็เขาเป็นพระเอกเพราะ ชอบบุคลิกภายนอกของเขาและจะพยายามสอนการแสดงให้แก่เขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET

Date ...17 พฤษภาคม 2556.....

PRODUCTION ...ชลิตา หมุดสุวรรณ

TITLEภาพประกอบ.....

บทบาท : นัท			
ชื่อ : จิระประภา วิสุมา (เม)			
ที่อยู่ : 77 ซอย ราม 77 แขวงหัวหมาก เขต บางกะปิ กรุงเทพ			
โทรศัพท์ : 086-7873281			
อีเมลล์ : -			
การศึกษา : นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชา ภาพพิมพ์ ภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สจล.			
เพศ	หญิง	อายุ	22 ปี
สัญชาติ	ไทย	ค่าแสดง	-

สัดส่วน

ส่วนสูง	178	น้ำหนัก	56.5
อก	35	เอว	25
สะโพก	27	ผม	น้ำตาลเข้ม

ขนาดเสื้อผ้า

เสื้อ	S	กางเกง	27
รองเท้า	40	กระโปรง	-
หมวก	-		

REMARK : เมจะเป็นคนที่แสดงสีหน้าออกมาได้ชัดเจน แต่บางครั้งการแสดงและน้ำเสียงจะดูเล่น

เป็นละครโทรทัศน์มาก ต้องคอยคุมโทนเสียงเวลาแสดง มีไหวพริบในการแสดงมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET

Date ...17 พฤษภาคม 2556.....

PRODUCTION ...ชลิตา หมุดสุวรรณ

TITLEภาพประกอบ.....

บทบาท : เขม
ชื่อ : เจษฎา ปิ่นแก้ว (เจษ)
ที่อยู่ : 34/5 ถ.พรานนก แขวง ศิริราช เขต บางกอกน้อย กทม 10700
โทรศัพท์ : 089-7861263
อีเมลล์ : -
การศึกษา : นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา ภาพพิมพ์ ภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สจล.
เพศ ชาย อายุ 19 ปี
สัญชาติ ไทย ค่าแสดง -

สัดส่วน

ส่วนสูง	182	น้ำหนัก	68
อก	-	เอว	-
สะโพก	34	ผม	ดำ หยักศก

ขนาดเสื้อผ้า

เสื้อ	M/L	กางเกง	34
รองเท้า	42	กระโปรง	-
หมวก	-		

REMARK : เจษเพิ่งเคยแสดงครั้งนี้เป็นครั้งแรก เจษเป็นคนที่ไม่ค่อยมีไหวพริบในด้านการแสดงแต่ก็จะพยายามในการแสดง ต้องย้ำในทุกๆเรื่องทั้งการพูด การแสดงออกสีหน้า ยกในการควบคุมการแสดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET

Date ...17 พฤษภาคม 2556.....

PRODUCTION ...ชลิตา หมุดสุวรรณณ์

TITLEภาพประกอบ.....

บทบาท : วา			
ชื่อ : จูติวันต์ แจ่มมั่งคั่ง (น้ำว่า)			
ที่อยู่ : 393 พระราม4 ซ.แสนสุข9 กทม 10110			
โทรศัพท์ : 087-7192195			
อีเมลล์ : -			
การศึกษา : นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชา ภาพพิมพ์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สจล.			
เพศ	หญิง	อายุ	25 ปี
สัญชาติ	ไทย	ค่าแสดง	-

สัดส่วน

ส่วนสูง	178	น้ำหนัก	60
อก	-	เอว	-
สะโพก	28	ข้อม	น้ำตาลเข้ม

ขนาดเสื้อผ้า

เสื้อ	M	กางเกง	28
รองเท้า	40	กระโปรง	-
หมวก	-		

REMARK : น้ำว่า เป็นคนที่มีเสียงแหบเป็นเอกลักษณ์ ส่วนตัวชอบเสียงเวลาพูดเหน็บแถม ฟังแล้วดู
เย็นชาและเป็นผู้ใหญ่ที่ใจเย็น แสดงได้ดีและเข้าใจในตัวละครที่ได้รับบทบาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET

Date ...17 พฤษภาคม 2556.....

PRODUCTION ...ชลิตา หมุดสุวรรณณ์.

TITLEภาพประกอบ.....

บทบาท : พี่เสือ			
ชื่อ : โชติรัตน์ วาริรัตน์โรจน์			
ที่อยู่ : 77/333 หมู่บ้านอินทราภิรักษ์ ถ.นวมินทร์ บึงกุ่ม คลองกุ่ม กทม 12040			
โทรศัพท์ : 087-5063416			
อีเมลล์ : -			
ทำงาน : Art director / Asst.director Hello Filmmaker			
เพศ	ชาย	อายุ	26 ปี
สัญชาติ	ไทย	ค่าแสดง	-

สัดส่วน

ส่วนสูง	175	น้ำหนัก	75
อก	-	เอว	-
สะโพก	43	ผม	น้ำตาลเข้ม

ขนาดเสื้อผ้า

เสื้อ	L / XL	กางเกง	43
รองเท้า	42	กระโปรง	-
หมวก	-		

REMARK : -

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 การสำรวจสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์

สถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง "ภาพประกอบ" ทั้งเรื่องมีการถ่ายทำภายใน 70% ส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นที่แกลลอรี่ของพระเอก การค้นหาสถานที่ถ่ายทำจึงต้องอาศัยการลงพื้นที่และทำความเข้าใจเรื่องทิศทางของแสง และความสะดวกในการเคลื่อนย้ายทีมงานและอุปกรณ์การถ่ายทำ

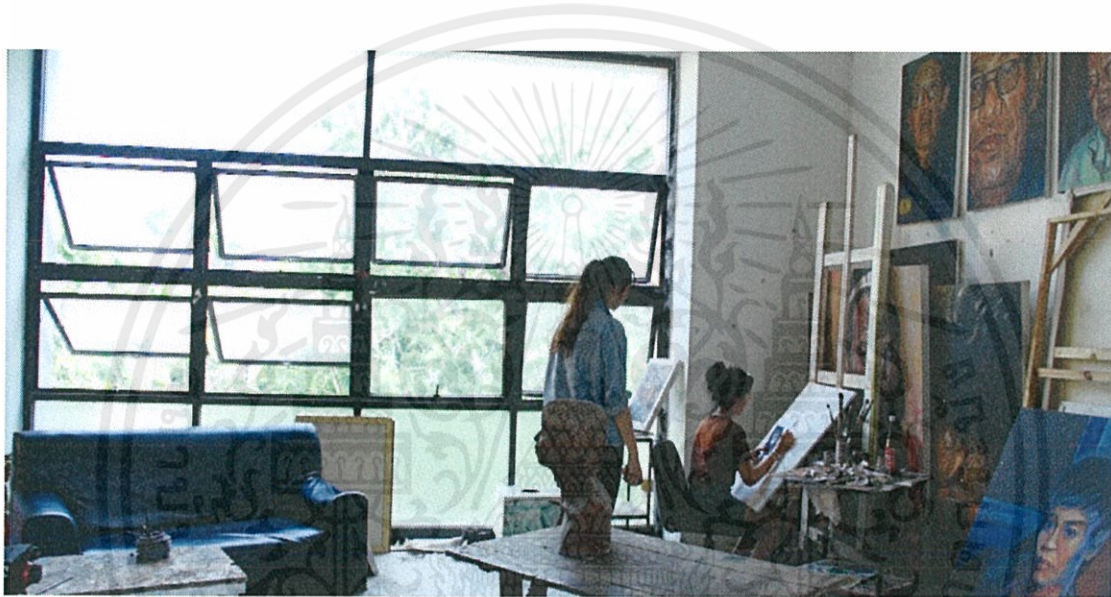
ด้วยบุคลิกภาพของชมที่ทำงานเป็นศิลปิน จึงต้องหาสถานที่ที่พอจะเป็นห้องทำงานที่เป็นพื้นที่ส่วนตัวที่ดีแก่เขา สถานที่แรกที่เขาเลือกไปเป็นสตูดิโอใกล้บ้านมากๆคือ V64 ART STUDIO ที่เลือกสถานที่นี้ก็เพราะเป็นสถานที่ที่มีหลายพื้นที่ให้เลือกถ่ายตั้งแต่ร้านอาหาร ลานกว้าง ไปจนถึงห้องสตูดิโอของศิลปิน สตูดิโอมีทั้งที่อยู่ในแกลลอรี่กับที่แยกเป็นหลังๆ ทำให้ได้บรรยากาศในการทำงานกันคนละแบบ

ภาพที่ 8 ภาพการสำรวจบรรยากาศการทำงานของศิลปินในแกลลอรี่

ข้อเสียของห้องทำงานของศิลปินภายในแกลลอรี่คือเวลาถ่ายทำต้องจัดไฟอาจทำให้แสงที่ออกมาเป็นเหมือนชิทคอมและไม่ต่างจากการจัดฉากขึ้นมาเพื่อการถ่ายทำแบบในโรงถ่ายภาพยนตร์ และที่สำคัญที่นี่จะต้องจ่ายค่าเช่าสถานที่วันละ 1000 บาทหากให้พื้นที่ของศิลปิน 1 ห้อง หากเราใช้ไฟในส่วนอื่น ก็ต้องจ่ายเพิ่มอีก 1000 บาท เวลาที่จะมาถ่ายที่นี่ก็ต้องเหมารถมาถ่าย ด้วยทุนทรัพย์ที่ต้องจ่ายมาก ทำให้ข้าพเจ้าไม่เลือกถ่ายทำภาพยนตร์ที่นี่

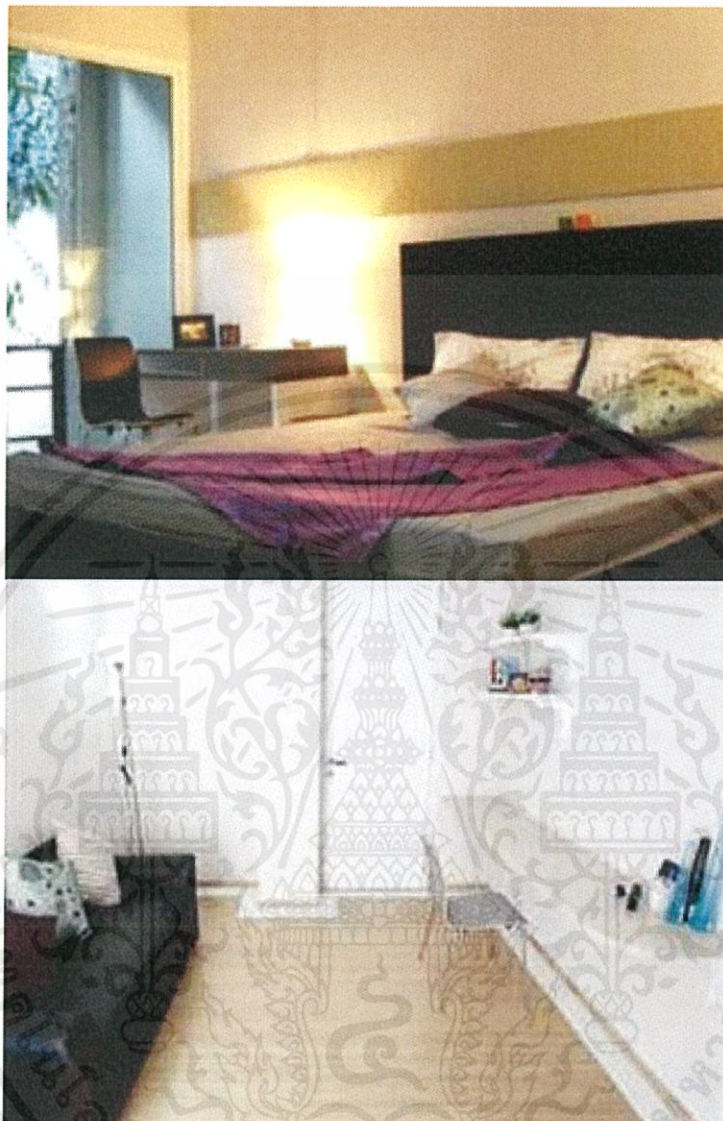
สุดท้ายอาจารย์ก็แนะนำให้ถ่ายที่ห้องเพนท์ชั้น 3 ของตึกวิจิตรศิลป์ ซึ่งเป็นห้องที่มีมุมติดกับหน้าต่างและมีพื้นที่ในการถ่ายทำเยอะกว่า เพียงแค่เข้าไป จัดฉากบนสถานที่จริงให้สมจริงและเข้ากับภาพยนตร์ การจัดฉากที่ห้องนี้ทำได้ไม่ยากเพียงแค่ขอยืมพื้นที่ทำงาน ผลงานของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และขออนุญาตหัวหน้าอาจารย์ประจำภาควิชา วิจิตรศิลป์ แค่นี้ก็ได้ถ่ายทำได้แล้ว ที่สำคัญการขออนุญาตการถ่ายทำก็ไม่ยาก การเดินทางก็สะดวกสบาย จึงเลือกสถานที่นี้เป็นฉาก Studio ให้กับชม

ภาพที่ 9 ตัวอย่าง Production design ของฉากในภาพยนตร์

ด้วยบุคลิกภาพของนักที่เป็นนักวาดภาพประกอบ ทำงานในเมืองห้องพักที่เหมาะสมสำหรับนักก็ควรที่จะเป็นห้องพักที่คอนโด หรือไม่ก็หอพักนักศึกษาที่สามารถเข้าไปจัดฉากให้เป็นห้องนอนของนัก สถานที่แรกที่ตั้งว่าจะขอถ่ายทำเป็นฉากห้องนอนของนักคือ อพาร์ทเมนท์ Richfull Resident ลาดพร้าว 71

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 10 ห้องตัวอย่างของอพาร์ทเมนต์ Richfull Resident ลาดพร้าว 71
 ที่มา : Agoda. Richfull Resident [ออนไลน์]. สืบค้น 24 พฤษภาคม 2556.
 เข้าถึงได้จาก www.agoda.com/richfull.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องพักของที่นี่มีลักษณะที่เหมือนกับคอนโด เหมาะสมกับบุคลิกภาพของนักรักทำงานในเมือง แต่ด้วยสถานที่นี้ต้องจ่ายค่าเช่าวันละ 700 บาทและต้องจ่ายค่าธรรมเนียมที่มงานกับนักแสดงเพิ่มขึ้นอีกทำให้ไม่ได้เลือกที่นี่ จนสุดท้ายก็ใช้ห้องพักของคนรู้จักที่อยู่ใกล้ๆกับสถาบัน ห้องนี้เป็นห้องห้วมุมที่มีกระจกใหญ่กว่าห้องอื่น และด้วยสไตล์การตกแต่งของห้องคล้ายคลึงกับคอนโด แถมยังสะดวกต่อการเดินทาง จึงเลือกที่นี่เป็นห้องพักของนักร อาจไม่หรูเท่า สถานที่แรกที่หาไว้แต่นั้นก็ไม่จำเป็นที่จะต้องเดินทางไปถ่ายทำในสถานที่ไกลขนาดนั้น

ภาพที่ 11 ภาพตัวอย่างในภาพยนตร์ของฉากห้องพักของนักร

ภาพที่ 12 ภาพตัวอย่างในภาพยนตร์ของฉากห้องพักของนักร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 ตัวอย่างขนาดภาพและมูมกล้อง

2.3.1 ตัวอย่างในขนาดภาพและมูมกล้องที่ชมอยู่ในสตูดิโอ

นำมาจากซีรีส์ของ Club Friday เรื่อง ตุ๊กตาหมี ถ่ายทำที่ห้องเพนท์ของตึกมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากรเขตพระราชวังสนามจันทร์ด้วยสถานที่ที่มีความคล้ายคลึงกันทำให้กระบวนการคิดการออกแบบภาพจึงง่ายขึ้น

ยกตัวอย่างขนาดภาพและมูมกล้องในฉากที่ 20 นัทมาบอกว่าพี่เสือเลื่อนวันส่งงาน

ภาพที่ 13 ภาพในห้องเพนท์จากเรื่อง ตุ๊กตาหมี

ที่มา : Atime online.ตุ๊กตาหมี[ออนไลน์].สืบค้น 24 พฤษภาคม 2556.

เข้าถึงได้จาก<http://www.youtube.com/watch?v=VTgl6APlqnQ>.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 14 ภาพในฉากที่ นัทมาบอกชมเรื่องเลื่อนส่งงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยกตัวอย่างขนาดภาพและมุมกล้องในฉากที่ 24 เขมมาขอโทษนัท
เป็นฉากที่นัทกับเขมมาพูดเปิดอกกันกันตรงไปตรงมาที่ระเบียง

ภาพที่ 15 ฉากเพื่อนๆคุยกันก่อนจากกัน
ที่มา : Atime online.ตุ๊กตาหมี[ออนไลน์].สืบค้น 24 พฤษภาคม 2556.
เข้าถึงได้จาก<http://www.youtube.com/watch?v=VTgl6APlqnQ>.

เอกสารนี้เป็นเอกสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง
ไม่อาจถือลิขสิทธิ์ในเอกสารนี้เพื่อการค้าและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ภาพที่ 16 ภาพในฉากที่ เขมมาขอโทษนัท

2.4 การจัดเตรียมอุปกรณ์ในการถ่ายทำ

2.4.1 การเตรียมอุปกรณ์ในการจัดแสง

ส่วนใหญ่ในภาพยนตร์จะใช้แสงธรรมชาติมากกว่า แต่ก็เตรียมไฟและอุปกรณ์ในการจัดไฟไว้ให้พร้อม เพื่อที่การถ่ายทำจะได้มีอุปกรณ์เพียงพอและสามารถแก้ไขสถานการณ์ได้ทันที

อุปกรณ์การจัดแสง

- ไฟ 800 W 2 ดวง
- ไฟ 1000 W 2 ดวง
- ไฟ 2000 W 1 ดวง
- Cutter 3 อัน
- Tracing 6 แผ่น
- เจลฟ้า 5 แผ่น
- ผ้าดำขนาด 3 เมตร 1 ผืน
- Reflect 1 อัน
- โฟม 1 แผ่น

2.4.2 กล้องที่ใช้ในการถ่ายทำ

การถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้ใช้กล้อง Sony NEX-FS100 เป็นกล้องชนิดมือถือที่สามารถเปลี่ยนเลนส์ได้ โดย NEX-FS100 เหมาะสำหรับการใช้งานระดับ Professional ด้วย sensor รับภาพแบบ Exmor Super35 CMOS จึงทำให้การถ่ายงานออกมาได้ใกล้เคียงแบบกล้องฟิล์ม เหมาะสำหรับงานถ่ายภาพยนตร์ซึ่งเทียบเท่ากับกล้องในระดับ Broadcast เลยที่เคียว และยังมีตัว Flash Memory Unit (HXR-FMU128) ซึ่งจะช่วยให้ NEX-FS100 สามารถถ่ายงานได้อย่างยาวนานสูงสุดถึง 11 ชั่วโมง

NEX-FS100 : เทคโนโลยี Exmor Super35 CMOS Sensor เหมาะสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์

NEX-FS100 : มาพร้อมเลนส์ขนาด 18-200mm f/3.5-6.3 OSS E-Mount Lens โดยสามารถถอดเปลี่ยนเลนส์ได้

NEX-FS100 : บันทึกภาพวีดีโอในระดับ Full HD (1920X1080 MPEG4 AVC/H.264)

NEX-FS100 : สามารถบันทึกถึง SDXC SDHC Memory Strick และ HXR-FMU128 (Flush Memory Unit) อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

NEX-FS100 : มีระบบ GPRS ช่วยให้สามารถสืบค้นสถานที่และเวลาที่เคยถ่ายทำ

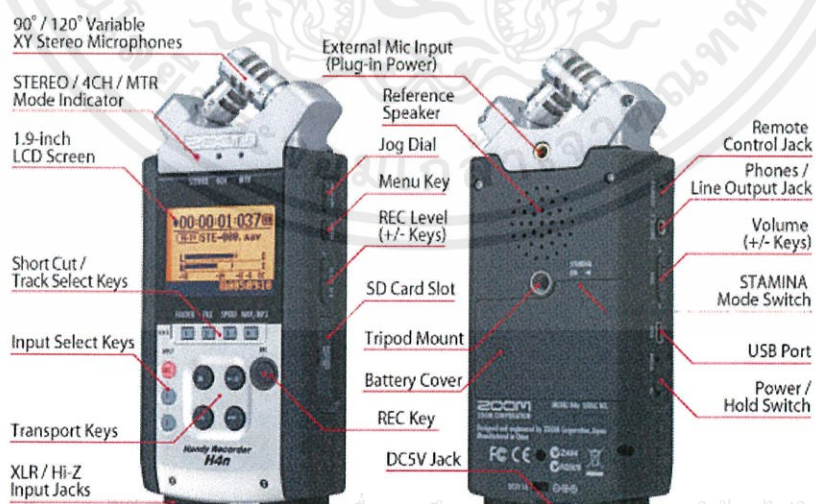
ภาพที่ 17 กล้อง Sony NEX-FS100

ที่มา : Antcart.กล้อง Sony NEX-FS100 [ออนไลน์].สืบค้น 24 พฤษภาคม 2556.

เข้าถึงได้จาก <http://www.antcart.com/Search/Product/Gallery/363332>.

2.4.3 การเตรียมอุปกรณ์ในการบันทึกเสียง

การถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้ใช้ไมค์ซุ่มกับหัวไมค์จากกล้อง Sony NEX-FS100 ในการบันทึกเสียงที่ดีกว่าการใช้เพียงไมค์ซุ่มเพราะหัวไมค์ของไมค์ซุ่มสามารถอัดเสียงได้จากทุกทิศทาง การเก็บข้อมูลของการบันทึกเสียงใช้ SD CARD 16GB KINGSTON

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ภาพที่ 18 Zoom recorder

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่มา : Gene Martin.Hurl blog sound Guru [ออนไลน์].สืบค้น 28 พฤษภาคม 2556.

เข้าถึงได้จาก <http://www.hurlbutvisuals.com/blog/2010/01/hurlblog-sound-guru-gene>.

2.4.4 การนัดคิวนักแสดง

ในการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้ จะต้องจัดเตรียมคิวที่นักแสดงสะดวกเพราะนักแสดงทั้งคู่ยังอยู่ในวัยเรียน ข้าพเจ้าจึงต้องจัดการคิวนักแสดงก่อนถึงจะติดต่อสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ เมื่อข้าพเจ้าได้คิวที่ชัดเจนขั้นตอนต่อไปคือ การวางแผนการถ่ายทำ ทำ Script Breakdown Sheet, Call sheet เพื่อการถ่ายทำที่เป็นระบบ

ช่วงระหว่างการถ่ายทำภาพยนตร์ของเพื่อนของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้พบกับรุ่นพี่คนหนึ่ง พี่เขาสอนกับข้าพเจ้าว่า การนัดคิวนักแสดงควรจะบอกสามครั้ง เรียกว่า Triple เพื่อเป็นการตามงาน และคอนเฟิร์มคิวการถ่ายทำ ตามระบบของการถ่ายทำภาพยนตร์ของต่างประเทศ เมื่อข้าพเจ้าได้นำหลักการที่พี่เขาบอกก็ทำให้ข้าพเจ้าทำงานได้อย่างสะดวกสบายมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารการแยกย่อยบท
(Script Breakdown Sheet)

วันที่ 11 เมษายน 2556		
ชื่อบริษัท -	ชื่อเรื่อง ภาพประกอบ	บทหน้า 3
ผู้กำกับ ชลิตา หมุดสุวรรณ		
หมายเลขฉาก 3	ชื่อฉาก คู่กับพี่เสือ	ภายนอก/ภายใน
เหตุการณ์โดยย่อ		กลางคืน/กลางวัน
		จำนวนหน้าของฉาก 2
นักแสดง	หมายเลขโทรศัพท์	หมายเลข
จิระประภา วิสุมา (นัท)	086-7873281	01
โชติรัตน์ วาริรัตน์โรจน์ (พี่เสือ)	087-5063416	04
		อุปกรณ์ประกอบฉาก
		เครื่องแต่งกาย
		นัท : เสื้อยีนส์ เสื้อยืด กางเกงขายาว พี่เสือ: เสื้อเชิ้ต กางเกง ขายาว
		ผม/หน้า
		นัท : แต่งหน้าให้ ดูเป็นธรรมชาติ
		กล้อง
		เทคนิคพิเศษ
		Sony Nex
		-
		Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP/CRANE)
		เสียง/ดนตรี
		สถานที่
		-
		ร้านกาแฟนอกชาน
ตัวประกอบ : เด็กเสิร์ฟ 1 คน.แขกที่นั่งในร้าน 2 คน		ตัวแสดงแทน : -
นักแสดงผาดโผน : งด-จนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น		นักแสดงพิเศษ : - ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
การขนส่งและยานพาหนะ : รถยนต์		ปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
บันทึก		

เอกสารการแยกย่อยบท
(Script Breakdown Sheet)

วันที่ 11 เมษายน 2556		
ชื่อบริษัท -	ชื่อเรื่อง ภาพประกอบ	บทหน้า 4-5
ผู้กำกับ: ชลิตา หมุดสุวรรณ		
หมายเลขฉาก 4	ชื่อฉาก -	ภายนอก/ภายใน
เหตุการณ์โดยย่อ		กลางคืน/กลางวัน
		จำนวนหน้าของฉาก 2
นักแสดง	หมายเลขโทรศัพท์	หมายเลข
จิระประภา วิสุมา (นัท)	086-7873281	01
เจษฎา ปิ่นแก้ว (เชม)	089-7861263	02
		อุปกรณ์ประกอบฉาก
		เครื่องแต่งกาย
		นัท : เสื้อยีนส์ เสื้อยืด
		กางเกงขาวยาว
		เชม : เสื้อยืด กางเกงขาว
		ยาวพับขา
		ผม/หน้า
		นัท : แต่งหน้าให้
		ดูเป็นธรรมชาติ
		เชม : ไม่แต่ง
		กล้อง
		เทคนิคพิเศษ
		Sony Nex
		-
		Special Equipment
		(ELECTRICAL/GRIP/CRANE)
		เสียง/ดนตรี
		สถานที่
		-
		ห้องเพนท์ดีกิวจิตร
ตัวประกอบ : -		ตัวแสดงแทน : -
นักแสดงผาดโผน : -		นักแสดงพิเศษ : -
นักแสดงตลก : -		นักแสดงตลก : -
การขนส่งและยานพาหนะ : รถยนต์		การขนส่งและยานพาหนะ : -
บันทึก		

เอกสารการแยกย่อยบท
(Script Breakdown Sheet)

วันที่ 11 เมษายน 2556		
ชื่อบริษัท -	ชื่อเรื่อง ภาพประกอบ	บทหน้า 11-12
ผู้กำกับ: ชลิตา หมุดสุวรรณ		
หมายเลขฉาก 12	ชื่อฉาก เอาหนังสือมาให้	ภายนอก/ภายใน
เหตุการณ์โดยย่อ นักเอาหนังสือมาให้ชม		กลางคืน/กลางวัน
		จำนวนหน้าของฉาก 2
นักแสดง	หมายเลขโทรศัพท์	หมายเลข
จิระประภา วิสุมา (นัท)	086-7873281	01
เจษฎา ปิ่นแก้ว (ชม)	089-7861263	02
อุปกรณ์ประกอบฉาก		
หนังสือ ในใจ...ไกลกว่าสายตา, สมุดสเกต		
เครื่องแต่งกาย		ผม/หน้า
นัท : เสื้อเทาครึ่งตัว เสื้อ กล้ามเนื้อ ขาว กางเกงขาว ชม : เสื้อยืด กางเกงขา ยาวพื้ขา		นัท : แต่งหน้าให้ ดูเป็นธรรมชาติ ชม : ไม่แต่ง
กล้อง		เทคนิคพิเศษ
Sony Nex		-
Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP/CRANE)		
เสียง/ดนตรี		สถานที่
-		ห้องเพนท์ดีกิวจิตร
ตัวประกอบ : -		ตัวแสดงแทน : -
นักแสดงผาดโผน : -		นักแสดงพิเศษ : -
การขนส่งและยานพาหนะ : รถยนต์		
บันทึก		

เอกสารการแยกย่อยบท
(Script Breakdown Sheet)

วันที่ 11 เมษายน 2556			
ชื่อบริษัท	-	ชื่อเรื่อง	ภาพประกอบ
ผู้กำกับ:	ชลิตา หมุดสุวรรณ		บทหน้า 16-17
หมายเลขฉาก	20	ชื่อฉาก	นี้ที่มาบอกว่าเลื่อนส่ง
เหตุการณ์โดยย่อ			ภายนอก/ภายใน กลางคืน/กลางวัน จำนวนหน้าของฉาก 2
นักแสดง	หมายเลขโทรศัพท์	หมายเลข	อุปกรณ์ประกอบฉาก
จิระประภา วิสุมา (นัท)	086-7873281	01	-
เจษฎา ปิ่นแก้ว (เชม)	089-7861263	02	-
		เครื่องแต่งกาย	ผม/หน้า
		นัท : เสื้อยีนส์คอเต่า เสื้อ กล้ามเนื้อขาว กระโปรงสีม่วง เชม : เสื้อยืด กางเกงขาวยาว พับขา	นัท : แต่งหน้าให้ ดูเป็นธรรมชาติ เชม : ไม่แต่ง
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		Sony Nex	-
Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP/CRANE)			
		เสียง/ดนตรี	สถานที่
		-	ห้องเพนท์ดีกิวจิตร
ตัวประกอบ : -		ตัวแสดงแทน : -	
นักแสดงผาดโผน : -		นักแสดงพิเศษ : -	
การขนส่งและยานพาหนะ : รถยนต์			
บันทึก			

เอกสารการแยกย่อยบท
(Script Breakdown Sheet)

วันที่ 11 เมษายน 2556			
ชื่อบริษัท -		ชื่อเรื่อง ภาพประกอบ	
ผู้กำกับ: ชลิตา หมุดสุวรรณ		บทหน้า 18	
หมายเลขฉาก 21	ชื่อฉาก นัทเอาของมาทำเซมชวนกินข้าว		ภายนอก/ภายใน
เหตุการณ์โดยย่อ			กลางคืน/กลางวัน
			จำนวนหน้าของฉาก 1
นักแสดง	หมายเลขโทรศัพท์	หมายเลข	อุปกรณ์ประกอบฉาก
จิระประภา วิสุมา (นัท)	086-7873281	01	-
เจษฎา ปิ่นแก้ว (เซม)	089-7861263	02	-
			เครื่องแต่งกาย
			ผม/หน้า
			นัท : เสื้อยีนส์คอเต่า เสื้อ กล้ามเนื้อ กระโปรงสีม่วง เซม : เสื้อยืด กางเกงขาขาว พื้ขา
			นัท : แต่งหน้าให้ ดูเป็นธรรมชาติ เซม : ไม่แต่ง
			กล้อง
			เทคนิคพิเศษ
			Sony Nex
			-
Special Equipment			
(ELECTRICAL/GRIP/CRANE)			
		เสียง/ดนตรี	สถานที่
		-	ห้องเพนท์ตีควิจิตร
ตัวประกอบ : -			ตัวแสดงแทน : -
นักแสดงผาดโผน : -			นักแสดงพิเศษ : -
การขนส่งและยานพาหนะ : รถยนต์			
บันทึก			

เอกสารการแยกย่อยบท
(Script Breakdown Sheet)

วันที่ 11 เมษายน 2556			
ชื่อบริษัท -		ชื่อเรื่อง ภาพประกอบ บทหน้า 20	
ผู้กำกับ: ชลิตา หมุดสุวรรณ			
หมายเลขฉาก 25		ชื่อฉาก เขมขอให้เป็นแบบ	
เหตุการณ์โดยย่อ		ภายนอก/ภายใน กลางคืน/กลางวัน จำนวนหน้าของฉาก 1	
นักแสดง	หมายเลขโทรศัพท์	หมายเลข	อุปกรณ์ประกอบฉาก
จิระประภา วิสุมา (นัท)	086-7873281	01	สมุดสเกตงานของเขม
เจษฎา ปิ่นแก้ว (เขม)	089-7861263	02	
		เครื่องแต่งกาย	ผม/หน้า
		นัท : เสื้อแขนกุด กางเกงยีนส์ยาว เขม : เสื้อยืด กางเกงขา ยาวพับขา	นัท : แต่งหน้าให้ ดูเป็นธรรมชาติ เขม : ไม่แต่ง
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		Sony Nex	-
Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP/CRANE)			
		เสียง/ดนตรี	สถานที่
		-	ห้องเพนท์ตีทวิจิตร
ตัวประกอบ : -		ตัวแสดงแทน : -	
นักแสดงผาดโผน : ลงงานไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น		นักแสดงพิเศษ : ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า	
การขนส่งและยานพาหนะ : รถยนต์ ปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้			
บันทึก			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

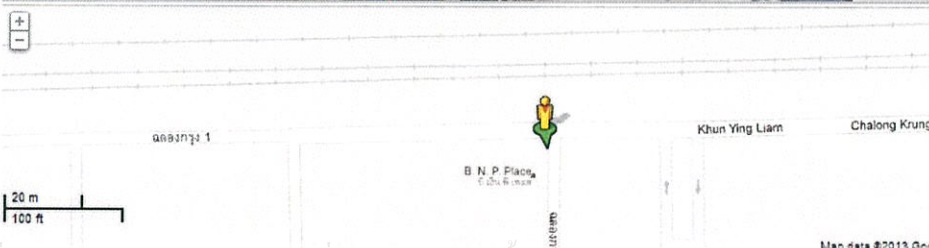
เอกสารเรียกนักแสดงและทีมงาน
(Call Sheet)

ผู้อำนวยการสร้าง ชลิตา หมุดสุวรรณ					
วันที่ 11 เมษายน 2556					
ผู้กำกับภาพยนตร์ ชลิตา หมุดสุวรรณ					
เรื่อง ภาพประกอบ					
IN /EXT	Scenes	D/N	นักแสดง	หมายเลขโทรศัพท์	นักแสดงสมทบ
IN	3	D	จิระประภา วิสุมา (นัท) โชติรัตน์ วาริรัตน์ โรจน์ (ทีเสื่อ)	086-7873281 087-5063416	
					สถานที่
					ร้านนอกชาน
เวลาแต่งหน้า		เวลาเข้าฉาก		ทีมงาน	เวลาเริ่มงาน
06:30 น		07:00 น		06:00 น	06:30
การเปลี่ยนแปลง หมายกำหนดการ	แผนที่				
สภาพอากาศและ สภาพภูมิศาสตร์					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารเรียกนักแสดงและทีมงาน
(Call Sheet)

ผู้อำนวยการสร้าง ชลิตา หมุดสุวรรณ					
วันที่ 13 เมษายน 2556					
ผู้กำกับภาพยนตร์ ชลิตา หมุดสุวรรณ					
เรื่อง ภาพประกอบ					
IN /EXT	Scenes	D/N	นักแสดง	หมายเลขโทรศัพท์	นักแสดงสมทบ
IN	2	D	จิระประภา วิสุมา (นัท)	086-7873281	
					สถานที่
					หอ Papa et Mama
เวลาแต่งหน้า		เวลาเข้าฉาก		ทีมงาน	เวลาเริ่มงาน
-		10:00 น		-	09:00 น
การเปลี่ยนแปลง หมายเหตุ	แผนที่				
-					
สภาพอากาศและ สภาพภูมิศาสตร์ มีฝนตกตอนเช้า มืด					
					

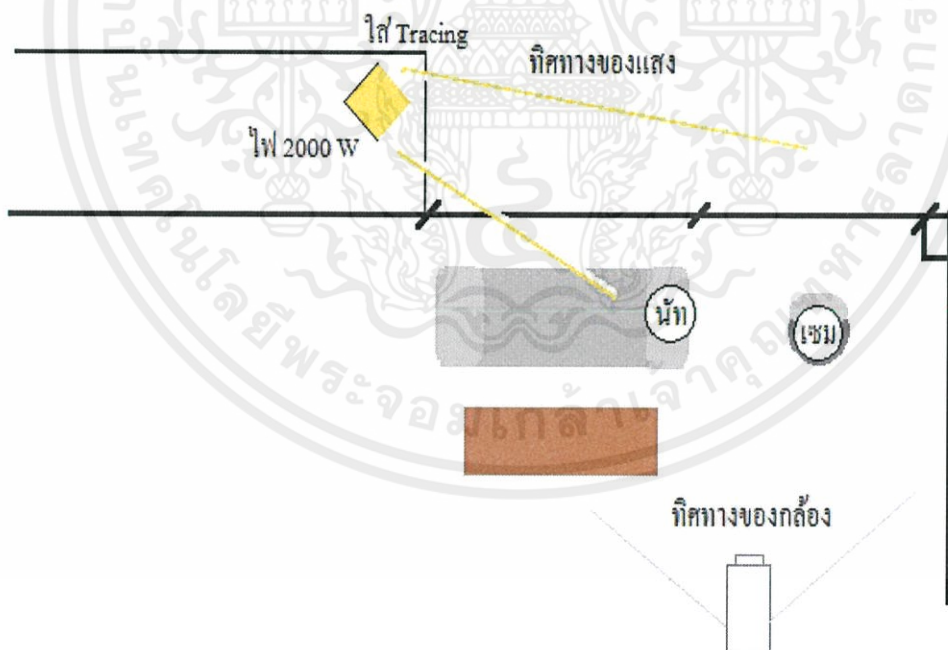
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5
ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์
(Production)

ขั้นตอนการถ่ายทำเป็นขั้นตอนที่ต้องอาศัยการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้ามากที่สุดอย่าง
เอกสารการแยกย่อยบท(Breakdown) ที่เตรียมไว้อาจต้องเปลี่ยนกะทันหัน บางอย่างในฉากอาจต้อง
เปลี่ยนไปเพราะมีบางอย่างไม่พร้อมสำหรับการถ่าย

ตัวอย่างการถ่ายทำภาพยนตร์

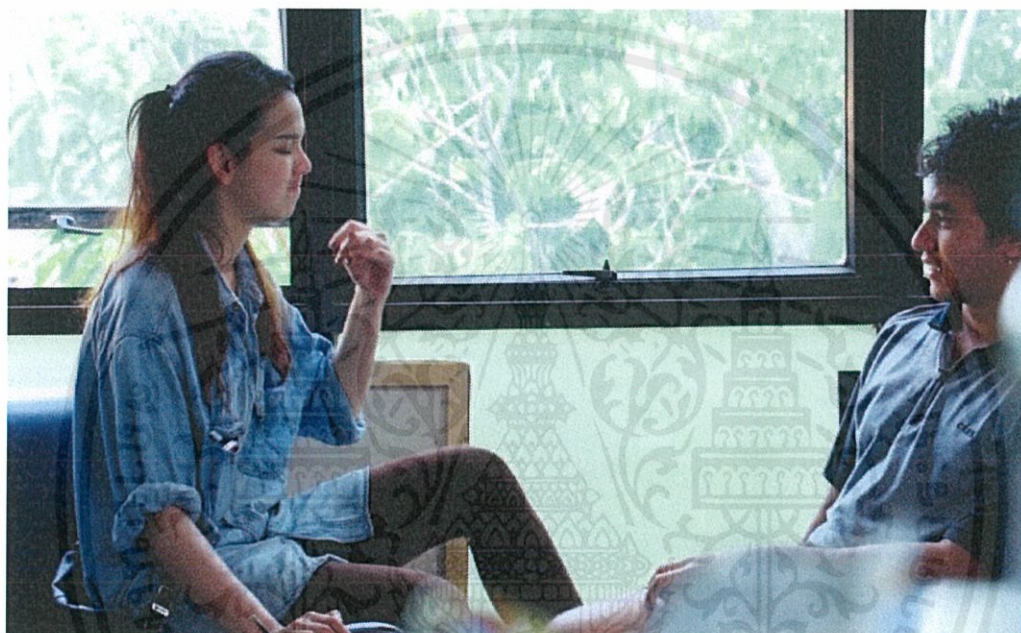
ฉากที่ 4 เป็นฉากที่นักหมาหาเซมเมื่อรู้ว่าเซมกลับมาถึง ในบทภาพยนตร์ที่วาดภาพไว้แสง
ในฉากจะเป็นช่วงสาย

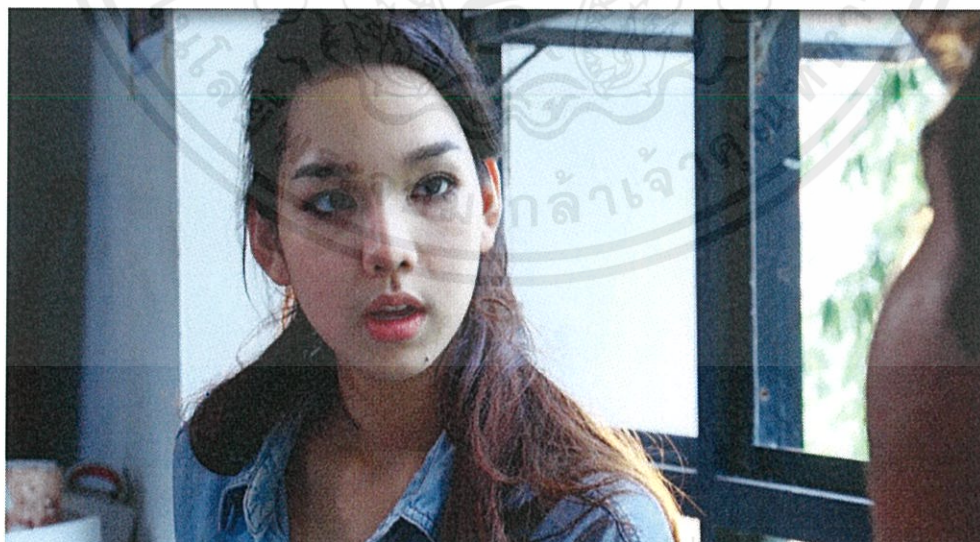
ภาพที่ 19 การจัดแสงในฉากและ Blocking ของนักแสดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สังเกตจากในฉากที่พยายามให้นักแสดงนั่งใกล้หน้าต่างก็เพื่อการจัดแสงให้น้อยที่สุดเพราะเป็นฉากกลางวัน แต่ก็เกิดปัญหาที่ต้องจัดไฟระหว่างที่ถ่ายทำอยู่ จู่ๆลมก็บังเมฆทำให้ต้องจัดไฟเพื่อควบคุมความต่อเนื่องของแสง โดยใช้ไฟ 2000 W ไปยิงแสงเฉียงเข้ามาจากระเบียง เมื่อจัดไฟเพื่อความต่อเนื่องแล้ว ตอนที่ถ่ายมุมที่แคบขึ้นแสงของหน้าต่างฝั่งมืดเกินไปก็ต้องใช้โฟมเป็น Reflect เพื่อให้หน้าของนักแสดงมีมิติมากขึ้น

ภาพที่ 20 ภาพตัวอย่างของฉากที่ 4 จากภาพยนตร์

ภาพที่ 21 ภาพตัวอย่างของฉากที่ 4 จากภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ ห้ามเผยแพร่โดยไม่ขออนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ หากฝ่าฝืนจะดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

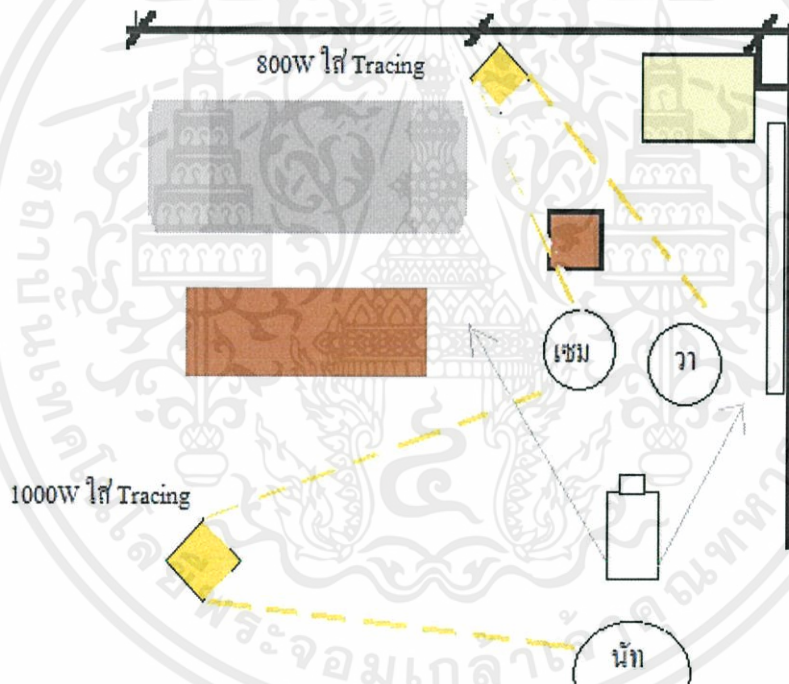
ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม ถือว่าห้ามมิให้คัดลอกหรือเผยแพร่ข้อมูลของเอกสารหากครั้งที่มีการนำไปใช้

หากพูดถึงการกำกับในฉากนี้ก็จะทำให้ความรู้สึกของนักแสดงรู้สึกจริงๆว่า เคยสนิทกัน

มาก่อน ต้องให้สมาธินักแสดงอยู่พอสมควร ตัวนักแสดงที่แสดงเป็นนัท เธอไม่ค่อยจะมีปัญหาเรื่อง

การแสดงอารมณ์แต่จะมีปัญหาตรงที่เล่นเยอะเกินอาจเป็นเพราะส่วนใหญ่เธอเล่นซิคคอม ส่วนนักแสดงที่แสดงเป็นชมเป็นคนที่ไม่มียกขะการแสดง ด้วยความที่วัยวุฒิที่ยังเด็กและด้วยลักษณะนิสัยที่ยังจี๋เล่น สนุกสนานเกินบทบาทของชมทำให้เขาแสดงออกมาในแบบของเขามากกว่า การกำกับเขาต้องบังคับให้พูดในโทนเสียงที่กลาง ไม่สูงแหลมเกินไป และต้องกำหนดท่าทาง สีหน้าที่แสดงออกมาด้วย

ฉากที่ 28 เป็นฉาก Climax ของนัท ชม วา ที่ต้องมาเจอกัน หากอ่านตามบทภาพยนตร์จริงๆแล้วควรมีของขวัญวันเกิดของชม แต่เพราะเตรียมงานไม่ทัน ทำให้ต้องเปลี่ยนบททันที เนื้อหาในส่วนของนัท ก็คือ จะมาเองงานที่นี้ทำให้เธอได้เจอชมกับวา

ภาพที่ 22 การจัดแสงในฉากและ Blocking ของนักแสดง

เวลาในบทเป็นฉากกลางคืนอยู่แล้ว ในฉากนี้ใช้เวลาในการจัดแสงนานมากเพราะไฟ 800W พิวส์ขาดทำให้เหลือเพียงตัวเดียว เมื่อดูแสงในกล้องจะติดเหลืองมากจึงต้องแก้อุณหภูมิของสีที่กล้อง แต่เมื่อแก้อุณหภูมิของสีก็ต้องอาศัยไฟห้องช่วยดึงให้แสงสว่างขึ้น เพราะไม่อย่างปรับ

Gain มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ในส่วนของการแสดงใช้เวลานานมากในการให้เวลาฝึกซ้อมกับนักแสดงชาย ฉากนี้ใช้เวลาไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการถ่ายทำอยู่ 1 ชั่วโมงกว่า รวมการจัดแสงอีกก็ 2 ชั่วโมง การแสดงต้องคอยบอกให้นักแสดงชายควบคุมสติในการถ่ายทำอาจเพราะเวลานั้นประมาณ 00:00 น. ทำให้เขาไร้สติในการถ่ายทำ

ถึงแม้จะไม่ค่อยมีบทพูดแต่ก็ลึมอยู่เสมอทำให้การถ่ายล่ำซ่ำ ส่วนนักแสดงหญิงทั้งสองแสดง อารมณ์ออกมาให้รู้สึกว่ำไม่ม่ั่นใจในความรักซึ่งทำได้ดีเลยทีเดียว ในฉากนี้หลังจากที่ถ่ายทำก็ถือว่า ประสบความสำเร็จ

ภาพที่ 23 ภาพตัวอย่างของฉากที่ 28 จากภาพยนตร์

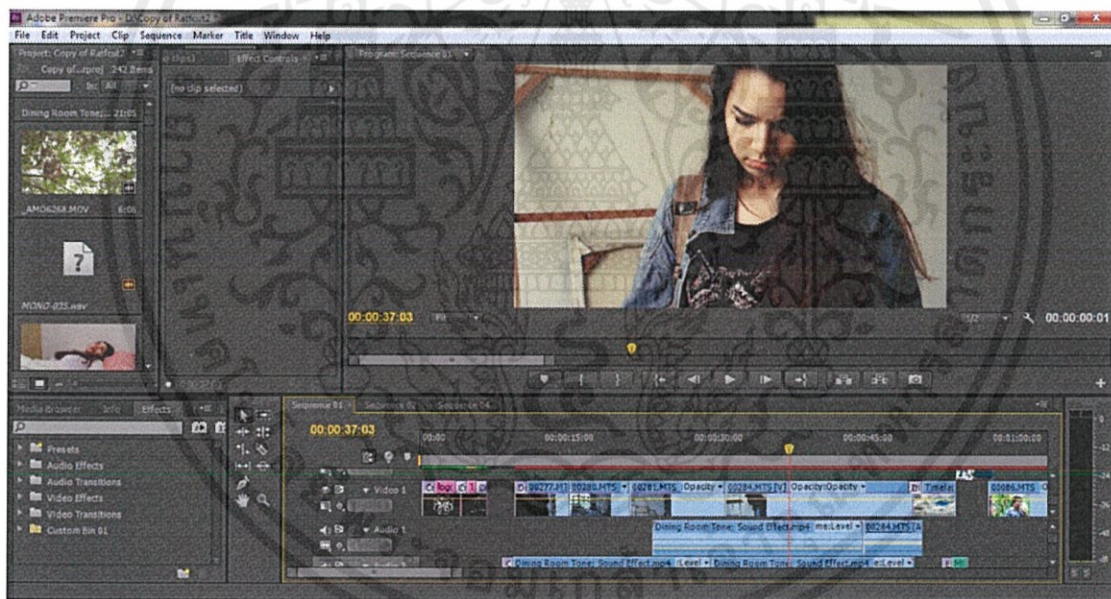
ภาพที่ 24 ภาพตัวอย่างของฉากที่ 28 จากภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6
ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์
(Post Production)

การตัดต่อภาพยนตร์ (Editing)

ตัดต่อโดยใช้โปรแกรม Premiere Pro ในการตัดต่อภาพและตัดต่อเสียง ขั้นแรกของการตัดต่อ นำ footage ที่เลือกไว้มาเรียงเป็นฉากตามบทภาพยนตร์และต่อมาถึงจะนำคลิปเสียงมาร้อยต่อกับคลิปนั้นๆ

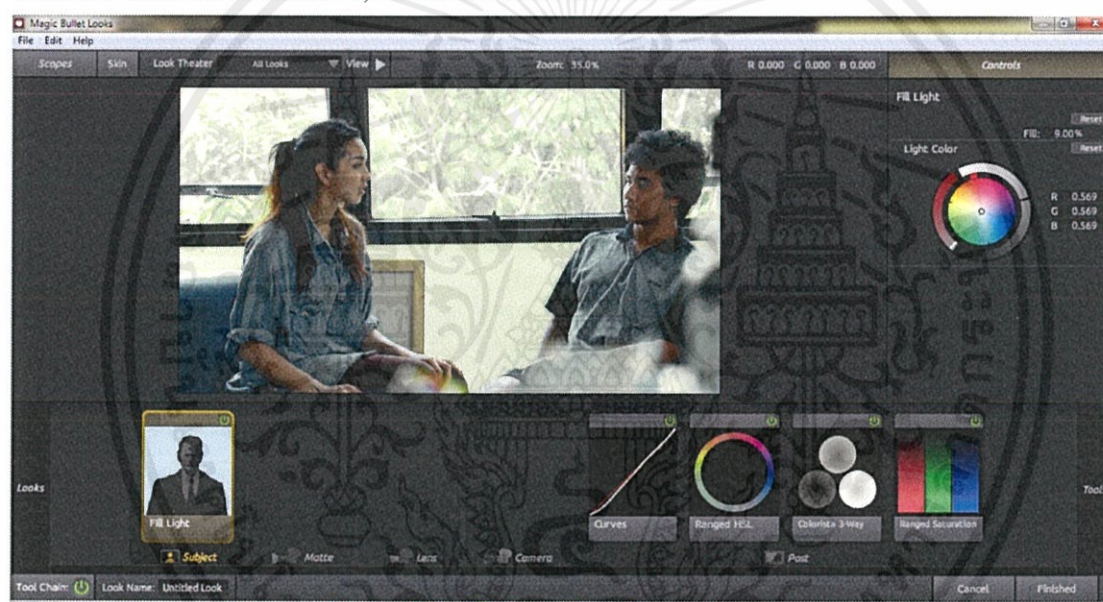
ภาพที่ 25 ภาพการใช้ Premiere Pro ในการตัดต่อภาพและเสียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนของการย้อมสีของภาพยนตร์

ใช้ Magic Bullets คือ plugin รุ่นใหม่ที่ใช้งานร่วมกับโปรแกรมตระกูล Adobe เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ปรับสีภาพยนตร์ได้ในระดับมืออาชีพ โดยเป็นผลงานออกแบบของผู้กำกับภาพยนตร์และผู้เชี่ยวชาญด้านโทนสี Stu Maschwitz โดยสามารถปรับสีได้เทียบเท่ากับมาตรฐานของ Hollywood ได้ โดยไม่จำเป็นต้องใช้งบประมาณสูง

โปรแกรมนี้ประกอบด้วยเครื่องมือที่จำเป็น 9 ชนิด สามารถครอบคลุมการทำงานด้านสี เพิ่มความน่าสนใจให้ footage โดยสร้างค่าสีที่ต้องการได้เอง กำจัด noise รวมถึงการปรับสีผิวให้เรียบเนียน ทั้งนี้เพื่อสร้างอารมณ์ที่แตกต่างกันในฉากต่างๆ ได้หลากหลาย ทั้งนี้ยังมีตัวเสริมของโปรแกรมนี้อีกด้วย คือ Looks 2, PhotoLooks 2 และ Denoiser II

ภาพที่ 26 ภาพการใช้โปรแกรม Magic Bullets ในการย้อมสีภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนของการตัดต่อเสียง

โปรแกรมในการตัดต่อเสียงใช้ Premiere Pro การตัดต่อเสียงระหว่างเสียง Roomtone กับเสียงเพลงภายในห้อง การทำให้เสียงทั้งสองอย่างมีความสมดุลและเหมาะสมมีวิธีคือ

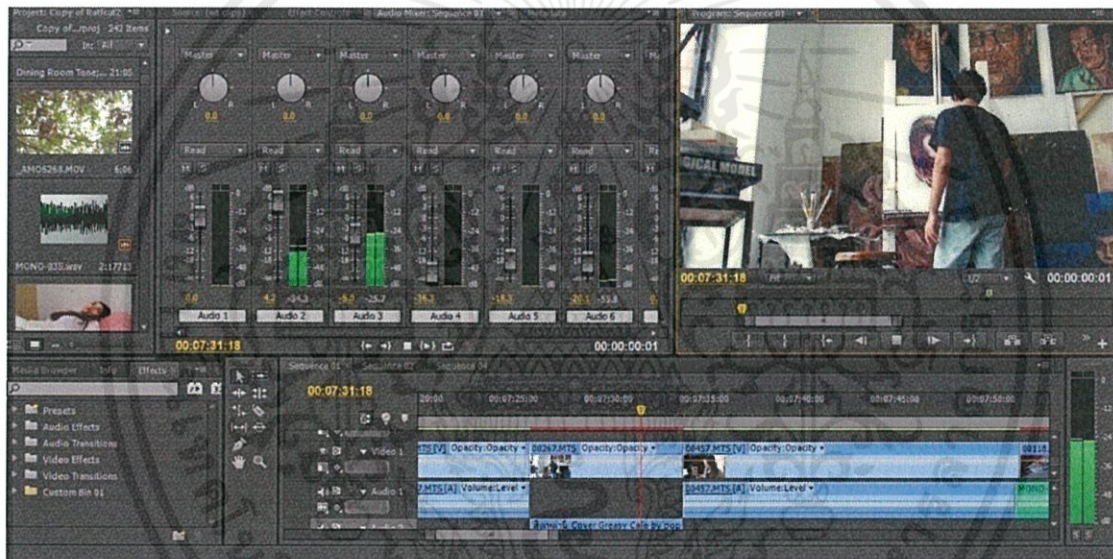
ควรคำนึงว่าในฉากนั้นเราจะเน้นอะไรมากกว่าเช่น

ฉากนี้พระเอกเปิดเพลงเสียงดังในขณะที่ทำงาน มีคนโทรศัพท์มาหา ฉะนั้นฉากนี้ควรเน้นที่เสียงโทรศัพท์มากกว่าเสียงเพลง

สังเกตใน Audio 2 ที่เบากว่านั่นคือเพลงที่เซมเปิดอยู่

ส่วน Audio 3 คือ เสียงเรียกเข้าโทรศัพท์ที่ดังขึ้น

ระดับความดังโดยรวมควรตั้งไม่เกิน 24 DB

ภาพที่ 27 ภาพการตัดต่อเสียง

Sound Effect ที่ใช้ในการตัดต่อเสียง

เอฟเฟกต์เสียงจะแบ่งออกเป็นสามกลุ่มตามจำนวนช่องเสียงคือ กลุ่มโมโน สเตอริโอ และเสียงรอบทิศ รายการของแต่ละกลุ่มจึงต่างกันเล็กน้อย เช่น Channel Volume จะไม่มีในกลุ่มโมโน หรือ Fill Left, Fill Right จะไม่มีในกลุ่ม โม โนและเสียงรอบทิศ เป็นต้น

ในส่วนทรานซิชันของเสียง จะมี Crossfede เพียงกลุ่มเดียวโดยแบ่งออกเป็นสองแบบคือ

Constant Gain กับ Constant Power ข้อแตกต่างก็คือ

Constant Gain จะมีการเปลี่ยนเสียงในอัตราที่คงที่ซึ่งไม่สอดคล้องกับการรับฟังของมนุษย์ที่เป็น

แบบลอการิทึม การเปลี่ยนเสียงจึงกระชากเร็วกว่าแบบ Constant Power ที่จะนุ่มนวลสอดคล้องกับการทำภาพ

จางซ้อนมากกว่าเมื่อดูจากเส้นความดังแล้ว Constant Power จะลดความดังของคลิปรแรกลงอย่างช้า ๆ ในช่วงแรกและตกลงอย่างรวดเร็วในช่วงหลัง ขณะที่คลิปรหลังจะเพิ่มความดังอย่างรวดเร็วในช่วงแรกและค่อย ๆ เข้าสู่จุดสูงสุดในช่วงหลังสุดอย่างช้า ๆ

การใส่ทรานซิชั่นของเสียงบริเวณหัวหรือท้ายคลิปรแทนที่จะวางตรงรอยต่อของคลิปรจะเป็นการทำเฟดอินหรือเฟดเอาต์ให้กับคลิปรเสียงนั้น ๆ นอกจากการใส่ทรานซิชั่นแล้ว การจางซ้อนหรือเฟดยังทำได้โดยการปรับเส้นกราฟคีย์เฟรมความดังเสียงของคลิปรอีกรอบ

เพลงประกอบภาพยนตร์

ด้วยภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์โรแมนติคที่มีอารมณ์ที่นิ่งๆ เพลงที่บรรเลงในภาพยนตร์จะเป็นเพลงที่บรรเลงโดยกีตาร์ ขำพเจ้ามีหลักในการหาเพลงประกอบภาพยนตร์ คือการนำไปใช้ในแต่ละฉาก เช่น ฉากที่นั่นมาถึงห้องของเซมที่ว่างเปล่า ด้วยฉากนี้เป็นฉากสุดท้ายของเรื่องที่ต้องสร้างอารมณ์ให้คนดูรู้สึกเสียใจและต้องรู้สึกที่เราเหมือนหาทางออกไม่เจอ มันแว้งคว้างไปหมด จึงเลือกใช้ Intro ของเพลง บางสิ่งที่ไม่เคยบอก ของ วง โมเดิร์นด็อก(Modern Dog) เวอร์ชัน อะคูสติค(Acoustic)

ภาพที่ 28 วง โมเดิร์นด็อก(Modern Dog)

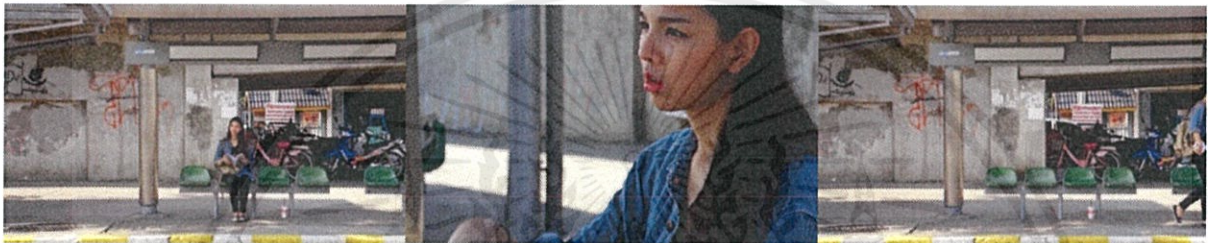
ที่มา : Dog's member.The Dog is back [ออนไลน์] . สืบค้น 25 พฤษภาคม 2556.

เข้าถึงได้จาก <http://wisepolicybkblog.blog32.fc2.com/blog-category-6.html>.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าวง โมเดิร์นด็อก(Modern Dog) สังกัดค่ายเบเกอรี่มิวสิค โดยมี "สุกี้" กมล สุโกศล แคลปป์ เป็นผู้นำไปใช้ ผู้อำนวยการผลิต ด้วยแนวคิดริบบิ้น ฟังก์ โซล โมเดิร์นด็อก และกรันจ์ที่ผสมผสานกันลงตัว

การตัดต่อหยาบ

ขั้นตอนในการตัดต่อของข้าพเจ้าในครั้งแรกที่ตัดออกมา ทำให้ข้าพเจ้าคิดว่า ควรตัดบางฉากออกเพื่อให้เรื่องไม่ยืดเยื้อ กระชับและน่าดูมากกว่าการลำดับภาพตามบทภาพยนตร์ จากบทภาพยนตร์ที่มี ทั้งหมด 30 ฉาก ข้าพเจ้าได้ทำการลำดับภาพใหม่ทั้งหมด ไม่ได้เรียงตามบทภาพยนตร์เลยสักนิดแต่ยังวางฉากหลักไว้ตามเดิม เพียงแต่นำเหตุการณ์ตอนท้ายเรื่องไปไว้ตอนเปิดเรื่อง

ภาพที่ 29 นัทเศร้าที่ในหนังสือภาพประกอบไม่มีรูปเธอ แล้วเธอก็เดินไปที่แกลลอรี

ภาพที่ 30 พี่เสือนัดนัดมาคุยงานจ้างวาดภาพประกอบ แล้วนัทก็รู้ว่าเขมทำงานนี้ด้วย

ภาพที่ 31 นัทมาหาเขมที่แกลลอรีตามคำบอกของพี่เสื่อ เขมทักนัทว่าสวยขึ้นนั้ทำให้นัทเงินเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

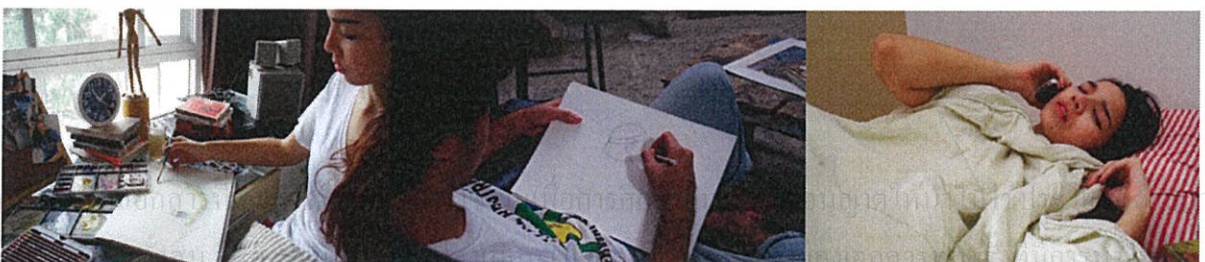
ภาพที่ 32 นัทไปหาลูกค้า วันต่อมา นัทคิดว่าเซมจะโทรหาเธอ

ภาพที่ 33 นัทอ่านหนังสืออยู่ห้อง ตกคึกเซม โทรมายืมหนังสือ นัทบอกจะเอาไปให้พรุ่งนี้

ภาพที่ 34 นัทเอาหนังสือมาให้เซม นัทนั่งคิดงานแต่ก็คิดไม่ออก เธอกำลังจะกลับ
เซมกลับชวนเธอทำงานต่อที่นี่

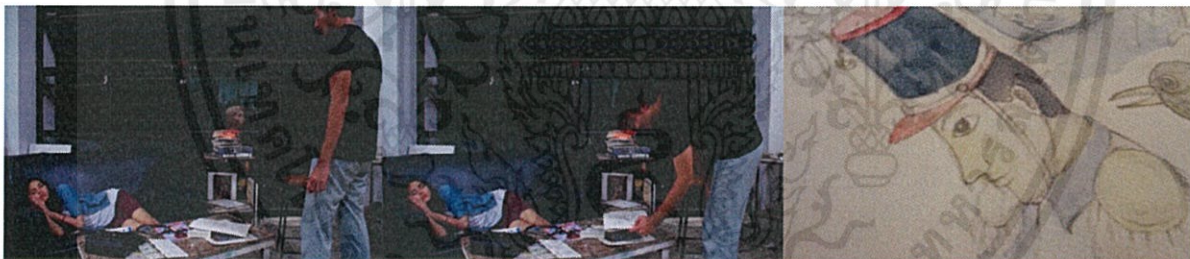
ภาพที่ 35 นัทกับเซมต่างคนต่างทำงาน จนหลายวันผ่านมา พี่เสื่อ โทรมาเตือนวันส่งงาน

ภาพที่ 36 นัทมาบอกชมเลื่อนวันส่งงาน มาถึงก็ยังเห็นชมวาดรูปอยู่ ชมปฏิเสธความหวังดีของนัท

ภาพที่ 37 นัทไปเองงานมาทำ ชมชวนนัทไปกินข้าว นัทงอนชมเธอจึงไม่ไปกิน

ภาพที่ 38 ชมกลับมาเห็นงานที่นัทวาดให้เขา

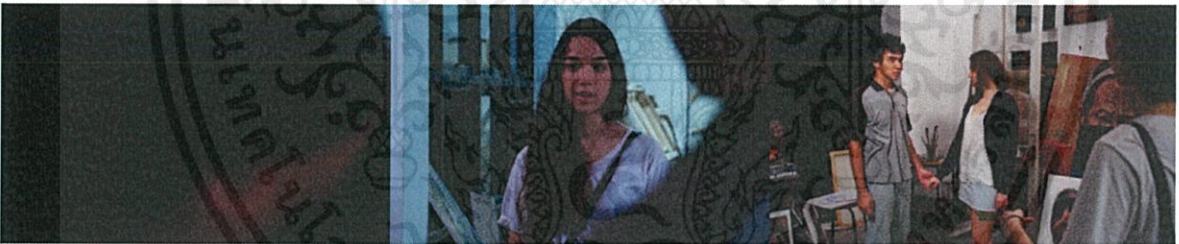
เอกสารภาพที่ 39 ชมขอโทษนัทและชมกับออกกับนัทว่าเพิ่งเลิกกับว่า นัทเฉไฉและบอกว่าเธอยังโสดอยู่ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 40 วันต่อมานัทส่งรูปงานเซมดู

ภาพที่ 41 เซมให้นัทเป็นแบบวาดรูปให้ แล้วก็ไปดื่มเหล้ากับเพื่อนบักชวนนัทดื่ม เซมรู้สึกห่วงและหวงนัท

ภาพที่ 42 นัทมางานบั้งเอิญเจอเซมกับวากอดกัน นัทรีบพูดแล้วกลับไป วารู้ว่าเซมชอบนัท

เอกส ภาพที่ 43 นัทรู้ว่าไม่มีรูปตัวเองในหนังสือจึงไปหาเซมไปถึงแต่พอไปถึงก็พบแค่รูปที่เซมวาดให้ นี่ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตัดต่อลำดับภาพแบบละเอียด (FINE CUT)

การตัดต่อแบบสมบูรณ์นี้ ข้าพเจ้านำเหตุการณ์หลังสุดที่เป็นเหตุการณ์เฉลยว่าสุดท้าย นัทก็
ไม่เหลืออะไรเลย มาเป็นเหตุการณ์เปิดเรื่องเพื่อที่จะบอกว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องของนัทที่เกิดขึ้นที่นี่
และเล่าเรื่องแบบย้อนอดีต(Flashback) ค่อยๆให้คนดูดูไปเรื่อยๆว่าอะไรทำให้เธอต้องเสียใจ
นอกจากการเล่าเรื่องแล้ว เนื่องจากในการถ่ายทำไม่ได้ภาพมุมกว้างมา ข้าพเจ้าจึงแก้ไข โดยนำภาพ
แทรกเข้ามาคั่นเพื่อบอกเวลาและสถานที่ ดูเหมือนกับเวลานั้นผ่านไป

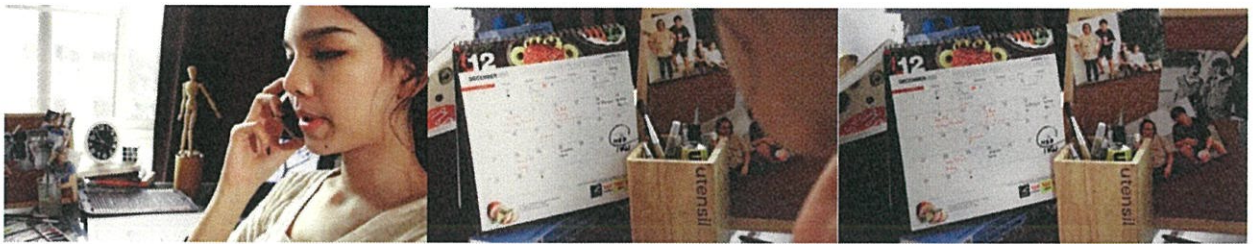
ภาพที่ 44 นัทมาหาชมแต่ในห้องเหลือแค่รูปวาดที่ชมวาดให้นัท

ภาพที่ 45 นัทมาคุยงานจ้างวาดภาพประกอบกับพี่เสือและรู้ว่าชมมากรุงเทพฯ

เอกภาพที่ 46 นัทแวะมาหาชมที่แกลลอรี่ เจอชมบอกว่าสวยขึ้นนี้ที่เลยเงินจริงๆชมแกลิ่งนัท โยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 47 นัทนั่งคุยงานอยู่ที่ห้อง มองปฏิทินเห็นวันเกิดของแซม

ภาพที่ 48 แซมโทรศัพท์มายืมหนังสือ แต่นัทอาสาเอาไปให้รุ่งนี่

ภาพที่ 49 นัททำงาน แซมทำงานแต่ก็คิดไม่ออก อีกวันที่เสียโทรมาเลื่อนวันส่ง

ภาพที่ 50 นัทพยายามโทรหาแซม เมื่อนัทมาถึงก็เห็นแซมยังวาดรูปอยู่ เขาไม่สนใจงานนัท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 51 นัทนั่งทำงานให้เซมที่ห้อง จนเซมชวนไปกินข้าว นัทก็ยอมไม่ไป

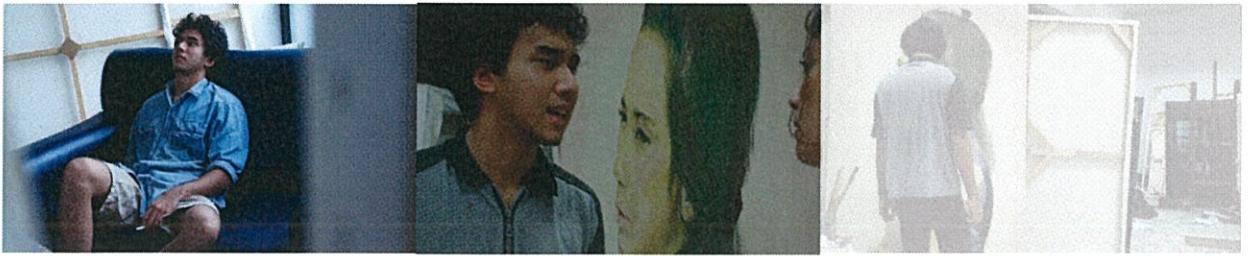
ภาพที่ 52 เซมกลับมาเจอรูปที่นัทวาดให้เขา

ภาพที่ 53 เซมขอโทษเรื่องเมื่อวาน และบอกว่าเพิ่งเลิกกับวา นัทเลยปลอบใจ

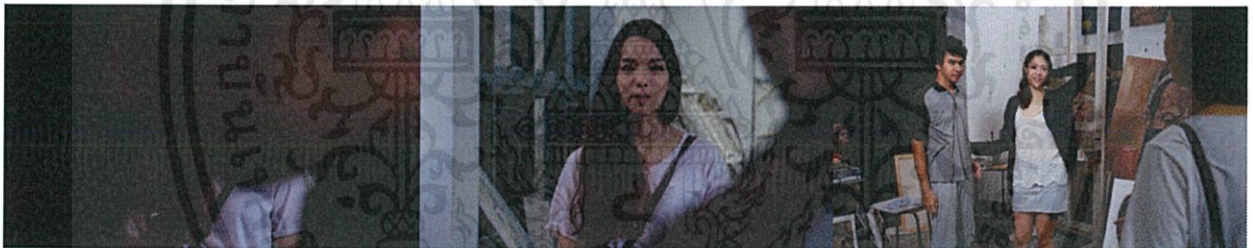
เอกสารภาพที่ 54 นัททักไลน์และส่งรูปให้เซมดูงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 55 เชนนึกถึงอดีต ที่เขาทะเลาะกับวาเรื่องผู้หญิงคนอื่น

ภาพที่ 56 เชนขอให้หนังเป็นแบบ บิกชวอนนัดดื่มเบียร์ เชนมองด้วยสายตาที่หวง

ภาพที่ 57 วันต่อมาหนังมางานแต่เจอเชนกอดกับวา

ภาพที่ 58 หนังรู้ว่าไม่มีรูปในหนังสือ หนังจึงจะมาหาเชนแต่เชนก็ไม่อยู่แล้ว ทิ้งไว้แค่รูปวาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

หลังจากที่ได้ทำภาพยนตร์เรื่องนี้จนเสร็จ ในฐานะที่เป็นเจ้าของภาพยนตร์มักจะมองเห็นจุดบกพร่องที่ทำพลาดในเวลาที่นำไปฉายให้ผู้ชมและจะรู้สึกแยกับสิ่งที่พลาด แต่ข้าพเจ้าคิดว่าภาพยนตร์เรื่องนี้ก็ได้รับผลตอบรับที่ดี เพราะเพื่อนเข้าใจถึงอารมณ์ของหนังที่ข้าพเจ้าพยายามถ่ายทอดออกมาผ่านความคิดและการแสดงออกของนักแสดง

แต่เมื่อคิดอีกครั้งหากเป็นคนอื่นมาดูภาพยนตร์อาจจะไม่เข้าใจเหตุผลของตัวละครเพราะพวกเขาไม่รู้จักนิสัยของข้าพเจ้าที่เป็นผู้กำกับ ซึ่งจริงๆแล้วภาพยนตร์ที่ดีควรบอกข้อมูลกับคนดูให้ได้ดีที่สุด นั่นคือสิ่งที่ข้าพเจ้ายังบกพร่องอยู่

ปัญหาที่เกิดขึ้นในขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์

ขั้นตอนนี้เป็นส่วนที่ยากที่สุดของข้าพเจ้าเพราะว่าเป็นคนที่เล่าเรื่องไม่เก่ง และเป็นคนที่ฟังชาน บางครั้งการพยายามคิดเยอะก็ทำให้เนื้อเรื่องผิดเพี้ยนออกไปจากประเด็นของเรื่อง ในการพัฒนาบทของข้าพเจ้าในแต่ละครั้ง จะเปลี่ยนแปลงบ่อยเพราะการกระทำของนางเอกที่ถูกกำหนดไว้ ไม่มีความน่าเชื่อถือว่าจะเป็นไปได้ สิ่งที่เกิดขึ้นกับลักษณะนิสัยของตัวละครที่ทำให้ต้องแก้ไขบทตลอดอาจเป็นที่ตัวข้าพเจ้าที่พยายามใส่นิสัยจริงๆลงไปทำให้เวลาที่เขียนบทจะมีช่องโหว่ เช่น ในชีวิตข้าพเจ้าเคยแค่แอบชอบคนนึง เราก็จะเห็นแค่มุมมองของเรา ไม่เคยรู้ว่าอีกฝ่ายมีความรู้สึกนึกคิดอย่างไร แต่ในภาพยนตร์ควรมีภาพของเซมที่รู้สึกต่อนางเอกหรือผลกระทบของการกระทำของนักที่ทำให้เซมรู้สึก

วิธีการแก้ไขของข้าพเจ้าคือ การศึกษาภาพยนตร์ที่เราตั้งมั่นว่าจะนำมาเป็นกรณีศึกษานิสัยของตัวละครฝ่ายชาย เช่น ไข้อยู่ ในเรื่องเพื่อนสนิท ข้อเสนอแนะในการเขียนบทภาพยนตร์ หากคิดจะทำเรื่องเกี่ยวกับอะไรก็ตาม เรื่องนั้นควรเป็นเรื่องที่เรารู้จักดีที่สุด หรือหากไม่รู้จักก็ควรศึกษาหาจุดมุ่งหมายของตัวละครเพื่อการเขียนบทที่จะออกมาอย่างสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาที่เกิดขึ้นในขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์

ด้วยตัวละครในเรื่องมีลักษณะที่เป็นผู้ใหญ่แต่นักแสดงไม่สามารถเล่นได้ตามวุฒิภาวะนั้นได้ สิ่งที่ข้าพเจ้าจะแก้ปัญหาในขณะนั้นได้คือ การให้เขาดูภาพยนตร์เรื่อง เพื่อนสนิทให้เขาดูการแสดงและนัดมาซ้อมการแสดงอีกครั้ง ทางที่ดีในการหานักแสดงควรจะหานักแสดงที่อยู่ในวุฒิภาวะนั้นไปเลยหากนักแสดงที่แคสติ้งมาไม่เชี่ยวชาญในด้านการแสดงในการถ่ายทำ

สถานที่ที่จะไปถ่ายถูกยกเลิกทำให้ต้องปรับบทภาพยนตร์และบทภาพยนตร์สำหรับการถ่ายทำ(Shooting script)ทันที การย้ายสถานที่ไม่ใช่ปัญหาใหญ่แต่ปัญหาใหญ่ก็คือจะจัดฉากที่ไหนเนื่องด้วยในขณะนั้นทุนทรัพย์เริ่มมีน้อยลง อาจารย์จึงช่วยข้าพเจ้าแก้ไขสถานการณ์ เขาแนะนำห้องเพนท์ที่ตีจิตรศิลป์เพราะที่นั่นใกล้เคียงกับสถานที่ที่ข้าพเจ้าคิดไว้ซึ่งข้าพเจ้าก็เห็นด้วย ตอนนั้น ข้าพเจ้าต้องรีบแก้ไขปัญหานั้นที่รีบไปติดต่อหัวหน้าภาควิชาจิตรศิลป์และติดต่อขอขยืมผลงานของเพื่อนที่เป็นนักศึกษาภาควิชาจิตรศิลป์ และดำเนินการเตรียมงาน ข้อเสนอแนะในเรื่องนี้คือควรคุยกับเจ้าของสถานที่ให้ดีและวางตัวอย่างเหมาะสม ควรให้คนที่ช่างเจรจาในการประสานงาน

ปัญหาที่เกิดขึ้นในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

ปัญหาที่เกิดขึ้นในตอนถ่ายทำนั้นมีสาเหตุมาจากการเขียนบทภาพยนตร์ เพราะบทภาพยนตร์ที่ไม่สมบูรณ์และตัวข้าพเจ้าที่อยากถ่ายเร็ว ทำให้รีบร้อนถ่ายทำไปก่อน ทำให้เสียทุนทรัพย์ไปประมาณ 20,000 บาทในความรีบร้อนของตัวเอง โดยที่ไม่ได้อะไรกลับมาเลยด้วยคำวิจารณ์งานของเหล่าคณาจารย์ทำให้ข้าพเจ้าคิดว่าต้องใส่ใจในการเขียนบทภาพยนตร์มากขึ้นและต้องหากรณีศึกษา(Case study)เพื่อศึกษาการผลิตภาพยนตร์โรแมนติค โดยนำเรื่องเพื่อนสนิทมาเป็นตัวอย่าง

ในช่วงถ่ายทำภาพยนตร์ส่วนใหญ่จะมีปัญหาทางด้านการแสดงของพระเอกมากกว่าที่เขา มักแสดงบทบาทออกมาเป็นเด็กมากเกินไป จนทำให้ต้องบังคับเรื่อง โทนเสียงและกิริยาท่าทางที่แสดงออกมา ส่วนในเรื่องของการเตรียมทีมงานในวันแรกนั้นไม่มีปัญหา แต่วันที่สองทีมงานมาออกกองช้าทำให้ข้าพเจ้าต้องเป็น Gaffer, Art director และตากล้องไปในตัว ส่วนผู้ช่วยก็เป็นคนบันทึกเสียงกับช่วยกำกับในฉากนั้น ถึงแม้ว่าฉากนั้นจะมีทีมงานที่น้อยมากแต่ก็ผ่านมาด้วยดี

ข้อเสนอแนะในการออกกองถ่ายทำภาพยนตร์ควรมีผู้ช่วยที่ช่วยตามทีมงานและนักแสดง ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

เนื่องจากระหว่างการถ่ายทำภาพยนตร์ ข้าพเจ้าบันทึกภาพโดยที่ไม่มีไมค์คล้องทำให้การซิงค์เสียงนั้นลำบากมาก นอกจากนั้นเรื่องของเสียงก็ยังมีปัญหาเรื่องเสียงรบกวนที่ไม่ต่อเนื่องกันในแต่ละชอตของหนึ่งฉาก ทำให้ต้องมีเสียงรบกวนหลัก และเบาเสียงรบกวนบางช่วงลงให้เคซิเบลนั้นเท่ากันกับเสียงรบกวนหลักอย่างน้อยก็ทำให้เสียงมีความต่อเนื่องขึ้นกว่าเดิม

เมื่อนำฟุตเทจมาเรียงกันทำให้พบปัญหาคือ ไม่มีขนาดภาพกว้างเลย เมื่อภาพยนตร์ขาดขนาดภาพกว้าง ทำให้การอธิบายการเปลี่ยนเวลา เปลี่ยนสถานที่ทำให้คนดูสับสนว่าเวลานั้นผ่านไปนานแค่ไหน จึงต้องหาภาพกว้างอื่นมาแทรกคั่นเวลาหรือไม่ก็ใช้ Effect Crassfade ในการช่วยส่งต่อเวลาในฉากต่อไป

ด้วยบทบาทยนตร์ที่เล่าความรู้สึกของพระเอกและนางเอกน้อยทำให้ภาพยนตร์ที่ตัดต่อดูแล้วไม่เข้าถึงความรู้สึก ข้าพเจ้าจึงต้องใช้ Voice over และเสียงเพลงบรรเลงเพื่อการเล่าเรื่องให้ได้อารมณ์ความรู้สึกให้แก่ตัวละคร

ข้อเสนอแนะก่อนการตัดต่อ ในระหว่างที่ถ่ายทำควรจะมี Shot เพื่อการตัดต่อเพราะถ้ามันเกินก็ดีกว่าขาด หากขาดภาพที่สามารถเล่าเรื่องได้ดีกว่าภาพที่มีอยู่ ก็ควรแก้ไขโดยใช้ Voice over ช่วยหรือการเรียงการลำดับเรื่องใหม่อาจจะเล่าเรื่องได้ดีกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- พิบูลย์ ดิษฐอุดม. การออกแบบระบบแสงสว่าง. กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดยูเคชั่น, 2540.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. กรุงเทพมหานคร : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์, 2546.
- Holyboydthai. Ost.ดนตรีประกอบภาพยนตร์ เพื่อนสนิท [ออนไลน์]. สืบค้น 10 พฤษภาคม 2556.
เข้าถึงได้จาก <http://www.hugmagazine.com/%E0%B9%80%E0%B8%9>
- Gulife. คุณเคยแอบชอบเพื่อนของคุณมั๊ย? [ออนไลน์]. สืบค้น 10 พฤษภาคม 2556.
เข้าถึงได้จาก <http://t8nnc.gulife.com/dairy/?date=2005-10-01%2000:00:00&page2>.
- ทีมงาน Somethingcools.com. รู้จัก นุ่น-ศิริพันธ์ ก่อนจะเป็น เพื่อนสนิท [ออนไลน์]. สืบค้น 10 พฤษภาคม 2556. เข้าถึงได้จาก <http://www.somethingcools.com/interview/close-friend>.
- GTH. ภาพยนตร์เรื่อง เพื่อนสนิท [ออนไลน์]. สืบค้น 10 พฤษภาคม 2556.
เข้าถึงได้จาก www.puonsanit.com/ps=tr2?445.
- Thai cinema.org . ความจำสั้นแต่รักฉันยาว [ออนไลน์]. สืบค้น 17 พฤษภาคม 2556.
เข้าถึงได้จาก <http://www.thaicinema.org/kits152bst2.php>
- Atime online. ตุ๊กตาหมี [ออนไลน์]. สืบค้น 24 พฤษภาคม 2556.
เข้าถึงได้จาก <http://www.youtube.com/watch?v=VTgl6APlqnQ>.

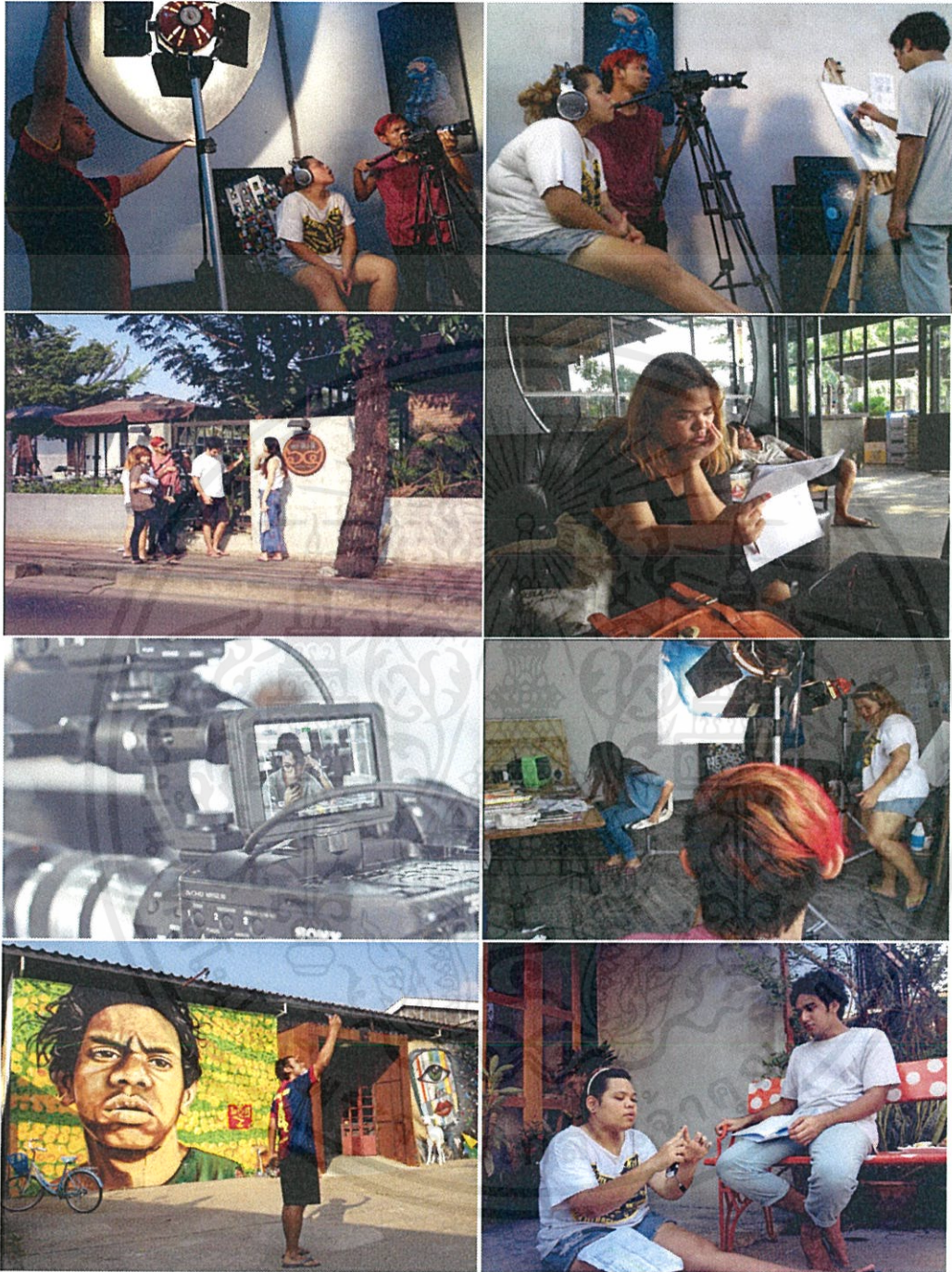
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุลชลิตา หมุดสุวรรณณ์

ที่อยู่ 41/4 หมู่ 4 ตำบล ลำพญา อำเภอเมือง จังหวัด

นครปฐม 73000

E-mail : Kaooat_chalita@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2551 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจาก โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร
วิทยาเขต พระราชวังสนามจันทร์

พ.ศ. 2555 จบการศึกษาระดับอุดมศึกษาจาก คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชา นิเทศศิลป์
สาขา ภาพยนตร์และวิดีโอ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง

ผลงาน

- พ.ศ.2553 ภาพยนตร์สั้นแนวชีวิตเรื่อง “ปลายทาง”
- พ.ศ.2554 ภาพยนตร์สั้นแนวชีวิตเรื่อง “อ้าวเจ้า”
- พ.ศ.2554 ภาพยนตร์สั้นแนวแอคชั่นเรื่อง “Dressing room”
- พ.ศ.2554 มิวสิควิดีโอเพลง “รักครั้งใหม่”
- พ.ศ.2554 มิวสิควิดีโอเพลง “คำสั้นๆ”
- พ.ศ.2554 ส่งผลงานมิวสิควิดีโอเพลง “หน่วง” วง Room 39
- พ.ศ.2554 Animation 2D เรื่อง Jibbi แมวจอมซ่าส์
- พ.ศ.2554 Animation 2D เรื่อง What a girl want?
- พ.ศ.2554 ภาพยนตร์สั้นเรื่อง อ้าวเจ้า เข้ารอบเทศกาลหนัง “บินข้ามลวดหนาม”
- พ.ศ.2555 ภาพยนตร์สั้นเรื่อง อ้าวเจ้า ได้รับโอกาสไปฉายที่เทศกาลภาพยนตร์สั้น Yxinnf
ที่ประเทศเวียดนาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุลชลิตา หมุดสุวรรณ

ที่อยู่ 41/4 หมู่ 4 ตำบล ลำพญา อำเภอเมือง จังหวัด นครปฐม 73000

E-mail : Kaooat_chalita@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ.2551 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจาก โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขต พระราชวังสนามจันทร์
- พ.ศ. 2555 จบการศึกษาระดับอุดมศึกษาจาก คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชา นิเทศศิลป์ สาขา ภาพยนตร์และวีดิโอ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- ผลงาน
- พ.ศ.2553 ภาพยนตร์สั้นแนวชีวิตเรื่อง “ปลายทาง”
- พ.ศ.2554 ภาพยนตร์สั้นแนวชีวิตเรื่อง “อ้วเงา”
- พ.ศ.2554 ภาพยนตร์สั้นแนวแอคชั่นเรื่อง “Dressing room”
- พ.ศ.2554 มิวสิควิดีโอเพลง “รักครั้งใหม่”
- พ.ศ.2554 มิวสิควิดีโอเพลง “คำสั้นๆ”
- พ.ศ.2554 ส่งผลงานมิวสิควิดีโอเพลง “หน่วง” วง Room 39
- พ.ศ.2554 Animation 2D เรื่อง Jibbi แมวจอมซ่าส์
- พ.ศ.2554 Animation 2D เรื่อง What a girl want?
- พ.ศ.2554 ภาพยนตร์สั้นเรื่อง อ้วเงา เข้ารอบเทศกาลหนัง “บินข้ามลวดหนาม”
- พ.ศ.2555 ภาพยนตร์สั้นเรื่อง อ้วเงา ได้รับโอกาสไปฉายที่เทศกาลภาพยนตร์สั้น Yxinnf ที่ประเทศเวียดนาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้